శ్రీః

శ్రీ పరాంకుశ – యతివర – వరవరమునుల శ్రీచరణములే శరణము.

నమ్మాళ్వార్లు అనుగ్రహించిన

తిరువాయ్ మొఴి—ఆఱవ పత్తు.

షష్ఠ శతకము

శ్రీమత్కాంచీ ప్రతివాదిభయంకర అణ్ణంగరాచార్యస్వాములు

కృపచేసిన టీకతో కూడినది.

శ్రీ రామానుజ పత్రిక ప్రచురణము

మద్రాసు, 'శ్రీ గోపాలకృష్ణా' ప్రెస్సులో ముద్రింపబడినది.

ప్రాప్తిస్థానము:

P. B. ANNANGARACHARYA,

L. Kancheepuram.

టీకతోడి నాలాయిర దివ్యప్రబంధముల మొత్తము మూల్యము. [illegible] రూ.

1964 జూన్ నెల. 4-00

శ్రీ జగదాచార్య సింహాసనాధిపతులైన
శ్రీ కాంచీ ప్రతివాదిభయంకరమ్
అణ్ణంగరాచార్యులవారు.
(వ్యాఖ్యానవాచస్పతి.)

శ్రీ ర స్తు

ఆళ్వారెమ్బెరుమానార్ జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీమద్వరవరమునయే నమః.

శ్రీమత్కాంచీ ప్రతివాదిభయంకరమ్ అణ్ణంగరాచార్యస్వాములు

కృపచేసిన టీకతోకూడిన

తిరువాయ్మొழி — షష్ఠశతకము

ప్రథమదశకము — వైకల్ పూఙ్గழிవాయ్

అవతారిక:—ఆళ్వార్లిట్లనేకవిధంబుల బ్రార్థించియుఁ దన యభీష్టము నొందక దీనికేమి కారణమని యాలోచించి, సర్వేశ్వరుఁడు తిరువణ్ వండూరులో వేంచేసియున్నాడనియు నచ్చటనున్న భోగ్యతావిశేషమందు మగ్నుఁడై తనను మఱచినాఁడనియు నిశ్చయించి మిక్కిలి విరహబాధ ననుభవించుచు సముద్రతీరమందు సంచరించుచుండగా నచ్చట కొన్ని పక్షులనుజూచి, ఓపక్షులారా! మీరు వెళ్ళి తిరువణ్ వండూరులో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతివద్ద నాబాధను విన్నవించుడీ యని ప్రార్థించుచున్నారు. ... ... *

* వైకల్ పూఙ్గழிవాయ్ వన్దుమేయుఙ్గురుకినఙ్గాళ్ *
శెయ్ కొళ్ శెన్నెలుయర్ తిరువణ్వణ్డూరురైయుమ్ *
కైకొళ్ శక్కరత్తు ఎన్ కనివాయ్ ప్పెరుమానైక్కణ్డు *
కైకళ్ కూప్పిచ్చొల్లీర్ వినైయాట్టియేన్ కాదన్మైయే. ౧

వైకల్ పూ కత్తి
వాయ్ వన్దు మేయుమ్ కురుకి
నజ్గాళ్ శెయ్ కొళ్ శెన్నెల్
ఉయర్ తిరువణ్ వణ్డూర్
ఉఱైయుమ్ కై కొళ్ శక్క-
రమ్ ఎఙ్ కని వాయ్ పెరు
మానై కణ్డు కైకళ్ కూప్పి
విన్నైయాట్టియేఙ్ కాతన్మై
శొల్లీర్.

ప్రతిదినమును సుందరమైన ఉప్పుకాలువ యందు వచ్చి మేయుచున్న గుంపుగానున్న ఓ సారసపక్షులారా! పొలముల నాక్రమించుచున్న యెఱ్ఱధాన్యము పెరిగియున్న తిరువణ్ వండూరనెడి దివ్యదేశమందు నిత్యవాసముచేయువాఁడును శ్రీ హ స్తములో స్వీకరింపఁబడిన సుదర్శనముగల వాఁడును నాస్వామియు దొండపండువలెనున్న యధరముకలవాఁడు నైన సర్వేశ్వరుని జూచి చేతులను మొగిడ్చి పాపిష్ఠురాలైన నాయొక్క యభినివేశమును జెప్పుఁడు.

తా. ఓపక్షులారా! సుదర్శనమును దన శ్రీహ స్తమున కాభరణముగా ధరించి మందహాసముఁ జేయుచు నావద్దకువచ్చి తన యధరముయొక్క సౌందర్య ముచే నన్ను వశపఱచుకొనిన సర్వేశ్వరుఁ డిప్పుడు తిరువణ్ వండూరికి వెళ్ళి యచ్చటనున్న నిరతిశయభోగ్యతావిశేషమందు మగ్నుఁడై నన్ను మఱచిపోయి యచ్చటనే నిత్యవాసము చేయుచున్నాఁడు. వాని విరహమును నేను సహింపక బలహీనురాలై మిక్కిలి బాధపడుచున్నాను. మీరు నిరంతరముగా నావద్ద వాసముచేయుచున్నారు గాన నాసంబంధమునుబట్టి నాయందు దయయుంచి వాని వద్దకు వెళ్ళి నానిమిత్తమై యంజలిప్రణామములుచేసి నాబాధ వానిమనస్సులోఁ బడునట్లు విన్నవించవలెను. ౧

కాదల్ మెన్ పెడై యోడు ఉడన్ మేయుజ్గురునారాయ్ *
వేదవేళ్వియొలిముళ్ణజ్గుమ్ తణ్ తిరువణ్వణ్డూర్ *
నాదన్ ఞాలమెల్లాముణ్డ నమ్బెరుమానైక్కణ్డు *
పాదజ్గై తొళ్ణుదుపణియీర్ అడియేన్తిఱమే. ౨

కాతల్ మెర్ణ పెడై యోడు ఉడర్ణ మేయుమ్ కరు నారాయ్ వేతవొలి వేళ్వి యొలి ముழ్గుమ్ తణ్ తిరు వణ్ వణ్డూర్ నాథర్ణ ఞాల మెల్లామ్ ఉణ్డ నమ్ పెరు మానై కణ్డు పాతమ్ కై తొழுతు అడియేర్ణ తిఱమ్ ఫణియీార్.

ప్రేమముకలదియు మృదుస్వభావము కలదియు నైన యాడుపక్షితోఁగూడ మేయుచున్న శ్యామవర్ణముకల ఓ నారపక్షీ! వేదములయొక్క శబ్దమును యాగములయొక్క కోలాహలమును ఘోషించుచున్న చల్లనైన తిరువణ్ వండూరికి స్వామియు, సకలజగత్తులను మ్రింగినవాఁడు నైన మనస్వామిని జూచి తిరువడికళ్ళయం దంజలి చేసి నాయొక్క విధమును జెప్పఁడు.

తా. తనయందుఁ బ్రీతికల యాడుపక్షితోఁగూడ సంచరించుచున్న ఓ నారపక్షీ! నీవు తిరువణ్ వండూరికి వెళ్ళి యచ్చట వేదఘోషములయందు మగ్నుఁడై యానందించుచున్న, ప్రళయకాలమందు సకలజగత్తును దన యుదరమందుఁచుకొని రక్షించిన యాపద్బాంధవుఁడైన సర్వేశ్వరునికి నమస్కరించి నా దుఃఖమును జెప్పుమా. 1

తిఱజ్గళాకియెజ్గుమ్ శెయ్ కళూడుழల్ పుళ్ళినజ్గాళ్ *
శిఱన్ద శెల్వమ్మల్ కు తిరువణ్వణ్డూరుఱైయుమ్ *
కఱజ్గుశక్కరక్కైక్కనివాయ్ ప్పెరుమానైక్కణ్డు *
ఇఱజ్గినీర్ తొழுదుపణియీార్ అడియేనిడశే. 3

తిఱజ్గళాకి ఎజ్గుమ్ శెయ్ కళూడు ఉழల్ పుళ్ళి నజ్గాళ్ శిఱన్ద శెల్వమ్ మల్ కు తిరువణ్ వణ్డూర్ ఉఱైయుమ్ కఱజ్గుశక్కరమ్ కై కని వాయ్ పెరుమానై కణ్డు నీర్

గుంపులుగాఁజేరి యన్ని దేశములయందలి పొలములనడుమ సంచరించుచున్న పక్షిసమూహములారా! శ్లాఘ్యమైన సంపత్తు వర్ధిల్లుచున్న తిరువణ్ వండూరులో నిత్యవాసముఁజేయువాఁడును చుట్టుతిరుగుచున్న సుదర్శనమును శ్రీహస్తమందు గలవాఁడును దొండపండువంటి యధరముగల

ఇఅజ్గి తొళ్ళుతు అడియేన్ ఇడర్ పణియీర్. వాఁడు నైన స్వామిని జూచి మీరు వంగి, యాశ్ర యించి నాయొక్క దుఃఖమును జెప్పుఁడు.

తా. గుంపులుగుంపులుగా పొలములో సంచరించుచున్న ఓపక్షులారా! మీరు సకలసమృద్ధిగల తిరువణ్ వండూరులో వేంచేసియున్న చక్రధరునిజూచి కరణత్రయములచే నమ్రులైయుండి నామాటను విన్నవించుడు. ... 3

ఇడరిల్ పోకమ్మూళ్ కి ఇణైన్దాడుమ్మడవన్నజ్గాళ్ *
విడలిల్ వేదవొలిముళ్ళజ్గుమ్ తణ్ తిరువణ్వాణ్డూర్ *
కడల్ మేనిప్పిరాన్ కణ్ణనై నెడుమాలైక్కణ్డు *
ఉడలమ్నైన్దొరు త్తి ఉరుకుమెన్దుణర్ త్తుమినే. ౪

ఇడర్ ఇల్ భోగమ్ మూళ్ కి ఇణైన్దు ఆడుమ్ మడమ్ అన్నజ్గాళ్ విడల్ ఇల్ వేదవొలి ముళ్ళజ్గుమ్ తణ్ తిరువణ్వణ్డూర్ కడల్ మేని పిరాన్ కణ్ణనై నెడు మాలై కణ్డు ఒరు త్తి ఉడ లమ్ నైన్దు ఉరుకుమ్ ఎన్దు ఉణర్ త్తుమిన్. విశ్లేష దుఃఖములేని సంభోగమందు మునిగి, చేరియుండి సంచరించుచున్న విధేయము లైన ఓహంసపక్షులారా! విచ్ఛేదము లేక వేద ధ్వని ఘోషించుచున్న చల్లనైన తిరువణ్ వండూ రులో వేంచేసియున్నవాఁడును, సముద్రమువంటి కాంతిగలవాఁడును, ఉపకారకుఁడును, ఆశ్రిత సులభుఁడును, మిక్కిలి గొప్పవాఁడు నైన సర్వే శ్వరునిజూచి ఒకతె శరీరము శిథిలమై కరుగు చున్నది అని తెలియజేయుఁడు.

తా. ఆడుపక్షితోఁజేరి యెల్లప్పుఁడును సుఖంచుచున్న ఓ హంసపక్షు లారా! తిరువణ్ వండూరులో వేదఘోషమునువిని యానందించుచున్న యతి సులభుఁడైన సర్వేశ్వరునొద్దవెళ్ళి, ఒకస్త్రీ నీయం దాశచేఁ గరుగుచున్నదని వాని చెవిలోఁ బడవేయుఁడు. ౪

ఉణర్తలూడలుణర్న్దు ఉడఱ్ మేయుమ్మడవన్నజ్గాళ్ *
తిణర్తవణ్డల్ కళ్ మేల్ శజ్గు శేరున్తిరువణ్వణ్డూర్ *
పుణర్తపూన్తణ్డుழாయ్ ముడి నమ్బెరుమానైక్కణ్డు *
పుణర్తకైయినరాయ్ అడియేనుక్కుప్పోఱ్ఱుமినే. ౫

ఉణర్తల్ ఊడల్ ఉణర్న్దు ఉడఱ్ మేయుమ్ మడమ్ అన్నజ్గాళ్ తిణర్త వణ్డల్ కళ్ మేల్ శజ్గు శేరుమ్ తిరువణ్ వణ్డూర్ పుణర్త పూ తణ్డుழாయ్ ముడి నమ్ పెరుమానై కణ్డు పుణర్త కైయినరాయ్ అడియేనుక్కుమ్ పోఱ్ఱుமின்.

(ఆడుపక్షి నెడబాసిన యెడల యది తన మీాద చేయుచున్న) ప్రణయకలహమును, (దాని కాఁపము శాంతియగునట్లు పలువిధములుగాఁ జెప్పవలసిన) సమాధానమాటలను (నేనెడబాసిన యెడల యీకష్టములు సంభవించునని) తెలిసికొని, కూడనుండి మేయుచున్న విధేయములైన ఓ హంసపక్షులారా! దట్టమైయున్న యెండిన బుఱదమీాఁద శంఖములు చేరియున్న తిరువణ్ వండూరులో వేంచేసియున్నవాఁడును కట్టఁబడిన యందమైన తులసీమాలికలను కిరీటమందు గలవాఁడు నైన మనస్వామిని జూచి మొగిడ్చిన చేతులుగలవారై నాకొఱకై కూడ మంచిమాటలాడి స్తోత్రముచేయుఁడు.

తా. మీామీాఁద ప్రణయకలహముచేయుచున్న యాడుపక్షులను సమాధానపఱచి వానితో సుఖించుచున్న ఓహంసపక్షులారా! జలసమృద్ధికల తిరువణ్ వండూరులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునొద్ద నన్ననుగ్రహించునట్లు ప్రార్థించుడి.

పోఱ్ఱియానిరన్దేన్ పున్నైమేలుఱైపూజ్గుయిల్ కాళ్ *
శేఱ్ఱిల్ వాళై తుళ్లుమ్ తిరువణ్వణ్డూరుఱైయుమ్ *
ఆఱ్ఱలాழியజ్గై అమరర్ పెరుమానైక్కణ్డు *
మాఱ్ఱమ్ కొణ్డరుళీర్ మైయల్ తీర్వతోరువణ్ణమే. ౬

పున్నైమేల్ ఉఱై
పూ కుయిల్‌శాళ్ పోఱ్ఱి
యాఱ్ ఇరన్దేన్ శేఱ్ఱిల్
వాళై తుళ్ళుమ్ తిరువణ్
వణ్డూర్ ఉఱైయుమ్ ఆఱ్ఱల్
ఆళి అమ్ కై అమరర్ పెరు
మానై కణ్డు మైయల్ తీర్వతు
ఒరువణ్ణమ్ మాఱ్ఱమ్ కొణ్డు
అరుళీర్.

పున్న చెట్లమీద నిత్యవాసముఁ జేయుచున్న సుందరమైన ఓ కోకిలములారా! (మిమ్ముల‌ను) స్తుతించి నేను యాచించితిని. (అదేమనగా) బురదప్రదేశములో మత్స్యము లెగురుచున్న తిరువణ్ వండూరులో నిత్యవాసముఁ జేయుచున్న వాఁడును దయగల సుదర్శనమును సుందరహస్తమందుఁ గలవాఁడును నిత్యసూరులకు స్వామియునైన సర్వేశ్వరుని జూచి (నా) భ్రమము తీరునటుల యొకవిధమైన బదులుమాటను దీసికొని వచ్చి చెప్పుడు.

తా. ఓ కోకిలములారా! మీరు తిరువణ్ వండూరులో వేంచేసియున్న దయావంతుఁడైన సర్వేశ్వరునికి నామాటను జెప్పి దానికి వాఁడు చెప్పెడు బదులుమాటను దీసికొనివచ్చి నాకుచెప్పి నన్ను బ్రదికింపుఁడు. ... ౬

ఒరువణ్ణఞ్జెన్ఱుపుక్కు ఎనక్కొన్ఱురైయొణ్ కిళియే *
శెరువొణ్ పూమ్బొళిల్ శూழ் శెక్కర్ వేలై త్తిరువణ్వణ్డూర్ *
కరువణ్ణఞ్జెయ్యవాయ్ శెయ్యకణ్ శెయ్యకై శెయ్యకాల్ *
శెరువొణ్ శక్కరమ్శఙ్గు అడైయాళ న్తిరున్దక్కణ్డే. ౭

ఒణ్ కిళియే శెరు
ఓణ్ పూ పొழிల్ శూழ்
శెక్కర్ వేలై తిరువణ్
వణ్డూర్ ఒరు వణ్ణమ్ శెన్ఱు
పుక్కు కరు వణ్ణమ్ శెయ్య
వాయ్ శెయ్య కణ్ శెయ్య

సుందరమైన ఓచిలకా! (పుష్పములు కోయువారిలో నొకరికొకరికి నేనెత్తెదను నేనెత్తెద నని) కలహమును బుట్టించునట్టిదియు సుందరంబునైన పుష్పములుగల తోటలచేఁ జుట్టఁబడినదియు (పుష్పములయొక్క ధూళిచేత) ఎఱ్ఱనైన సముద్రముయొక్క గట్టుగలదియు నైన తిరువణ్ వండూరులో నొకవిధముగాఁ బోయి

కణ్ శెయ్య కై శెయ్య కాల్ శెరు ఒణ్ శక్కరమ్ శఙ్గు అడైయాళమ్ తిరున్ద కణ్ణు ఎనక్కు ఒన్ఱు ఉరై.

ప్రవేశించి నీలవర్ణమును, ఎఱ్ఱని యధరమును, రక్తలోచనమును, ఎఱ్ఱని హస్తములును, ఎఱ్ఱని శ్రీపాదములును, యుద్ధోన్ముఖమై సుందరమైన సుదర్శనమును, శ్రీపాంచజన్యమును, (వానికి) చిహ్నములైన వీనిని స్పష్టముగాఁజూచి. నా కొఱకై యొకమాట చెప్పుమా.

తా. ఓచిలకా! తోటలచే నతి రమణీయంబైన తిరువణ్ వండూరికి వెళ్ళి యచ్చటనున్న భోగ్యతాఽశేషమందు మగ్నమై నాకార్యమును మఱచిపోకుండ సర్వేశ్వరునొద్దపోయి వానియొక్క చిహ్నములైన యతి మనోహరములైన దివ్యావయవ దివ్యాయుధములను జూచి వీడే సర్వేశ్వరుండని నిశ్చయించి యచ్చట నామాటను విన్నవింపుమా. ౭

తిరున్దక్కణ్ణైనకొఱ్ఱురైయాయ్ ఒణ్ శిఱుపూవాయ్ *
శెరున్దిశాఴల్ మగిళ్ పున్నైశూళ్ తణ్ తిరువణ్వణ్ డూర్ *
పెరున్దణ్ తామరైక్కణ్ పెరునీణ్ముడినాల్ తడన్దోళ్ *
కరున్దిణ్మాముకిల్ పోల్ తిరుమేనియడికళై యే. ౮

ఒణ్ శిఱు పూవాయ్ శెరున్దినాఴల్ మకిళ్ పున్నై శూళ్ తణ్ తిరువణ్ వండూర్ పెరు తణ్ తామరై కణ్ పెరు నీళ్ ముడి తడమ్ నాల్ తోళ్ కరు తిణ్ మా ముకిల్ పోల్ తిరు మేని అడికళై తిరున్ద కణ్ణు ఎనక్కు ఒన్ఱు

అందమైన ఓ చిన్నచిలకా! శెరుంది వృక్షములచేతను ఇరువిడివృక్షములచేతను పొగడ వృక్షములచేతను పున్నవృక్షములచేతను చుట్టఁ బడిన చల్లనైన తిరువణ్ వండూరులో వేంచేసి యున్న విశాలమై చల్లనైన తామరపుష్పముల వంటి నేత్రములను మిక్కిలి దీర్ఘమైన కిరీటమును విశాలములైన నాల్గుభుజములను శ్యామమై చల్లనైన గొప్పమేఘమువంటి దివ్యవిగ్రహమునుగల

ఉరైయాయ్.	స్వామిని జక్కగాఁజూచి నావిషయమై యొక మాట చెప్పుము.

తా. ఓ బాలచిలకా! నీ వతిభోగ్యమైన తిరువణ్ వండూరికి వెళ్లి యచ్చట చతుర్భుజుఁడై కాళమేఘశ్యాముఁడై దీర్ఘములైన నేత్రకిరీటాదులను గలవాఁడై వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని జూచి నాబాధను జెప్పుమా. ... ౮

అడిక్కళ్ క్కై తొ౯్ఱుదు అలర్మేలశై యుమన్నఙ్గాళ్ *
ఇడివైశఙ్గొలిక్కుమ్ తిరువణ్వణ్ డూరుఱై యుమ్ *
కడియమాయ త్తనై న్ కణ్ణనై నెడుమాలై క్కణ్డు *
కొడియవల్వినై యేఱ్ తిఱజ్ఞాఱుమిన్వేఱుకొణ్డే. ౯

అలర్ మేల్ అశై యుమ్ అన్నఙ్గాళ్ ఇడివై శఙ్గు ఒలిక్కుమ్ తిరువణ్ వణ్డూర్ ఉఱైయుమ్ కడియ మాయత్తనై న్ కణ్ణనై నెడుమాలై కణ్డు అడిక్కళ్ క్కై తొ౯్ఱుతు కొడియ వల్ వినై యేఱ్ తిఱమ్ వేఱుకొణ్డు కూఱుమిన్.	పుష్పములమీఁద సంచరించుచున్న ఓ హంసపక్షులారా! ఉదయకాలమునకు సూచకమై శంఖము ఘోషించుచున్న తిరువణ్ వణ్డూరులో నిత్యవాసముఁ జేయుచున్న (నన్నెడబాసిన) క్రూరుఁడై వంచకుఁడై కృష్ణుఁడై యవతరించిన వాఁడై గొప్ప మహిమగలవాఁడైన సర్వేశ్వరుని జూచి శ్రీపాదములమీఁద నంజలిచేసి మిక్కిలి క్రూరమైన పాపముగల నాయొక్క విధము నేకాంతమందు చెప్పుడు.

తా. ఓ హంసపక్షులారా! నాస్థానము నాశ్రయించి వాసముచేయుచున్న మీరు నేనిట్లు నేలమీఁదపడి పొర్లుచు దుఃఖపడుచుండగా మృదువైన పుష్పముల మీఁద సుఖముగనివసించుట మీకు యుక్తముకాదు గాన మీ రిప్పుడువెళ్లి నన్నెడబాసి బాధపెట్టుచు తిరువణ్ వణ్డూరులో వేంచేసియున్న కఠినహృదయము గల వంచకుఁడైన సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములను బట్టుకొని యేకాంతమందుఁ దీసి కొనిపోయి నాదుఃఖమును విన్నవించి ప్రార్థించుడు. ౯

వేఱుకొణ్డుమ్మై యానిరన్దేన్ వెఱివణ్డినఙ్గాళ్ *
తేఱునీర్ప్పమ్బై వడపాలై త్తిరువణ్వణ్డూర్ *
మాఱిల్ పోరరక్కన్ మతిళ్ నీఱెழచ్చెఱ్ఱుగన్ద *
ఏఱుశేవకనార్క్కు ఎన్నైయుముళళెన్మిన్గళే.   ౧౦

వెఱి వణ్డినఙ్గాళ్ ఉమ్మై వేఱుకొణ్డు యాన్ ఇరన్దేన్ తేఱు నీర్ పమ్బై వడపాలై తిరువణ్ వణ్డూర్ మాఱు ఇల్ పోర్ అరక్కన్ మతిళ్ నీఱు ఎழ శెఱ్ఱు ఉగన్ద ఏఱు శేవకనార్క్కు ఎన్నైయుమ్ ఉళళ్ ఎన్మిన్గళ్.

పరిమళించుచున్న గుంపుగానున్న ఓ తుమ్మెదలారా! మిమ్ములను విలక్షణములుగా నెంచి నేను యాచించితిని. నిర్మలమైన జలముగల పంపానదియొక్క ఉత్తరతీరమందున్న తిరువణ్ వండూరులో వేంచేసియున్నవాఁడును, ఒప్పులేని యుద్ధముగల రావణాసురునియొక్క కోటను భస్మమగునట్లు నశింపఁజేసి సంతోషించినవాఁడును, వర్ధిల్లుచున్న శౌర్యముగలవాఁడు నైన సర్వేశ్వరునికి (నిత్యకోటియం దీమెకూడ యొకతె) ఉన్నదని నన్నును విన్నవించుడి.

తా. ఓ తుమ్మెదలారా! మీతోఁ జెప్పినయెడల నాకార్యము శీఘ్రముగా సిద్ధించునని మిమ్ములను వేడుకొనియెద. మీరు వెళ్లి పంపానది కుత్తరమందున్న తిరువణ్ వండూరులో వేంచేసియున్న గొప్ప పరాక్రమవంతుఁడైన సర్వేశ్వరునొద్ద నిత్యకోటిలోఁ జేరిన యీమె యిట్లవస్థపడుచున్నదని నన్ను విన్నవించుడి.౧౦

* మిన్గొళ్ శేర్ పురినూల్కుఱళాయ్ అకల్ ఞాలఙ్గొణ్డ *
వన్కళ్వనడిమేల్ కురుకూర్చ్చడకోపన్ శొన్న *
పణ్గొళాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరువణ్వణ్డూర్క్కు *
ఇన్గొళ్ పాడల్ వల్లార్ మదనర్ మిన్నిడైయవర్క్కే.   ౧౧

మిన్గొళ్ శేర్ పురి నూల్ కుఱళాయ్ అకల్

కాంతిగలదై తిరుమేనితోఁ జేరియున్న యజ్ఞోపవీతముగల వామనబ్రహ్మచారియై విశాల

ఘాలమ్కొణ్డ వర్కళ్వర్ అడి
మేల్ కురుకూర్చ్ఛడకోపన్
శొన్న పణ్కొళ్ ఆయిర
త్తుళ్ తిరువణ్వండూర్కు
ఇన్కొళ్ పాడల్ ఇవై పత్తుమ్
వల్లార్ మిన్ ఇడైయవర్కు
మతనర్.

మైన భూమిని స్వీకరించిన మహానంచకుండైన సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదముల విషయమై కురుకాపురాధీసులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన గానముగల వేయిపాశురములలో తిరువణ్వండూరువిషయమై మధురములై పాశురరూపములైన యీపదిగాథల నభ్యసించువారు మెఱుపువలె ప్రకాశించుచున్న నడుముగలస్త్రీలకు మన్మథునివలె శ్రీవైష్ణవులకు భోగ్యభూతులై యుందురు.

తా. వామనావతారంబెత్తి మహాబలియొద్దనుండి భూమిని స్వాధీనపఱుచుకొనినట్లు తమయొక్క ప్రణయరోషజనితదుర్మానమును బోఁగొట్టిన సర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియున్న తిరువణ్వండూర్ విషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారు శ్రీవైష్ణవుల కానందమును గలుగఁజేయుదురు.

షష్ఠశతకములో ప్రథమదశకము ముగిసెను.
ఆళ్వార్ ఎమ్బెరుమానార్ జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

తిరువాయ్మొళ్ళి — షష్ఠశతకములో

ద్వితీయదశకము — మిన్నిడైమడవార్

అవతారిక:—ఆళ్వార్లుపంపిన పక్షులుపోయి సర్వేశ్వరునికి విన్నవింప, తరువాత నాసర్వేశ్వరుఁడు కొంచెము విలంబించివచ్చెను. అంతమాత్రము విరహమును సహింపని యాళ్వార్లనెడి నాయిక తనయొద్దవచ్చిన సర్వేశ్వరునిమీదఁ బ్రణయరోషముచేసి నీవిచ్చట రావలదు; మీకిష్టమైన స్త్రీలవద్ద వెళ్ళవచ్చునని తిరస్కరింప నప్పుడాసర్వేశ్వరుఁడు వీరిని మంచిమాటలాడుచున్నాఁడని సాదించుచున్నారు. ... ... *

* మిన్నిడై మడవార్ గళ్ నిన్నరుళ్ శూడువార్ మున్బునాన దఞ్జువన్ *
మన్నుడైయిలఙ్గై అరణ్ కాయ్ న్దమాయవనే *
ఉన్నుడైయ శుణ్డాయమ్ నానఱివన్ ఇనియదుకొణ్డు శెయ్ వదెన్ *
ఎన్నుడైయపన్దుమ్ కழలుమ్ తన్దుపోగునమ్బి. ౧

మిన్ ఇడై మడవార్ కళ్ నిన్ అరుళ్ శూడువార్ మున్బు నాన్ అతు అఞ్జువన్; మన్నుడైయిలఙ్గైయరణ్గాయ్ న్ద మాయవనే! ఉన్నుడైయ శుణ్డాయమ్ నాన్ అఱివన్ ఇని అతు కొణ్డు శెయ్ వతు ఎన్? నమ్బి ఎన్నుడైయ పన్దుమ్ కழలుమ్ తన్దు పోకు.

మెఱుపువలె ప్రకాశించుచున్న నడుము గలవారై వినయసంపన్నులై నీయొక్క దయను ధరించువారైన (నీ ప్రీతివిషయులైన) స్త్రీల యొక్క ముందఱ (నాబంతిని తీసికొనుట మంచిది కాదు). అట్లుచేసినయెడల వారు నిన్ను తిరస్కారముఁ జేయుదురు). నేను వారుచేసెడి నీతిరస్కారమును (జూచి) భయపడుదును. సమర్థుఁడైన రాజుచేఁ బరిపాలింపఁబడిన లంకయొక్క కోటను నశింపఁజేసిన వంచకుఁడా! నీయొక్కవంచనను నే నెఱుఁగుదును. ఇఁకను ఆకపటమును (నాయందు) బ్రకటనచేసి చేయఁదగిన దేమున్నది? పూర్ణుఁడా! నాయొక్క బంతిని గచ్చకాయను నిచ్చి పో.

తా. సర్వేశ్వరుఁడు వచ్చినప్పు డాళ్వార్లనెడి నాయిక మాటలాడక వాని మీదఁ గోపగించియున్నప్పుడు, వాఁడు వీరియొక్కబంతిని దీసికొనెను. వానిని జూచి ఓయి! నీవిదేమి చేయుచున్నావు? నీకిష్టురాలైన స్త్రీలు దీనిని జూచిన యెడల నాయందు నీవు వ్యామోహపడియున్నావని తలఁచి నీతో వారు సంశ్లేషింపరు. అప్పుడు నీ వనుభవించెడి దుఃఖమునుజూచి నేను సహింపఁజాలను. ఏకదారవ్రతుఁడనైన నాకు నీవుతప్ప వేఱుస్త్రీ కలదాయని యావంచనమాటలు నాతోఁ జెప్పవలదు. ఆవ్రతముగూడ స్త్రీలకు నీయందు నమ్మకముబుట్టించుకొని పిమ్మట

వారిని స్వాధీనపఱచుకొనుటకై య్యే చేసితివిగాని యథార్థముగాఁ జేయలేదు. నీ కపటము నాకుఁ దెలుసునుగాన నావద్ద నీకౌటిల్య మేమియు ఫలించదు; నాబంతి నిచ్చి నీ కిష్టమయినవారియొద్ద వెళ్ళవచ్చును. ౧

పోకునమ్బియున్తామరై పురై కణ్ణిణై యుమ్ శెవ్వాయ్ ముఱువలుమ్ *
ఆకులఙ్గళ్ శెయ్య అళ్లిదత్తే నోన్ఱ్ నోమేయామ్ *
తోకై మామయిలార్ కళ్ నిన్నరుళ్ శూడువార్ శెవియోశై వైత్తెழ *
ఆకళ్ పోగవిట్టు క్కుழలూరుపోయిరున్దే. ౨

నమ్బి పోక; ఉన్ తామరై పురై కణ్ణిణై యుమ్ శెవ్వాయ్ ముఱువలుమ్ యామ్ ఆకులఙ్గళ్ శెయ్య అళ్లిదఱ్కు నోన్ఱ్ నోమే; తోకై మామయిలార్ కళ్ నిన అరుళ్ శూడువార్ ఓశై శెవి వైత్తెழ ఆకళ్ పోకవిట్టు పోయ్ ఇరున్దు కుழల్ ఊదు.

ఓపూర్ణుఁడా! పో. నీయొక్క పద్మములతోఁ బోలిన నేత్రములును, ఎఱ్ఱనైన యధరమందు నిలసిల్లుచున్న చిఱునవ్వును, మేము (ఉన్నవిధమును) వ్యాకులపడచగా నశించుటకై యే తపంబు జేసినవారమైతిమి. నెమలిపింఛమువలె శ్లాఘ్యమైన కేశపాశముగలస్త్రీలు నీదయను ధరించుదురు (నీదయకు విషయమగుదురు). (వారు) (వేణు)నాదమును చెవిలోవిని లేచివచ్చునట్లు గోవులను దూరముగాఁబోనిచ్చి (నీవు) వెళ్ళి (వారిసమీపమందు) ఉండి వేణువు నూదుము.

తా. ఓయి! నీయొక్క పద్మనేత్రమును, ఎఱ్ఱని యధరముమీదఁ బ్రసరించుచున్న తెల్లని మందహాసమును భాగ్యహీనురాలైన నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నవి గాన నాకంటిముందఱనుండి యవతల వెళ్లుమా యని చెప్పి యాళ్వార్లు ముఖమును వెనుకతిప్పుకొనిరి. అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడు చూచి కేశ సౌందర్యము ననుభవించి దానిని స్తోత్రముచేయ నారంభించగా, ఓయి! నీ వెవరి కొప్పునితలంచి మోహించితివో యది కాదిది. నీ వచ్చుటికే వెళ్ళుము. అని యాళ్వార్లు చెప్పిన మాటనువిని వాఁడు, వా రెచ్చటనున్నారు? నేను వారి నెట్లు

లభించెదనని యడిగెను. దానికి యాఴ్వార్లు, నీవు దూరముగాబోవుచున్న యావులను బిలుచునట్లు వేణునాదముఁ జేసినయెడల దానిని విని వారే నీదగ్గఱవచ్చి చేరుదురని చెప్పుచున్నారు. 2

పోయిరున్దునిఱ్ఱపుళ్లువమఱియాదవర్కు ఉఱైనమ్బీ * శిఱశెయ్య
వాయిరుక్కనియుఙ్కణ్గళుమ్ విపరీతమిన్నాళ్ *
వేయిరున్దడన్దోళినార్ ఇత్తిరువరుళ్ పెఱువార్ యవర్కొల్ *
మాయిరుఙ్గడలైక్కడైన్ద పెరుమానాలే 3

నమ్బీ! పోయ్ ఇరున్దు నిఱ్ఱ పుళ్ళువమ్ అఱియాతవర్కు ఉఱై; నిఱ్ఱ శెయ్య వాయ్ ఇరు కనియుమ్ కణ్గళుమ్ ఇన్నాళ్ విపరీతమ్; మా ఇరు కడలై కడైన్ద పెరుమానాలే ఇత్తిరు అరుళ్ పెఱువార్ వేయ్ ఇరుతడమ్ తోళినార్ యవర్కొల్.

ఓ పూర్ణుఁడా! (వారున్నచోటికి) పోయియుండి నీయొక్క కపటము నెఱుఁగని యాస్త్రీలకు (నాతోఁజెప్పెడి మాటను) జెప్పుము. నీయొక్క ఎఱ్ఱనైన యధరమనెడి పక్వమైన పండును నేత్రములు నీదినములలో విజాతీయములై యున్నవి. అగాధమై విశాలమైన సముద్రమును జిలికిన గొప్పవాఁడవైన నీచేత నిట్టి శ్లాఘ్యమైన దయను బొందఁదగినవారై వెదురువలె బలిసియు పొడవుగానున్న భుజములుగలవారైన స్త్రీలు ఎవరోః

తా. నేను వేణునాదముఁజేయుట స్వాభావికమేగాని స్త్రీలను బిలుచుటకై చేయనని సర్వేశ్వరుఁడు చెప్పగా, ఓయి! నీకపటస్వభావము నెఱుఁగనివారియొద్ద నీమాట చెప్పితివేని వారు నమ్ముదురుగాని నేనీమాటను నమ్మను. నీ వెవరిమీద మోహపడి నీశరీర మిట్లాడిపోవుచున్నవో ? అట్టి భాగ్యవంతులైన సుందరాంగులెవరో తెలియలేదు. 3

ఆలినీళిలై యేழுలగముణ్డు అన్ఱునీకిడన్దాయ్ * ఉఱ్ఱమాయఙ్గళ్
మేలైవానవరుమఱియార్ ఇనియెమ్బరమే *

వేలినేర్ తడఙ్గణ్ణినార్ విళై యాడుశూழలై చ్చూழవేనిన్ఱు *
కాలిమేయ్క్క వల్లాయ్ ఎమ్మైనీకழఱేలే. ౮

పేழులకుమ్ ఉణ్డు ఆలిలై సీల్ ఇలై అన్ఱు నీ కిడన్దాయ్ ఉన్ మాయఙ్గళ్ మేలై వాన వరుమ్ అఱియార్ ఇని ఎమ్ పరమే! వేలినేర్ తడమ్ కణ్ణినార్ విళైయాడు శూழలై శూழ నిన్ఱే కాలి మేయ్క్క వల్లాయ్ ఎమ్మై నీ కழఱేల్.

సప్తలోకములను ప్రమింగి మఱ్ఱిచెట్టుయొక్క పొడుగైన యాకుమీఁద నాప్రళయకాలమందు నీవు పవ్వళించితివి. నీయొక్క యాశ్చర్యచేష్టితములను, ఉత్కృష్టులైన నిత్యసూరులును తెలిసికొనఁజాలరు. ఇఁక మీఁద నాకు తెలిసికొనుటకు సాధ్యమగునా! ధనుస్సుతో సమానమై విశాలమైన నేత్రములుగలస్త్రీలు క్రీడించుచున్న యిసుక దిబ్బను జుట్టుకొనియుండియే యావులను మేపినవాఁడా! మమ్ములను నీవు క్రూరమాటలను జెప్పవలదు.

తా. నేను తల్లిదండ్రులమాటలనువిని యావులను మేపుటకుఁ బోయియుంటిని. అందువలన నే నిచ్చటికి యాలస్యమైవచ్చితిని. దానికొఱకై మీరు కోపగింపఁగూడదు. నేను మఱియొకస్త్రీని యెఱుఁగనని సర్వేశ్వరుఁ డనగా; ఓయి! సప్తలోకముల నారగించి యొక చిన్నవటదళమందుఁ బవ్వళించిన యఘటితఘటనాసమర్థుఁడవైన నీమాయలు సర్వజ్ఞులైన నిత్యసూరులకుఁగూడ నెఱుఁగ సాధ్యములుకావు అట్టివానిని యజ్ఞుఁడనైన నే నెఱుఁగుదునా? నీ వావులను మేపుటకుఁ బోయినయెడల స్త్రీలు క్రీడించుచున్నచోటుదక్క నీకు వేఱెచ్చటను చోటుచిక్కలేదా? గాన యిట్టి యబద్ధపుమాటలనుజెప్పి మమ్ములను బాధపెట్టవలదు వెళ్లుమాయని చెప్పుచున్నారు. ౮

కழఱేల్ నమ్బీ ఉన్కై దవఙ్గణ్ణుమ్ ఎణ్ణుమ్ నఙ్గఱియుమ్ * తిణ్ శక్కర
నిழలుతోల్ పడైయాయ్ ఉనక్కొన్ఱుణర్ త్తువన్నాన్ *
మழలై తేన్మొழియార్ కళ్ నిన్నరుళ్ శూడువార్ మనమ్వాడి నిఱ్క * ఎమ్
కుழలుపూవై యొడుమ్ కిళియోడుమ్ కழగేలే, ౯

నమ్బి కழிతేల్ శిఱ్
శక్కరమ్ నిழలు తొల్ పడై
యాయ్ ఉన్ కైతవమ్
మణ్ణుమ్ విణ్ణుమ్ నన్గు అఱి
యుమ్; ఉనక్కు నానొన్ఱు
ఉణర్ త్తువన్; నిన్ అరుళ్
శూడువార్ మழలై తేన్
మొழியార్ కళ్ మనమ్వాడి
నిఱ్క ఎమ్ కుழలు పూవై
యొడుమ్ కిళియొడుమ్ కుழ
కేల్.

ఓపూర్ణుఁడా! అసత్యమాటలతో నన్ను బాధింపవలదు. దృఢమైన సుదర్శనమనెడి తేజస్సును బ్రసరింపఁజేయుచున్న యనాదియైన ఆయుధముగలవాఁడా! నీయొక్క కృత్రిమమును భూలోకమందుండువారును, ఊర్ధ్వలోకములయందుండువారును జక్కగా నెఱుంగుదురు. నీకు నేనొకమాట బోధించెద (వినుము). నీయొక్క దయను ధరించువారును నవీనమైన తేనెవలె భోగ్యమైన మాటలుకలవారు నైన స్త్రీలు హృదయము శిథిలమైయుండగా మాయొక్క యత్నరము తెలియకుండ మాటలాడుచున్న చిన్నచిలకతోను పెద్దచిలకతోను గ్రీడింపకుమా ?

తా. ఓయి! నేను సత్యసంధుఁడనని యసత్యవాక్యములనుజెప్పి నన్ను బాధపెట్టవలదు. నీకపటము నెఱుఁగుదురు. దానికి దినమును రాత్రిగాఁజేసిన నీ సుదర్శనమే సాక్షి. నీకొకమాటచెప్పెదను వినుము. నీకుఁ బ్రియురాళ్లైన స్త్రీలు చూచుచుండగా నాచిలుకతో మాటలాశితివేని వారు నొచ్చుకొనుదురు గాన నిప్పుడు నాచిలకను విడిచిపెట్టి వెళ్లుము. ౫

కుழగియెజ్గల్ కుழమణన్గొణ్డు కోయిన్మై శెయ్దు కన్మమొన్ఱిల్లై *
పழగియామిరుప్పోమ్ పరమేయి త్తిరువరుళ్ గళ్ *
అழగియారివ్వులగుమూన్ఱుక్కుమ్ తేవిమైతగువార్ పలరుళర్ *
కழగమేఱేల్ నమ్బి ఉనక్కుమిళై దేకన్మమే. ౬

కుழకి ఎజ్గల్ కుழ
మణల్ కొణ్డు కోయిన్మై
శెయ్తు ఒన్ఱు కన్మమ్ ఇల్లై;
శృంగారవిలాసమును జేసికొనిపోయి మాయొక్క బొమ్మను దీసికొనివచ్చి యక్రమవ్యాపారములనుజేసి యొక ప్రయోజనమును లేదు,

యామ్ పఴఙ్కి ఇరుప్పోమ్; ఇత్తిరు అరుళ్ కళ్ పరమే? అఴ్ఙ్కియార్ ఇ ఉలకుమూన్ఱు క్కుమ్ తేవిమై తకువార్ పలర్ ఉళర్; నమ్బి కఴ్ఙ్కమ్ ఏఱేల్; ఉనక్కుమ్ కన్మమ్ ఇళైతు.

మేము (నీతో) సహవాసముఁ జేసియున్నాము. ఇట్టి విలక్షణములైన (నీ) కృపావ్యాపారములకు (మేము) విషయభూతులమా? సుందరులై యీ లోకములు మూడింటికిని పట్టమహిషీస్థానమునకు యోగ్యురాళ్లైనవా రనేకులున్నారు. ఓపూర్ణుఁడా! (మా) సమూహమందెక్కి ప్రవేశింపవలదు. నీకును (ఈ) వ్యాపారము పిల్ల చేష్టలై యుండును.

తా. ఓయి! మందహాసాదులచే మమ్ములను మోహపెట్టి మాబొమ్మను దీసికొనుటచే నీకేమియు ప్రయోజనములేదు. నీసంగతి యిదివఱకే మాకుఁదెలు సును. ఈపరిహాసములు నీపట్టమహిషులతోఁ జేయఁదగినవి గాని మాతోఁ జేయ రాదు. మాగుంపులోఁ బ్రవేశించుట మీకు యుక్తముకాదు; వెళ్లుము. ౬

కన్మమన్ఱెఙ్గళ్ కైయిల్పావై పఱిప్పదు కడల్ ఞాలముణ్డిట్ట *
నిన్మలానెడియాయ్ ఉనక్కేలుమ్పిఴైప్పిఴైయే *
వన్మమేశొల్లి యెమ్మైనీవిళైయాడుది అదుకేట్కిలెన్నైమార్ *
తన్మపావమెన్నార్ ఒరునాన్ఱుతడిపిణక్కే. ౭

ఎఙ్గళ్ కైయిల్ పావై పఱిప్పతు కన్మమ్ అన్ఱు; కడల్ ఞాలమ్ ఉణ్డిట్ట నిన్మలా నెడియాయ్ ఉనక్కుమ్ పిఴై పిఴైయే; నీ వన్మమ్ ఎమ్మై శొల్లి విళైయాడుతి; ఎన్ ఐమార్ అతు కేట్కిల్ తన్మ పావమ్ ఎన్నార్; ఒరునాన్ఱు తడి పిణక్కు ఆమ్.

మాయొక్క చేతిలోనున్న బొమ్మ నపహ రించుట మంచిపని కాదు. సముద్రముచేఁ జుట్టఁ బడిన భూమిని యారగించిన పరిశుద్ధుఁడా! గొప్ప వాఁడా! నీకును తప్పు తప్పే. నీవు మర్మములను మమ్ములనుద్దేశించి చెప్పి యాడుచున్నావు. నా సహోదరులామాటలను వినినయెడల ధర్మము పాపము అని విచారించరు. ఒకదినము కఱ్ఱనెత్తి కొని కలహించునట్లగును.

తా. ఓయి! మాచేతిలోనున్న బొమ్మను దీసికొనుట మీకు యుక్తము కాదు. నీ వెంతవాఁడవైనను నీవుచేసెడి యీయన్యాయము లెన్నటికిని న్యాయములు కానేరవు. మాతో రహస్యమాటలను నీవు చెప్పుచుండగా మాయన్న తమ్ములు వినినయెడల యేమియు విచారింపక కట్టనుదీసికొని తన్నుదురు. ౭

పిణక్కఱయావైయుమ్యావరుమ్ పిழైయామల్ పేదిత్తుమ్ పేదియాదదోర్ *
కణక్కిల్ కీర్తివెళ్ళ క్కదిర్ ఞానమూర్తియినాయ్ *
ఇణక్కియెమ్మైయెన్దోழிమార్ విళైయాడప్పోదుమినెన్నప్పోన్దోమై *
ఉణక్కినీవళైత్తాల్ ఎన్ శొల్లారుగవాదవరే. ౮

యావరుమ్ యావైయుమ్ పిణక్కఱ పిழైయామల్ భేదిత్తుమ్ భేదియాతతు ఓర్ కణక్కిల్ కీర్ త్తి వెళ్ళమ్ కతిర్ ఞానమ్ మూర్తియినాయ్! ఎమ్ తోழிమార్ ఎమ్మైఇణక్కి విళైయాడ పోతుమిఱ్ ఎన్న పోన్దోమై ఉణక్కి నీ వళైత్తాల్ ఉక వాతవర్ ఎన్ శొల్లార్.

సకలచేతనులనున్ను సమస్తాచేతనములనున్ను (ప్రళయకాలమందు) తనయందుఁ జేర్చుకొని యొకరి కర్మఫలము మఱియొకరికి మాఱిపోకుండ (వారివారి కర్మానుగుణముగా) సృజించియు నాకర్మములచే నీ వసంస్పృష్టుఁడవై యుండి యద్వితీయమై యసంఖ్యేయమైన కీర్తిసముద్రము గలవాఁడవై (అపరిచ్ఛిన్న కీర్తి గలవాఁడవై) ప్రకాశించుచున్న జ్ఞానమును స్వరూపముగాఁ గలవాఁడా! మాసఖియలు మమ్ములను (మాకు) వనవిహారమం దాశనుగలుగఁజేసి విహరించెదము రమ్మ అని చెప్పుటచే వచ్చిన మమ్ములను నీవు నిర్బంధపఱచి యడ్డగించితివేని దీనిని సహింపని వారు ఏమి యపవాదమును జెప్పరు.

తా. సకల చేతనాచేతనములకును సృష్టి సంహారకర్తయని కీర్తిగలవాఁడవై నిర్మలజ్ఞానస్వరూపుఁడవైన నీవిప్పుడు మమ్మును దోవలో నడ్డగించు

చున్నావుగదా. దీనిని నీస్త్రీలు చూచినయెడల నీయందు దోషముల నారోపించి నీకీర్తిని నశింపఁజేయుదురు. ౮

ఉకవైయాల్ నెఞ్జముళ్ళురుగి ఉన్దామరై త్తడఙ్గణ్విత్తిగళిన్ *
అకవలైప్పడుప్పాన్ అళిత్తాయు న్తిరువడియాల్ *
తకవుశెయ్దిలై యెజ్గళ్ శిత్రిలుమ్ యామడుశిఱుశోఱుజ్గణ్డు * నిన్
ముకవొళితికళ్ మునువల్ శెయ్దునిన్డిలైయే. ౯

ఉకవైయాల్ నెఞ్జమ్ ఉళ్లురుకి ఉన్ తామరై తడమ్ కణ్ విత్తికళ్ వలైయిన్ అకప్పడుప్పాన్ ఎజ్గళ్ శిత్రిలుమ్ యామ్ అడు శిఱుశోఱుమ్ కణ్డు నిన్ ముకమ్ ఒళి తికళ మునువల్ శెయ్తు నిన్డిలై; ఉన్ తిరువడియాల్ అళిత్తాయ్; తకవుశెయ్తిలై.

ప్రీతిచే హృదయముకలిగి నీయొక్క తామర పువ్వువలె విశాలమైన నేత్రములయొక్క చూపులనెడి వలయందుఁ దొటికించుకొనుటకై మాయొక్క (ఇసుకతో విహారార్థమైచేసిన) చిన్నగృహమును మేము తళికచేసిన చిన్నప్రసాదమునుజూచి నీముఖమందు కాంతి ప్రకాశించునట్లు మందహాసముచేసి నిలువక నీ శ్రీపాదములచేఁ జెడగొట్టితివి. దయచేయకపోతివి.

తా. ఓయి! మేము నిన్నుజూచునట్లును, అప్పుడు నీకటాక్షముచే మమ్మును వశపఱచుకొనుటకును, దానిచే మేము సంతోషించుటకు నుపాయ మేమని యోచించి, ఇసుకలను బోగుచేసి మేమాడుకున్న యాటలనుజూచి సంతోషింపక నిర్దయుఁడవై చెడగొట్టితివి; ఇది నీకు మంచిదికాదు. ... ౯

నిన్డిలఙ్గుముడియినాయ్ ఇరుపత్తోర్ కాలరశుకళైకట్ట *
వెన్డినీళ్ మళువా వియన్ఞాలమున్పడైత్తాయ్ *
ఇన్డివ్వాయర్ కులత్తైవీడుయ్యత్తోన్డియకరుమాణిక్కచ్చుడర్ *
విన్తన్నాల్ నలివేపడుపోమెన్డుమ్ ఆయ్చ్చియోమే. ౧౦

నిన్ఱు ఇలజ్గు ముడియి
నాయ్ ఇరుపత్తోర్ కాల్
అరశు కళైకట్ట వెన్ఱి నీళ్
మழுవా! వియల్ ఞాలమ్
మున్ పడైత్తాయ్! ఇన్ఱు ఇ
ఆయర్ కులమ్ వీడు ఉయ్య
తోన్ఱియ కరుమాణిక్కచ్చు
డర్ నిన్తన్నాల్ ఆయ్చ్చి
యోమ్ ఎన్ఱుమ్ నలివు పడు
వోమే.

నిలిచి ప్రకాశించుచున్న కిరీటముగలవాఁడా! ఇరువదియొకపురుషము రాజులను నిర్మూలముఁజేసి జయముగల పొడుగైన గొడ్డలిగలవాఁడా! విశాలమైన భూమిని మునుపు సృజించినవాఁడా! ఇప్పుడు, ఈ గోపకులమును సంపూర్ణముగ నుజ్జీవింపించుటకై యవతరించిన నీలమాణిక్యమువంటి కాంతిగలవాఁడా! సచేత గోపికలైన మే మెల్లప్పుఁడు నుపద్రవమునే పొందుచున్నాము.

తా. ఈవిధంబుగ నీ శౌర్యకారుణ్య వాత్సల్యాదిగుణములచే మమ్మును వశపఱచుకొని వెనుక మాతో విశ్లేషించి యీవిశ్లేషదుఃఖ మెఱుఁగక నీ వెల్లప్పుఁడును బాధపెట్టుచున్నావు. ౧౦

ఆయ్చ్చియాగియవన్నైయాల్ అన్ఱువెణ్ణెయ్ వార్తైయుళ్ * శీఱ్ఱముణ్డு
కూత్తవప్పన్తన్నై కురుకూర్చ్చడకోపన్ *
ఏత్తియతమిழ்మాలై ఆయిరత్తుళ్ళివైయుమోర్ పత్తిశైయొడుమ్ *
నాత్తన్నాల్ నవిలవురైప్పార్కు ఇల్లైనల్కురవే. ౧౧

ఆయ్చ్చి యాకియ
అన్నైయాల్ అన్ఱు వెణ్ణెయ్
వార్తైయుళ్ శీఱ్ఱమ్ ఉణ్డు
అழுకూత్త అప్పన్ తన్నై
కురుకూర్చ్చడకోపన్ ఏత్తి
య తమిழ்మాలై ఆయిర
త్తుళ్ళుమ్ ఇవైయోర్ పత్తుమ్

గోపికయై తల్లియైన యశోదాదేవిచే నప్పుడు వీడు నవనీతమును దొంగిలించెనని మాట వచ్చినప్పుడు కోపగింపఁబడి యేడ్చుచు నృత్యముఁ జేయుచున్నాడుచున్న స్వామియైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై కురుకాపురికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు స్తోత్రముఁ జేసిన ద్రావిడశబ్దసందర్భరూపములైన వేయిపాశురములలో నద్వితీయములైన యీపది

ఇశైయొడు నాత్తన్నాల్ నవిల ఉరైప్పార్కు నల్ కురవు ఇల్లై.

పాశురములను స్వరముతోఁగూడ నాలికచే నాదరముతో ననుసంధించువారికి భగవదలాభమనెడి దారిద్ర్యము రానేరాదు.

తా. ఆశ్రితసులభుఁడైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల నాదరముతో ననుసంధించువారు భగవద్గుణములను నిరంతరముగా ననుభవింతురు. ౧౧

షష్ఠశతకములో ద్వితీయదశకము ముగిసెను.

ఆళ్వార్ ఎమ్బెరుమానార్ జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

తిరువాయ్ మొళి – షష్ఠశతకములో

తృతీయదశకము — నల్ కురవుమ్

అవతారిక:—ఇట్లు తమతో సంశ్లేషించిన సర్వేశ్వరునియొక్క అఘటితఘటనాసామర్థ్యముల ననుభవించిన నమ్మాళ్వార్లు భక్తులకు సేవసాదించుటకై తిరువిణ్ణకరిలోవచ్చి వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క అఘటితఘటనాసామర్థ్యగుణముల ననుభవించి యాగుణముల నుపపాదించుచున్నారు. ... *

* నల్కురవుమ్ శెల్వుమ్ నరకుమ్శువర్క్కముమాయ్ *
వెల్పకైయుమ్నట్పుమ్ విడముమముదముమాయ్ *
పల్వగైయుమ్పరన్ద పెరుమానెన్నైయాళ్వానై *
శెల్వమ్మల్కుకుడి త్తిరువిణ్ణకర్ కణ్డేనే. ౧

నల్ కురవుమ్ శెల్వుమ్ — దారిద్ర్యమును సంపత్తును
నరకుమ్ శువర్క్కము — నరకమును స్వర్గమును
మాయ్ — విభూతిగాఁగలవాఁడై,
వెల్ పకైయుమ్ — జయించుచున్న ద్వేషమును
స్నేహమును విషమును

నట్టుమ్ విడముమ్ అముతము మాయ్ పల్ వకైయుమ్ పరన్ద పెరుమాన్ ఎన్నై ఆళ్వానై శెల్వమ్ మల్ కు కుడి తిరువిణ్ణకర్ కణ్డేన్.

అమృతమును విభూతిగాఁగలవాఁడై, (విభూతి ద్వారా ఇట్లు) అనేకవిధములుగా వ్యాపించియున్న స్వామియై, నన్ను దాసునిగాఁ జేసికొనిన సర్వేశ్వరుని సంపత్తు అతిశయించియున్న (సజ్జన) కుటుంబముగల తిరువిణ్ణకరనెడి దివ్యదేశమందు సేవించితిని.

తా. పరస్పరవిరుద్ధములైన దారిద్ర్యము మొదలగు చెడ్డవస్తువులను, సంపత్తు మొదలగు మంచివస్తువులను విభూతిగాఁగల సర్వవ్యాపియైన సర్వేశ్వరుని తిరువిణ్ణకరిలో ననుభవించితిని. ౧

కణ్డవిన్బమ్తున్బమ్ కలక్కజ్గళుమ్ తేఱ్ఱముమాయ్ *
తణ్డముమ్తణ్మైయుమ్ తళ్ళలుమ్నిళ్ళలుమాయ్ *
కణ్డుకొళ్ దఱ్కరియ పెరుమాన్ ఎన్నైయాళ్వానూర్ *
తెణ్డిరైప్పునల్ శూழ் తిరువిణ్ణగర్ నన్నగరే. ౨

కణ్డ ఇన్బున్దున్బమ్ కల క్కజ్గళుమ్ తేఱ్ఱము మాయ్ దణ్డముమ్ తణ్మై యుమ్ తళ్ళలుమ్ నిళ్ళలు మాయ్ కణ్డుకొళ్ త ఱ్కు అరియ పెరుమాన్ ఎన్నై ఆళ్వాన్ ఊర్ తెణ్ తిరై పునల్ శూழ் తిరువిణ్ణకర్ నల్ నకర్.

ప్రత్యక్షసిద్ధములైన సుఖదుఃఖములను (ఇష్టము లభింపకఁబోవుటచేఁ గలిగిన) మనో వికారమును (అది లభించుటచేతఁ గలిగిన) మనో నైర్మల్యమును విభూతిగాఁగలవాఁడును, కోప మును, అనుగ్రహమును (ఉష్ణమైన) అగ్నిని (చల్లనైన) నీడను విభూతిగాఁగలవాఁడును, తెలిసి కొనుటకు దుర్లభుఁడును సర్వాధికుఁడును నన్ను దాసునిగాఁ జేసికొనినవాఁడు నైన సర్వేశ్వరునికి వాసయోగ్యమైన దేశము, నిర్మలమై అలలు కొట్టుచున్న జలముచేఁ జుట్టఁబడిన తిరువిణ్ణక రనెడి శ్లాఘ్యమైన పట్టణము.

తా. సుఖదుఃఖాదులను కోపానుగ్రహాదులను విభూతిగాగల సర్వేశ్వరుఁడు నాకు సేవసాదించుటకై విరజానదితో సమానమైన నదిచేతఁ జుట్టఁబడినదై పరమపదముతో సమానమైన తిరువిణ్ణకరిలో వేంచేసియున్నాఁడు. ... ౨

నగరముమ్‌నాడుగళుమ్ ఞానముమూడముమాయ్ *
నిగరిల్‌శూழ్‌శుడరాయిరుళాయ్ నిలనాయ్‌విశుమ్బాయ్ *
శిగరమాడజ్గళ్‌శూழ్ తిరువిణ్ణగర్‌చ్చేర్‌న్దపిరాన్ *
పుగర్‌కొళ్‌కీర్‌త్తియల్లాలిల్లై యావర్‌క్కుమ్‌పుణ్ణియమే. 3

నగరముమ్ నాడుక ళుమ్ ఞానముమ్ మూడము మాయ్ నికర్ ఇల్ శూழ్ శుడరాయ్ ఇరుళాయ్ నిల నాయ్ విశుమ్బాయ్ శికరమ్ మాడజ్గళ్ శూழ్ తిరువి ణ్ణకర్ శేర్‌న్దపిరాన్ పుకర్ కొళ్ కీర్త్తి అల్లాల్ యావర్ క్కుమ్ పుణ్ణియమ్ ఇల్లై.

పట్టణమును దేశములను జ్ఞానము నజ్ఞానమును విభూతిగాఁగలవాఁడై ఒప్పు లేనిదై వ్యాపించియున్న ప్రకాశమును విభూతిగాఁగల వాఁడై యంధకారమును విభూతిగాఁగలవాఁడై భూమిని విభూతిగాఁగలవాఁడై యాకసమును విభూతిగాఁగలవాఁడై పర్వతశిఖరమువలెనున్న గృహములచే వ్యాప్తమైయున్న తిరువిణ్ణకరిలో నమరి వేంచేసియున్నవాఁడైన సర్వేశ్వరుని యొక్క ఔజ్జ్వల్యముగల కీర్తితప్ప సమస్తచేత నులకు నుజ్జీవనహేతువు లేదు.

తా. జ్ఞానాజ్ఞానములను ప్రకాశాప్రకాశములను భూమ్యంతరిక్షములను విభూతిగాఁగలవాఁడై తిరువిణ్ణకరిలో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క గుణానుసంధానమే సమస్తప్రాణులకు నుజ్జీవనహేతువు. 3

పుణ్ణియమ్‌పావమ్ పుణర్‌చ్చిపిరివెన్ఱివై యాయ్ *
ఎణ్ణమాయ్‌మఱప్పాయుణ్మైయాయ్ ఇన్మైయాయల్లనాయ్ *
తిణ్ణమాడజ్గళ్‌శూழ్ తిరువిణ్ణకర్‌చ్చేర్‌న్దపిరాన్ *
కణ్ణిన్నరుళే కణ్డుకొణ్మిన్‌కళ్‌కై దవమే, ౪

పుణ్ణియమ్పావమ్ పుణర్చ్చిపిరివు ఎన్రు ఇవై యాయ్ ఎణ్ణమాయ్ మఱప్పాయ్ ఉణ్మైయాయిన్మైయాయ్ అల్లనాయ్ తిణ్ణమ్ మాడఙ్గళ్ శూழ్ తిరువిణ్ణకర్ శేర్న్ద పిరాన్ కణ్ణన్ ఇన్ అరుళే కణ్డుకొణ్మిన్గళ్ కైతవమే.

పుణ్యపాపములు (అనుకూల) సంశ్లేషవిశ్లేషము లనెడి వీనిని విభూతిగాఁగలవాఁడును స్మరణమును విభూతిగాఁగలవాఁడును విస్మరణమును విభూతిగాఁగలవాఁడును సదసత్పదార్థములను విభూతిగాఁగలవాఁడును తద్గతదోషరహితుఁడును దృఢములైన మేడలచేఁ జుట్టఁబడిన తిరువిణ్ణకర్‌లో నిత్యవాసముఁజేయుచున్న ఉపకారకుఁడునైన శ్రీకృష్ణునియొక్క భోగ్యమైన (నిర్హేతుక) కృపయే (చేతనోజ్జీవనకారణము) (శాస్త్రమందు) చూడుఁడు. ఇది యబద్ధమగునా? (కాదు).

తా. పుణ్యపాపములను, తత్కార్యంబులైన యనుకూల సంశ్లేష విశ్లేషములను, తదధీనమైన యనుకూలస్మరణ ప్రతికూలవిస్మరణములను, సకల చేతనాచేతనములను విభూతిగాఁగలవాఁడై, దోషగంధరహితుఁడై యతిరమణీయంబైన తిరువిణ్ణకరిలో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క నిర్హేతుకకృపయే యందఱికి నుజ్జీవనకారణము. ఇందులో సందేహములేదు. ఈమాటను శాస్త్రమందు విచారించుఁడు. ౪

కైదవమ్ శెమ్మై కరుమై వెళుమైయుమాయ్ *
మెయ్ పొయ్యిళమై ముదుమైపుదుమైపழమైయుమాయ్ *
శెయ్ దతిణ్ మదిళ్ శూழ் తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్న్దపిరాన్ *
పెయ్ దకావుకణ్డీర్ పెరున్దేవుడై మూవులగే. ౫

కైతవమ్ శెమ్మై కరుమై వెళుమైయుమాయ్ మెయ్ పొయ్ ఇళమైముదుమై పుతుమై పழమైయు

కపటము నార్జవమును నలుపును తెలుపును విభూతిగాఁగలవాఁడై సత్యాసత్యములను బాల్యవార్ధక్యములను నవీనప్రాచీనములను విభూతిగాఁగలవాఁడై (చక్కగా) నిర్మింపఁబడిన దృఢ

మాయ్ శెయ్త తిణ్ మతిళ్ శూళ్ న్ద తిరువిణ్ణకర్ శేర్న్ద పిరాన్ శెయ్త కావుకణ్డీర్ పెరున్దేవుడై మూవులకు.

మైన ప్రాకారముచే నావరింపఁబడిన తిరువిణ్ణక రిలోఁ జేరియున్న సర్వేశ్వరుఁడు వేసిన తోఁట సుమండీ, బ్రహ్మాది గొప్పదేవతలుగల మూఁడు లోకములును.

తా. మనోవాక్కాయములయొక్క యుత్కృష్టనికృష్టరూపములైన స్వభావము లన్నిఁటిని విభూతిగాఁ గలవాఁడై తిరువిణ్ణకర్ లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునికి యీ చరాచరాత్మకంబులైన లోకములు లీలార్థమై నిర్మింపఁబడినవి. ౫

మూవులకజ్గళుమాయ్ అల్లనాయుగప్పాయ్ మునివాయ్ *
పూవిల్ వాళ్ మగళాయ్ త్తవ్వైయాయ్ ప్పుకళాయ్ ప్పళియాయ్ *
తేవర్ మేవిత్తొళుమ్ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్న్దపిరాన్ *
పావియేన్ మనత్తే ఉఱైగిన్ఱ పరఞ్జుడరే. ౬

మూవులకజ్గళుమాయ్ అల్లనాయ్ ఉకప్పాయ్ముని వాయ్ పూవిల్ వాళ్ మక ళాయ్ తౌవ్వైయాయ్ పుక ళాయ్ పళియాయ్ దేవర్ మేవి తొళుమ్ తిరువిణ్ణకర్ శేర్న్ద పిరాన్ పావియేన్ మనత్తే ఉఱైకిన్ఱ పరఞ్జుడర్.

మూఁడులోకములను విభూతిగాఁగలవాఁడును, అంతకంటె వేఱైన నిత్యవిభూతిని విభూతిగాఁగలవాఁడును, అనుగ్రహమును విభూతిగాఁ గలవాఁడును నిగ్రహమును విభూతిగాఁగలవాఁడును, తామరసపుష్పమందు నిత్యవాసముఁ జేయుచున్న శ్రీమహాలక్ష్మిని విభూతిగాఁగలవాఁడును, జ్యేష్ఠాదేవిని విభూతిగాఁగలవాఁడును, కీర్తిని విభూతిగాఁగలవాఁడును, అపవాదమును విభూతిగాఁగలవాఁడును, నిత్యసూరులువచ్చి యాశ్రయించుచున్న తిరువిణ్ణకరిలో వాసముఁ జేయుచున్నవాఁడు నైన సర్వేశ్వరుఁడు పాపినైన నాయొక్క మనస్సులో నమరి వేంచేసియున్న పరంజ్యోతిస్వరూపుఁడు.

తా. త్రిలోకములను నిగ్రహానుగ్రహములను శ్రీమహాలక్ష్మిని పెద్దమ్మను స్తుతినిందలను విభూతిగాఁగలవాఁడై, నిత్యసూరిసంసేవ్యుఁడై తిరువిణ్ణకర్‌లో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతి నామనస్సులో వేంచేసియుండి విలసిల్లుచున్నాఁడు. ౬

పరఞ్జుడరుడమ్బాయ్ అళుక్కుప్పది త్తవుడమ్బాయ్ *
కరన్దుమ్‌తోన్ఱియుమ్‌నిన్ఱుమ్ కై దవఙ్గళ్ శెయ్ దుమ్ * విణ్ణోర్
శిరఙ్గళాల్ వణఙ్గుమ్ తిరువిణ్ణగర్ శేర్ న్దపిరాన్ *
వరఙ్గొళ్ పాదమల్లాలిల్లై యావర్ క్కుమ్‌వన్ శరణే. ౭

పరఞ్జుడరుడమ్బాయ్ అళుక్కు పతిత్త ఉడమ్బాయ్ కరన్దుమ్ తోన్ఱియుమ్ నిన్ఱుమ్ కై తవఙ్గళ్ శెయ్ తుమ్ విణ్ణోర్ శిరఙ్గళాల్ వణఙ్గుమ్ తిరువిణ్ణకర్ శేర్ న్ద పిరాన్ వరమ్ కొళ్ పాతమ్ అల్లాల్ యావర్ క్కుమ్ వన్ శరణ్ ఇల్లై.

మిక్కిలి తేజోరూపమైన యప్రాకృత దివ్యవిగ్రహము గలవాఁడును, దోషములచేఁ బూర్ణమైన లీలావిభూతిని శరీరముగాఁగలవాఁడును, అంతర్యామియై మఱిగియుండియు రామ కృష్ణాదిరూపములుగా నవతరించియు (ఈలోక మందు) నివసించియు కపటవ్యాపారములను జేసి యున్నవాఁడును, నిత్యసూరులు శిరస్సులచే నమస్కరించుచున్న తిరువిణ్ణకరిలో వచ్చి వేంచేసి యున్నవాఁడు నైన సర్వేశ్వరుని యొక్క శ్రైష్ఠ్యముగల శ్రీపాదములు తప్ప సమస్తచేత నులకును దృఢమైన యుపాయము లేదు.

తా. అప్రాకృత దివ్యవిగ్రహయుతుఁడును సకల జగచ్ఛరీరుఁడును సమస్త ప్రాణులకు నంతర్యామియైయుండియు రామకృష్ణాద్యవతారములనెత్తియు రక్షించుచు, ఆశ్రితులకు సులభుఁడై యనాశ్రితులకు దుర్లభుడై తిరువిణ్ణకరిలో వేంచేసి యున్న శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదమే చేతను లుజ్జీవించుటకు శ్రేష్ఠమైన ఉపాయము. ౭

వణ్ శరణ్ శురర్ కాయ్ అశురర్ క్కు వెఙ్గూత్ఱముమాయ్ *
తణ్ శరణ్ నిழలీఴ్ ఉలగమ్ వైత్తుమ్ వైయాదుమ్ *
తెణ్ శరణ్ తిశైక్కు త్తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్న్దపిరాణ్ *
ఎణ్ శెరణ్ కణ్ణణ్ ఎన్నైయాళుడై యెన్నప్పనే. ౮

శురర్క్కు వణ్ శరణాయ్ అశురర్క్కు వెమ్ కూత్ఱముమాయ్ ఉలకమ్ తణ్ శరణ్ నిழలీఴ్ వైత్తుమ్ వైయాతుమ్ తెణ్ దిశైక్కు శరణ్ తిరువిణ్ణకర్ శేర్న్ద పిరాణ్ ఎణ్ కణ్ణణ్ ఎన్నై ఆళుడై ఎన్నప్పణ్ ఎణ్ శరణ్.

దేవతలకు దృఢమైన రక్షకుఁడై యసురులకు క్రూరమైన మృత్యువై యాశ్రితులను దనయొక్క శ్రీపాదముయొక్క నీడక్రిందనుంచియు (అభక్తులను తన శ్రీపాదఛాయయందు) ఉంచనివాఁడును దక్షిణదిక్కునకు రక్షయైయున్న తిరువిణ్ణకరిలోఁ జేరియున్న ఉపకారకుఁడును నాకత్యంత సులభుఁడును నన్ను దాసునిగాఁ గలవాఁడునైన నాస్వామి నాకు రక్షకుఁడు.

తా. భక్తులను దన శ్రీపాదములక్రింద నుంచుకొని రక్షించువాఁడును, అభక్తులను నశింపఁజేయువాఁడును, నాకత్యంతసులభుఁడునై తిరువిణ్ణకరిలో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుఁడే నాకు రక్షకుఁడు. ౮

ఎన్నప్పనెనక్కాయ్ ఇగుళాయెన్నై ప్పెత్ఱవళాయ్ *
పొన్నప్పణ్ మణియప్పణ్ ముత్తప్పనెన్నప్పనుమాయ్ *
మిన్నప్పొన్మదిళ్ శూழ్ తిరువిణ్ణగర్ చ్చేర్న్దవప్పణ్ *
తన్నొప్పారిల్లప్పణ్ తన్దనణ్ తనతాళ్ నిழలే. ౯

ఎనక్కు ఎణ్ అప్పనాయ్ ఇకుళాయ్ ఎన్నై పెత్ఱవళాయ్ పొన్నప్పణ్ మణియప్పణ్ ముత్తప్పణ్

నాకసాధారణుఁడై నాకు తండ్రియై సఖియై కనినతల్లియై బంగారమువంటివాఁడై రత్నమువంటివాఁడై ముత్యమువంటివాఁడై నాస్వామియునై మెఱుపువలె ప్రకాశించుచున్న

ఎన్నప్పనుమాయ్ మిన్న్	స్వర్ణప్రాకారముచేఁ జుట్టఁబడిన తిరువిణ్ణకరిలో
శోర్ మతిళ్ శూళ్ తిరువి	నిత్యవాసముఁ జేయుచున్న సర్వస్వామియై తనతో
ణ్ణకర్ శేర్న్ద అప్పన్ తన్	సాటిలేని ఉపకారకుఁడైన శ్రియఃపతి తన
ఒప్పిల్ ఇల్ అప్పన్ తన	శ్రీపాదముయొక్క ఛాయను (నాకు) ఇచ్చెను.
తాళ్ నిళల్ తన్దనన్.	

తా. నాకు సకలవిధబంధువై యత్యంతభోగ్యభూతుఁడై, అతి రమణీయమైన తిరువిణ్ణకరిలో వేంచేసియున్న యసదృశుఁడైన శ్రియఃపతి నన్ను తన శ్రీపాదములక్రిందఁ జేర్చుకొనెను. ౯

నిళల్ వెయ్యిల్ శిఱుమై పెరుమై కుఱుమై నెడుమైయుమాయ్ *
శుళల్ వననిఱ్పన మత్తుమాయ్ అవై యల్లనుమాయ్ *
మళలై వాయ్ వణ్డువాళ్ తిరువిణ్ణగర్ మన్నుపిరాన్ *
కళల్ గళన్ఱి మత్తోర్ కళైగణిలమ్ కాణ్ మిన్ గళే. ౧౦

నిళల్ వెయ్యిల్ శిఱు	ఛాయాస్వరూపుఁడై యాతపస్వరూపుఁడై
మై పెరుమై కుఱుమై నెడు	యణుస్వరూపుఁడై మహత్స్వరూపుఁడై హ్రస్వ
మైయుమాయ్ శుళల్వన	రూపుఁడై దీర్ఘరూపుఁడై జంగమస్వరూపుఁడై
నిఱ్పన మత్తుమాయ్ అవై	స్థావరస్వరూపుఁడై తక్కినపదార్థ స్వరూపుఁడై
అల్లను మాయ్ మళలై	యాపదార్థములయొక్క స్వభావము లేనివాఁడై
వాయ్ వణ్డు వాళ్ తిరువి	ముద్దుమాటలుగల తుమ్మెదలు సంచరించుచున్న
ణ్ణకర్ మన్ను పిరాన్ కళల్	తిరువిణ్ణకరిలో నిత్యవాసముఁ జేయుచున్న సర్వే
కళ్ అన్ఱి మత్తు ఓర్ కళై	శ్వరునియొక్క శ్రీపాదములు తప్ప వేఱొక రక్ష
కణ్ ఇలమ్ కాణ్మిన్గళ్.	కుని గలవారముకాము; విచారించుడి.

తా. అణుబృహద్ధ్రస్వదీర్ఘఛాయాతప చరాచరాది సకల పదార్థములను విభూతిగాఁగలవాఁడై తిరువిణ్ణకరిలో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాద ములకంటె మనకు వేఱురక్షకము లేదు. ౧౦

* కాణ్ మిన్ గళులగీ రెన్ఱు కణ్ ముగప్పేనిమిర్ న్ద *
తాళినై యన్ తనై న్ను క్కు-రుగూర్ చ్చడకోపన్ శొన్న *
ఆణై యాయిరత్తు త్తిరువిణ్ణగర్ పత్తుమ్వల్లార్ *
కోణై యిన్ఱివిణ్ణోర్ కుక్కు- ఎన్ఱుమావర్ కురవర్ గళే. ౧౧

ఉలకీర్ కాణ్మిన్గళ్ ఎన్ఱు కణ్ముకప్పే నిమిర్ న్ద తాళినై యన్ తనై న్ను కురుకూర్ శడకోపన్ శొన్న ఆణై ఆయిరత్తు తిరువిణ్ణకర్ పత్తుమ్ వల్లార్ కోణై ఇన్ఱి విణ్ణోర్ క్కు- ఎన్ఱుమ్ కురవర్ కళ్ ఆవర్.

ఓ లోకులారా! చూడుఁడు అని చెప్పి వారికంటిముందఱనే పొడవైన శ్రీపాదద్వంద్వము గల శ్రియఃపతివిషయమై తిరునగరికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు సాదించిన భగవదాజ్ఞారూపము లైన వేయిపాశురములలో తిరువిణ్ణకరనెడి దివ్య దేశవిషయమైన పదిపాశురముల నభ్యసించు వారు సంశయములేక నిత్యసూరుల కెల్ల ప్పుఁడును పూజ్యు లగుదురు.

తా. తిరువిణ్ణకరిలో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారిని నిత్యసూరులు పూజింతురు. ఇందుకు సందేహములేదు. ౧౧

షష్ఠశతకములో తృతీయదశకము ముగిసెను.

ఆళ్వార్ ఎమ్బెరుమానార్ జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

చతుర్థదశకము — కురవైయాయ్చ్చియర్

అవతారిక:—శ్రీకృష్ణచేష్టితానుభవజనిత ప్రీతివిశేషమునకు పరీవాహ రూపమైన దశకమిది. ... ... *

* కురవై యాయ్ చ్చియరోడుకో త్తదుమ్ కున్ఱమొన్ఱేన్దియదుమ్ *
ఉరవునీర్ ప్పొయ్ గై నాగమ్ కాయ్ న్దదుమ్ ఉట్పడమఱ్ఱుమ్ పల *
అరవిల్ పళ్ళిప్పిరా న్ఱన్ మాయవినై గళై యేయలఱ్ఱి *
ఇరవునన్పగలుమ్ తవిర్ గిలమ్ ఎన్నకుఱై వెనక్కే. ౧

ఆయ్ చ్చి య రో డు కురవై కో త్తతుమ్ ఒన్ఱు కున్ఱమ్ ఏన్దియతుమ్ ఉరవు నీర్ పొయ్ కై నా క మ్ కాయ్ న్దతుమ్ ఉట్పడ మఱ్ఱుమ్ పలఅరవిల్ పళ్ళి పిరాన్ తన్ మాయమ్ వినై కళై యే అలఱ్ఱి నల్ ఇరవుమ్ పక లుమ్ తవిర్ కిలమ్ నమక్కు ఎన్న కుఱై (ఉణ్డు)

గోపికలతోఁగూడ రాసక్రీడయందు (చేతులను) జోడించుకొనినదియు ఒక (గోవర్ధన) పర్వతమును ధరించినదియు విషముతోఁగూడుకొనిన జలముగల మడుగునందున్న కాళింగుని గోపగించినదియు నివి మొదలుగా నింక ననేకములైయాదిశేషునిమీఁదఁ బవ్వళించిన సర్వేశ్వరుని యొక్క యాశ్చర్యకరంబులైన చేష్టితంబులను సంతోషముతోఁజెప్పి భగవద్గుణానుభవయోగ్యమైన రాత్రియందును దినమందును నెడ తెగక ననుసంధించుచున్న మన కేమి కొఱత? (ఉన్నది).

తా. శ్రీకృష్ణునియొక్క రాసక్రీడా గోవర్ధనోద్ధరణ కాళీయమర్దనాద్యాశ్చర్య చేష్టితములను రేయింబగ ల్లనుసంధించుచున్న మన కేక నేవిధమైన కొఱఁతయు లేదు. ౧

కేయ త్తీఙ్కుళలూదిన్ఱుమ్నిరై మేయ్ త్తతుఙ్గణైయొణ్ కణ్ *
వాళపూంగ్కుళల్ పిన్నై తోళ్ గళ్ మణన్దదుమ్మఱ్ఱుమ్పల *
మాయక్కోలప్పిరాన్ఱన శెయ్ కై నినైన్దు మనమ్కుళైన్దు *
నేయత్తోడుకళిన్దపోతు ఎనక్కెవ్వులకమ్నికరే. ౧

గేయమ్ తీమ్ కుళల్ ఊతిన్ఱుమ్ నిరై మేయ్ త్తతుమ్ కెణ్డై ఒణ్ కణ్ వాశమ్ పూ కుళల్ పిన్నై తోళ్ కళ్ మణన్దతుమ్ మఱ్ఱుమ్ పల మాయక్కోలమ్ పిరాన్ఱన శెయ్ కై నినైన్దు మనమ్ కుళైన్దు నేయత్తోడు పోతు కళిన్ద ఎనక్కు ఎవ్వులకమ్ నికర్ (ఆవతు).

గానముచే సుఖకరమైన వేణువు నూదినదియు, గోసమూహమును మేపినదియు, మత్స్యమువలె సుందరమైన నేత్రముగలదియు పరిమళించుచున్న పుష్పముగల కొప్పుగలదియు నైన నప్పిన్నపిరాట్టియొక్క భుజములతో సంశ్లేషించినదియు (ఇవిమొదలై) ఇంక ననేకవిధములైన యాశ్చర్యరూపముగల శ్రీకృష్ణునియొక్క చేష్టితములను దలంచి మనస్సు కరిగి ప్రీతితో కాలముగడుచుచున్నది. నా కేలోకమందైనను ఒప్పు (కలరా?)

తా. వేణునాదముఁ జేయుచు నావులను మేపినది, నప్పిన్నపిరాట్టితో సంశ్లేషించినది మొదలగు శ్రీకృష్ణచేష్టితముల ననుసంధించి యెల్లప్పుడు నానందించుచున్న నాకు నొప్పైనవా రెవ్వరు లేరు. ౨

నికరిల్ మల్లరైచ్చెన్ఱతుమ్ నిరై మేయ్ త్తదుమ్నీణెదుఙ్గై *
శిఃరమాకళిఅట్టతుమ్ ఇవై పోల్వనవుమ్పిఅవుమ్ *
పుకర్ కొళ్ శోతిప్పిరాన్ఱన శెయ్ కై నినైన్దుపులమ్పియెన్రుమ్ *
నుకరవైకల్ వైకప్పెఱ్ఱేన్ ఎనక్కేన్ని నినోవతువే. 3

నికర్ ఇల్ మల్లరై శెన్ఱతుమ్ నిరై మేయ్ త్త

ఒప్పులేని (యుద్ధమం దసదృశులైన) చాణూరముష్టికులనెడి మల్లులను చంపినదియు,

తుమ్ నీళ్ నెడుమ్ కై శిక రమ్ మా కళిఱు అట్టతుమ్ ఇవై పోల్వనవుమ్ పిఱవుమ్ పుకర్ కొళ్ శోతి పిరాన్ తన్ శెయ్ కై నినైన్దు పులమ్బి ఎన్ఱుమ్ నుకర వైకల్ వైక పెఱ్ఱేన్ ఇని ఎనక్కు ఎన్ నోవతు.

ఆవులను మేపినదియు, ఉన్నతమై దీర్ఘమైన తొండముగల పర్వతశిఖరమువలెనున్న గొప్ప కువలయాపీడమును నశింపఁజేసినదియు వీనితో సమానములైన తక్కినవియునైన యత్యుజ్జ్వలమైన తేజస్సుగల శ్రీకృష్ణునియొక్క చేష్టితములను ధ్యానించి చెప్పెడువిధమును తప్పి యనుసంధించి యెల్లప్పుడు నాయనుభవముతోడనే కాలమంతయు గడుచునట్లు లభించితిని. ఇఁకమీఁద దేనినిగుఱించి దుఃఖపడవలసినది ?

తా. మల్లయుద్ధము, కువలయాపీడసంహారము మొదలగు శ్రీకృష్ణుని దివ్య చేష్టితముల నెల్లప్పుడు ననుసంధించుటకుఁ దగిన భాగ్యముగల నేనిఁక చింతింపఁ దగిన దేమియు లేదు. 3

నోవవాయ్చ్చియురలోడార్క్క ఇరఙ్గిత్తుమ్వఞ్జప్పెణ్ణై *
శావప్పాలుణ్డతుమ్ ఊర్ శకడమిఱచ్చాడియతుమ్ *
తేవక్కోలప్పిరాన్ఱన్ శెయ్ కై నినైన్దు మనఙ్కుళైన్దు *
మేవకాలఙ్గళ్ కూడినేన్ ఎనక్కెన్నినివేణ్డువతే. ४

నోవ ఆచ్చి ఉరలోడు ఆర్క్క ఇరఙ్గిత్తుమ్ వఞ్జమ్ పెణ్ణై శావ పాల్ ఉణ్డతుమ్ ఊర్ శకడమ్ ఇఱ శాడియ తుమ్ తేవక్కోలమ్ పిరాన్ తన్ శెయ్ కై నినైన్దు మనమ్ కుళైన్దు మేవ కాలఙ్గళ్ కూ

నొచ్చునట్లు యశోదాదేవి రోలుతోఁజేర్చి కట్టగా (దానికి) భయపడియుండినదియు వంచకిమైన పూతన చచ్చునట్లు స్తన్యమును ద్రాగినదియు పైకి దొర్లివచ్చిన శకటాసురుని నశించునట్లు తన్నినదియు నైన అప్రాకృతదివ్యవిగ్రహముగల శ్రీకృష్ణునియొక్క చేష్టితములను ధ్యానించి హృదయము కరిగి (ఈచేష్టితములలో

డినేఁ ఎనక్కు ఇని వేణ్డు వతు ఎన్ ?

మనస్సు) చేరునట్లు కాలములతోఁ జేరియుండునట్లు లభించితిని. నాకు ఇఁకమీాద నేమి కావలసినది ?

తా. యశోదాదేవి రోలుతోఁ జేర్చి కట్టినప్పుడు దానికిలోపడి యశక్తుని వలె భయపడినది, పూతనా శకటాసురులను సంహరించినది మొదలగు శ్రీకృష్ణుని వ్యాపారములను ధ్యానింపఁదగిన భాగ్యముకల నాకిఁక నేమియు నక్కఱలేదు. ౮

వేణ్డి త్తేవరిరక్క-వన్దుపిఱన్దతుమ్ వీజ్గిరుళ్ వాయ్
పూణ్డు * అన్ఱన్నై పులమ్బప్పోయ్ అఙ్గోరాయ్ క్కులమ్పుక్కతుమ్ *
కాణ్డలిన్ఱివళర్న్దు కఞ్జనై త్తుఞ్జవఞ్జమ్ శెయ్ తతుమ్ *
ఈణ్డునానలత్ అప్పెత్ త్రేఁ ఎనక్కెన్నవికలుళతే. ౯

తేవర్ ఇరక్క వేణ్డి వన్దు పిఱన్దతుమ్ అన్ఱు అన్నై పూణ్డు పులమ్బ వీజ్గు ఇరుళ్ వాయ్ పోయ్ అఙ్గు ఓర్ ఆయ్ క్కులమ్ పుక్కతుమ్ కాణ్డల్ ఇన్ఱి వళర్న్దు కఞ్జ తుఞ్జ వఞ్జమ్ శెయ్ తతుమ్ ఈణ్డు నాన్ అలత్త పెత్త్రేఁ ఎనక్కు ఎన్న ఇకల్ ఉళతు.

దేవతలు ప్రార్థింప (అప్పుడు తన) ఇచ్ఛచే వచ్చి యవతరించినదియు, అప్పుడు తల్లియైన దేవకీదేవి (తిరువడికళను) కట్టుకొని యేడవగా వర్ధిల్లుచున్న చీకటియందు (గోకులమునకు) వెళ్ళి యచ్చట నద్వితీయమైన గొల్లకులమందుఁ బ్రవేశించినదియు, (కంసునికి) నేత్రవిషయము కాకుండ పెరిగి కంసుని నశించునట్లు వంచనచేసినదియు, (ఈచేష్టితములను) ఇచ్చటనున్న నే ననుసంధింప లభించితిని. నాకేమి దుఃఖముకలదు ?

తా. బ్రహ్మాదుల ప్రార్థనల నంగీకరించి దేవకీగర్భమం దవతరించి అచ్చట కంసునికి భయపడిన దేవకీమనోరథ ప్రకారముగా గోకులమునకు వెళ్ళి నందగోప గృహమందుఁ బెరిగి, పిమ్మట కంసుని సంహరించిన శ్రీకృష్ణుని దివ్యచేష్టితముల ననుసంధించుచున్న నాకేవిధ దుఃఖమును లేదు. ౯

ఇకల్ కొళ్ పుళ్లైప్పిళన్దతుమ్ ఇమిలేఱుకళ్ శెత్తతువుమ్ *
ఉయర్ కొళ్ శోలై కుఱున్దొశిత్తతుమ్ ఉట్పడమత్తుమ్పల *
అకల్ కొళ్ వైయమళన్దమాయఙ్గళ్ ఎన్నప్పర్త్తమాయఙ్గళే *
పకలిరాప్పరవప్పెత్తే ఎనక్కెన్నమనప్పరిప్పే. ౬

ఇకల్ కొళ్ పుళ్లై పిళన్దతుమ్ ఇమిల్ ఏఱుకళ్ శెత్తతువుమ్ ఉయర్ కొళ్ శోలై కుఱున్దు ఒశిత్తతుమ్ ఉట్పడ మత్తుమ్ పల అకల్ కొళ్ వైయమ్ అళన్ద మాయఙ్ ఎన్ అప్పన్ తన్ మాయఙ్గళ్ పకలిరా పరవ పెత్తే ఎనక్కు ఎన్న మన ప్పరిప్పు (ఉణ్డు.)

యుద్ధమునకువచ్చిన బకాసురుని జీల్చినదియు మూపురముగల వృషభములను జంపినదియు ఉన్నతమై శాఖాదులచే సమృద్ధమైయున్న బండి గురుగింజవృక్షమును విఱిచినదియు, ఇవి మొదలుగాఁగల ఇఁక ననేకములై విశాలమైన భూమిని గొలిచిన ఆశ్చర్యభూతుఁడై నాకు సేవసాదించిన స్వామియొక్క ఆశ్చర్యకరంబులైన చేష్టితములను దినమందును రాత్రియందును స్తుతించునట్లు లభించితిని. నాకు ఏమి మనోదుఃఖము (కలదు?)

తా. బకాసురుని, యేడువృషభములను జంపుట, కుందవృక్షమును బడఁద్రోయుట ఇవి మొదలగు శ్రీకృష్ణచరిత్రముల నెల్లప్పుఁ డనుసంధించుచున్న నాకేవిధ మనోదుఃఖమును లేదు. ౬

మనప్పరిప్పోడుఅழுక్కుమానిడశాతియిల్ తాన్పిఱన్దు *
తనక్కువేణ్డురుకొణ్డు తాన్తనశీత్త్రత్తినై ముడిక్కుమ్ *
పునత్తుழாయ్ ముడిమాలై మార్పన్ ఎన్నప్పన్తమాయఙ్గళే *
నినైక్కుమ్ నెఞ్జుడైయేన్ ఎనక్కినియార్ నికర్ నీణిలత్తే. ౭

మనమ్ పరిప్పోడు అழுక్కు మానిడశాతియిల్

(భక్తులు కష్టమనుభవించుచున్నారని) మనఃక్లేశముతోఁగూడ హేయమైన మనుష్య

తాన్ పిఱన్దు తనక్కు వేణ్డు ఉరుక్కొణ్డు తాన్ తన శీత్తత్తినై ముడిక్కుమ్ పునమ్ తుழாయ్ మాలై ముడి తుழாయ్ మాలై మార్పన్ ఎన్ అప్పన్ తన్ మాయఙ్గళ్ నినైక్కుమ్ నెఞ్జు ఉడైయేన్ ఎనక్కు ఇని నీళ్ నిలత్తు సికర్ ఆర్.

జాతియందు తా నవతరించి తన కభిమతమైన అప్రాకృతవిగ్రహమును స్వీకరించి తానే తనకోపమును దీర్చుకొనినవాఁడును తనస్థానమందున్నట్లు వలె (సుందరమై) ఉన్న తులసీమాలికలుగల కిరీటమును ఆతిరుత్తుழாయ్ మాలగల వక్షస్థలమును గలవాఁడును నాకు సేవసాదించిన స్వామియు నైన శ్రీకృష్ణునియొక్క యాశ్చర్యచేష్టితములను ధ్యానింపఁదగిన మనస్సుకలవాఁడనైన నాకు ఇఁకమీఁద విశాలమైన భూమియందొప్పైనవారెవరు ?

తా. భక్తులయొక్క దుఃఖమును సహింపక నతి హేయమైన మనుష్యయోనిలో నవతరించి శత్రువులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణచరిత్రములను ధ్యానించుచున్న నాకెవ్వరును సమానులుకారు. ౭

నీణిలత్తొడువాన్ వియప్ప నిఱై పెరుమ్పోర్ కళ్ శెయ్తు *
వాణనాయిరన్దోళ్ తుణిత్తతుమ్ ఉళ్ పడమ ౯ ఱుమ్పల *
మాణియాయ్ నిలఙ్గొణ్డమాయన్ ఎన్నప్పన్ మాయఙ్గళే *
కాణుమ్ నెఞ్జుడైయేన్ ఎనక్కినియెన్న కలక్కముణ్డే. ౮

నీళ్ నిలత్తొడు వాన్ వియప్ప నిఱై పెరుమ్పోర్ కళ్ శెయ్తు వాణన్ ఆయిరన్దోళ్ తుణిత్తతుమ్ ఉట్పడ మత్తుమ్ పల మాణియాయ్ నిలమ్ కొణ్డ మాయన్ ఎన్నప్పన్ తన్ మాయ

విశాలమైన భూమియందున్నవారితోఁగూడ దేవలోకమందున్నవారు ఆశ్చర్యపడునట్లు (సేనలతో) నిండియున్న గొప్పయుద్ధములను జేసి బాణాసురునియొక్క వేయిభుజములను ఛేదించి నది మొదలైన ఇఁక ననేకవిధములై, బ్రహ్మచారియై భూమిని స్వీకరించిన కృత్రిమూఁడైన నా స్వామియొక్క ఆశ్చర్యకరంబులైన చేష్టితముల

జ్గల్ కాణుమ్ నెఞ్జు ఉడై యేన్ ఇని ఎనక్కు ఎన్న కలక్కమ్ ఉణ్డు. — ననుభవింపఁదగిన మనస్సు కలవాఁడనైతిని. ఇఁక మీఁద నాకు ఏమి యజ్ఞానము కలదు ?

తా. దేవమనుష్యాదులందఱు నాశ్చర్యపడునట్లు బాణాసురునియొక్క వేయిభుజములను ఛేదించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క దివ్యచరిత్రముల ననుభవించు చున్న నాకొక యజ్ఞానమును లేదు. ౮

కలక్కవేழ் కడలేழ் మలైయులగేழுమ్కழியక్కడాయ్ *
ఉలక్కత్తేర్ కొడు శెన్ఱమాయముమ్ ఉల్ పడమశ్ఱుమ్బల *
వలక్కైయాழியిడక్కైచ్చఙ్గమ్ ఇవైయుడైమాల్ వణ్ణనై *
మలక్కునావుడైయేఱ్కు మాఱుళదోవిమ్మణ్ణిన్మిశైయే. ౯

ఏழ் కడల్ ఏழ் మలై ఏழ் ఉలకుమ్ కలక్క కழியక డాయ్ తేర్ కొడు ఉలక్క శెన్ఱ మాయముమ్ ఉట్పడ ముత్తుమ్ పల వలక్కై ఆழி ఇడక్కై శఙ్గమ్ ఇవై ఉడై మాల్ వణ్ణనై మలక్కుమ్ నా ఉడై యేఱ్కు ఇ మణ్ణిన్ మిశై మాఱు ఉళతో. — సప్తసముద్రములును, సప్త కులాచలములును, సప్తలోకములును ఒకతీరున వెనుకపడునట్లు నడిపించి రథముతోఁగూడ పోఁతముగాఁ బోయిన యాశ్చర్యమును, ఇవి మొదలుగాఁగల యిఁక ననేకవిధములైన వ్యాపారములను, కుడిచేతులో సుదర్శనమును, ఎడమచేతిలో శ్రీ పాంచజన్యమును వీనినిగల శ్యామమైన కాంతి గల శ్రీకృష్ణుని యానందింపించుచున్న నాలుక (స్తోత్రము) గల నాకు ఈ భూలోకముమీఁద నెదురైనవా రున్నారా ?

తా. వైదికబ్రాహ్మణునికొఱకై తేరుమీఁదనెక్కి కొని యీ లీలావిభూతిని దాటిపోయి పరమపదమునందున్న బ్రాహ్మణపుత్రులను దెచ్చిన శ్రీకృష్ణుని స్తుతించుచున్న నాకు సమాను లెవరు లేరు. ౯

మణ్ మిశై ప్పెరుమ్‌బారమ్‌నీజ్గ ఓర్ పారదమాపెరుమ్ పోర్
పణ్ణి * మాయజ్గళ్ శెయ్‌దు శేనై యైప్పాళ్ పడనూఱ్ఱిట్టుప్పోయ్ *
విణ్ మిశై త్తన తామమేపుక మేవియశోదితణ్ తాళ్ *
నణ్ణినార్ వణజ్గప్పెఱ్ఱార్ ఎనక్కార్ పిఱర్ నాయకరే. ౧౦

మణ్ మిశై పెరు భారమ్ నీజ్గ ఓర్ భారతమా పెరు పోర్ పణ్ణి మాయజ్గళ్ శెయ్‌తు శేనైయై పాళ్ పడ నూఱ్ఱిట్టు పోయ్ విణ్ మిశై తన ధామమే మేవి పుక్క శోతితణ్ తాళ్ నణ్ణినార్ వణజ్గ పెఱ్ఱేణ్ ఎనక్కు పిఱర్ నాయకర్ ఆర్.

భూమియొక్క మీదనున్న గొప్పభారము తొలఁగునట్లు, అద్వితీయమైన భారతమనెడి గొప్ప యుద్ధమును జేసి, కృత్రిమములను జేసి సేనలను నశించునట్లు మోచించి (తరువాత) వేంచేసి పరమపదమందు తన దివ్యతేజస్సునందు వెళ్ళి ప్రవేశించిన తేజోరూపుఁడైన శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములను బొంది నేను కైంకర్యముచేయ లభించితిని. నాకు వేఱు నియామకు లెవరు?

తా. అసురప్రకృతులైన రాజులచే నిండియున్న భూమియొక్క భారమును బోఁగొట్టుటకై యవతరించి యారాజులను నశింపఁజేసి తిరిగి పరమపదమునకు వేంచేసిన శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదముల నాశ్రయించిన నాకు నితిరొకరు నియామకులు కారు. ౧౦

* నాయకణ్ ముఴు వేఴులకుక్కు మాయ్ ముఴు వేఴులగుమ్ * తణ్
వాయకమ్‌పుకవైత్తుమిఴ్‌న్దు అవైయాయవైయల్లనుమామ్ *
కేశవనడియిణై మిశై కురుకూర్‌చ్చడకోపణ్ శొన్న *
తూయవాయిర త్తిప్పత్తాల్ పత్తరావర్ తువళిన్ఱియే. ౧౧

ముఴు వేఴులకుక్కుమ్ నాయకనాయ్ ముఴు వేఴుల కుమ్ తణ్ వాయకమ్ పుక

సంపూర్ణమైన సప్తలోకములకును స్వామియై సంపూర్ణమైన సప్తలోకములను తన నోటిలోఁ బ్రవేశింపఁజేసి (మ్రింగి) బయలుపఱచి

వైత్తు ఉమిழ்న్దు అవై
యాయ్ అవైయల్లనుమామ్
కేశవనడియినైమిశై కురు
కూర్ చ్చడకోపన్ శొన్న
తూయ ఆయిరత్తు ఇప్పత్తాల్
తువళిన్ఱిప్పత్తరావర్.

ఆలోకముల కంతర్యామియై వానియొక్క దోష
ములు లేనివాఁడునైన కేశవునియొక్క శ్రీపాద
ద్వంద్వములమీఁద కురుకాపురాధీశులైన నమ్మా
ழ்వార్లు సాదించిన నిర్దుష్టంబులైన వేయిపాశుర
ములలో నీ పదిపాశురములచే దోషము లేనివారై
భక్తులగుదురు.

తా. శ్రీకృష్ణవిషయమైన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు శ్రీకృష్ణుని
యందు మిక్కిలి భక్తిగలవా రగుదురు. ౧౧

షష్ఠశతకములో చతుర్థదశకము ముగిసెను.

ఆழ்వార్ ఎమ్బెరుమానార్ జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

తిరువాయ్ మొழி - షష్ఠశతకములో

పంచమదశకము — తువళిల్ మామణి

అవతారిక:—నమ్మాழ்వార్లిదివఱకు శ్రీకృష్ణ దివ్యచేష్టితాదులను మాన
సముగ ననుభవించగా నాయనుభవము మిక్కిలి యధికమై ప్రత్యక్షముగ ననుభ
వించుటకు నాశను గలుగఁజేయ నాయనుభవము లభింపనందున ముందున్న
మానసానుభవముకూడ పోయి శిథిలాంతఃకరణులై యుండగా నప్పుడు వీరి యవ
సాదమును బోఁగొట్టుటకై కొందఱు వీరియొక్క భగవదనుభవములం దాశను
బోఁగొట్ట యత్నింప, కొందఱు భాగవతులు చిరకాలముగ నందులోనే మగ్నులై
యున్న వీరి నిప్పుడు నిషేధించుట మీ కసాధ్యమని సాదించిన పాశురముల
నన్యాపదేశముగ ప్రసాదించుచున్నారు. ఈదశకము సఖీవాక్యము. *

* తువళిల్ మామణిమాడమోజ్గు తులై విల్లి మజ్గలమ్ తొళుదు
మివళై * నీరినియనైన్ని మీర్ ఉమక్కాశై యిల్లైవిడుమినో *
తవళవొణ్ శజ్గుశక్కరమెన్ఱుమ్ తామరైత్తడజ్గణెన్ఱుమ్ *
కువళైయొణ్ మలర్క్కణ్గళ్ నీర్ మల్క నిన్ఱునిన్ఱుకుమిఱుమే. ౧

తువళిల్ మా మణి మాడమ్ ఓజ్గు తులై విల్లి మజ్గలమ్ తొళుదుమ్ ఇవళై నీర్ ఇని అన్నైమీర్ ఉమక్కు ఆశై ఇల్లై విడుమిన్ తవళమ్ ఒణ్ శజ్గు శక్కరమ్ ఎన్ఱుమ్ తామరై తడమ్ కణ్ ఎన్ఱుమ్ కువళై ఒణ్ మలర్ కణ్గళ్ నీర్ మల్క నిన్ఱునిన్ఱు కుమిఱుమ్.

దోషములేని శ్లాఘ్యమైన రత్నములచే నిర్మింపఁబడిన గృహములు పెరిగియున్న తులై విల్లిమజ్గలమనెడు దివ్యదేశము నాశ్రయించు యీ యామెను మీరు, ఇఁకమీద ఓతల్లులారా! మీకు (స్వాధీనపఱచుకొనుటకు) ఆశలేదు, విడువండి. తెల్లనై సుందరమైన శంఖము చక్రము అనియు కమలములవలె విశాలమైన నేత్రములనియు (చెప్పి) నల్లకలువయొక్క సుందరమైన పుష్పమువంటి నేత్రములు బాష్పములచేఁ బూర్ణమగునట్లు ఉండి యుండి లోపలనే సంకటపడుచున్నది.

తా. మహార్ఘమై దేదీప్యమాన రత్నఖచితమైన గృహాదులచే నలంకరింపఁబడి నతులై విల్లిమంగలమను దివ్యదేశమునకు వెళ్ళి యచ్చట భగవంతుని యాశ్రయించి వానియొక్క దివ్యావయవసౌందర్యము ననుభవించి శంఖచక్రాది దివ్యాయుధములను నయనసౌందర్యాదులను స్తోత్రముఁ జేయ యత్నించి దానికి శక్తిలేక యనక్షరముగ కొన్ని మాటలనుబలికి నేత్రములలోనుండి ధారధారగా బాష్పములను ప్రవహింపఁ జేయుచున్న యీ యామె నిప్పుటకు ఇంకమీద మీకు సాధ్యము కాదని నాయికయొక్క తల్లులనుజూచి సఖియలు చెప్పుచున్నారు. ... ౧

కుమిఱుమోశై విళవొలి తొలై విల్లి మజ్గలమ్కొణ్డుపుక్కు *
అముదమెన్మొళియాళై నీరుమక్కాశై యిన్ఱియకట్టినీర్ *

తిమిర్ కొణ్డాలొత్తునిఱ్కుమ్ మఱ్ఱివళ్ తేవ తేవపిరానెన్ఱే *
నిమియుమ్వాయొడు కణ్గళ్ నీర్ మల్గ నెక్కొశిన్దు కరైయుమే. ౨

కుమిఴుమ్ ఓశై విఴవొలి తులైవిల్లి మఙ్గలమ్ కొణ్డు పుక్కు అముతమ్ మెన్ మొఴియాళై నీర్ ఉమక్కు ఆశైయిన్ఱి అకఱ్ఱినీర్ ఇవళ్ తిమిర్ కొణ్డాలొత్తు నిఱ్కుమ్ మఱ్ఱు తేవర్ తేవర్ పిరాన్ ఎన్ఱే నిమియుమ్ వాయొడు కణ్గళ్ నీర్ మల్గ నెక్కు ఒశిన్దు కరైయుమ్.

ఒకటికొకటి భేదము తెలియకుండ వర్ధిల్లుచున్న (వేదాధ్యయన నృత్తగీతాదుల) ఘోషములుగల ఉత్సవమందలి కోలాహలధ్వనిగల తులైవిల్లిమంగలమునకు దీసికొనిపోయి ప్రవేశించి యమృతమువలె భోగ్యమైన మాటగల యీమెను మీరు (ఈమెయొక్క మధురాలాపము వినుటకు) ఆశలేకపోవుటచే విడిచితిరి. (అస్వాధీనురాలై చేసికొనిరి). ఈమె స్తబ్ధురాలయినట్లు (నిశ్చేష్టురాలై) ఉండును. మఱియు నిత్యసూరులకు దేవతలైన విష్వక్సేనాదులకు స్వామియనియే (చెప్పుటకు శక్తిలేక) చలించుచున్న యధరములోఁగూడ నేత్రములలో నీళ్లునిండునట్లు శిథిలురాలై పరవశమై కరుగుచున్నది.

తా. ఓతల్లులారా! మీరు తులైవిల్లి మంగలమందు మహోత్సవమున కీమెను దీసికొనివెళ్లఁగా నచ్చటనున్న కోలాహలమును విని యది మొదలగు ఈమె ఇతరవ్యాపారములను వదలి నిశ్చలముగానుండి భగవద్గుణములను స్మరించి కరుగుచున్నది. ఈమెయొక్క మధురాలాపములను వినుటకుఁ బ్రాప్తిలేకుండునట్లు ఈ యనర్థమును మీరే చేసికొంటిరి. ౨

కరైకొళ్ పైమ్బొఴిల్ తణ్ పణై తొలైవిల్లిమఙ్గలమ్ కొణ్డుపుక్కు *
ఉరైకొళ్ ఇన్మొఴియాళై నీరుమక్కాశైయిన్ఱియకఱ్ఱినీర్ *
తిరైకొళ్ పౌవత్తుచ్చేర్న్దదుమ్ తిశైఞాలమ్ తావియళన్దదుమ్ *
నిరైకళ్ మేయ్త్తదుమేపిదఱ్ఱి నెడుఙ్గణ్ణీర్ మల్గనిఱ్కుమే. 3

6

కరైకొళ్ పైష్పొళిల్ తణ్ పణై తులైవిల్లిమఙ్గలమ్ కొణ్డుపుక్కు ఉరైకొళ్ ఇన్ మొళియాళై నీర్ ఉమక్కు ఆశైయిన్ఱి అకఱ్ఱినీర్; తిరై కొళ్ పౌవత్తు శేర్న్దతుమ్ తిశై ఞాలమ్ తావి అళన్ద తుమ్ నిరైకళ్ మేయ్త్త తుమే పితఱ్ఱి నెడు కణ్ నీర్ మల్క నిఱ్కుమ్.

నదీతీరమును గబళీకరించుచున్న (వ్యాపించియున్న, విశాలమైనతోటలను, చల్లనైన కొలనులనుగల తులైవిల్లిమంగలమునకు దీసికొని ప్రవేశించి లోకులు కొనియాడఁదగిన మధురమైన మాటలుగల యీమెను మీరు మీకు ఆశలేకనే దూరముగాఁ జేసికొంటిరి. అలలుగల సముద్రమును జేరినదానిని, దిక్కులతోఁ జేరిన భూమిని శ్రమలేకఁ బెరిగి కొలిచినదానిని, ఆవులను మేపినదానినే జల్పించి విశాలనేత్రములందు నీళ్ళునిండు నట్లు (ఈమె స్తబ్ధురాలై) ఉన్నది.

తా. తోటలచేతను తటాకములచేతను నిండి రమణీయమైన తులైవిల్లిమంగలమునకు మీరు తీసికొనివెళ్ళఁగా, ఈమె యచ్చట వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క దివ్యగుణములయందు మగ్నురాలై మీకు స్వాధీనముకాకపోయినది. ఈ యనర్థమును మీరే తెచ్చుకొంటిరి. 3

నిఱ్కుమ్నాన్మఱైవాణర్ వాళ్ తులైవిల్లిమఙ్గలమ్కణ్డపిన్ *
అఱ్కమొన్ఱుమఱవుఱాళ్ మలిన్దాళ్కణ్డీర్ ఇవళన్నైమీర్ *
కఱ్కుమ్కల్వియెల్లామ్ కరుఙ్కడల్వణ్ణన్ కణ్ణపిరానెన్ఱే *
ఒఱ్కమొన్ఱుమిలళ్ ఉకన్దుకన్దుళ్ మకిళ్న్దు కుళైయుమే. ౪

నిఱ్కుమ్ నాల్ మఱై వాణర్ వాళ్ తులైవిల్లిమఙ్గలమ్ కణ్డపిన్ ఇవ అఱ్కమ్ ఒన్ఱుమ్ ఉఱాళ్; ఇవళ్ మలిన్దాళ్ అన్నైమీర్ కణ్డీర్ కఱ్కుమ్ కల్వియెల్లామ్ కరు

నిత్యమైయున్న నాలుగు వేదములుగల బ్రాహ్మణులు వాసముఁజేయుచున్న తులైవిల్లిమంగలమును సేవించినతరువాత కొంచెమైనను స్త్రీత్వమర్యాదను (పెద్దలకు లోబడియుండడమును) ఒకవిధమైనను పొందకుండనున్నది. ఈమె మర్యాద నతిక్రమించినది. ఓతల్లులారా! చూచి

కడల్ వణ్ణన్ కణ్ణన్ పిరాన్ ఎన్ఱే ఒన్ఱుమ్ ఒழிకిల్ ఇలళ్ ఉకన్దుకన్దు ఉళ్ మకిழ్న్ద కున్ఱైయుమ్.

తిరా! అభ్యసించుచున్న మాటలన్నియు శ్యామమైన సముద్రమువంటి కాంతిగల శ్రీకృష్ణుఁడనెడి యుపకారకుఁ డనియే (చెప్పును). కొంచెమైనను సిగ్గులేనిదై మిక్కిలి సంతోషించి హృదయమందు ప్రీతురాలై శిథిలురా లగుచున్నది.

తా. ఓతల్లులారా! ఈమె తులైవిల్లిమంగలమును జూచినప్పటినుంచి మీ మాటలను వినక స్వతంత్రురాలై శ్రియఃపతియొక్క తిరునామములనే యెల్లప్పుఁడు ననుసంధించుచు మిక్కిలి సంతోషమునొంది మీరున్నారనికూడఁ జూడక సిగ్గులేని వ్యాపారములను జేయుచున్నది. ౮

కున్ఱైయుమ్వాళ్ ముకత్తేన్ఱైయై తులైవిల్లిమఙ్గలమ్కొణ్డుపుక్కు *
ఇన్ఱైకొళ్ శోతిచ్చెన్దామరైక్కట్ పిరాన్ ఇరున్దమైకాట్టినీర్ *
మన్ఱైపెయ్ తాలోక్కుమ్కణ్ణనీరినోడుఅన్ఱుతొట్టుమ్మైయాన్దివళ్ *
నున్ఱైయుమ్శిన్దైయళన్నైమీర్ తొழுమత్తిశై యుఱ్ఱునోక్కియే. ౯

కున్ఱైయుమ్ వాళ్ ముకత్త ఏన్ఱైయై తులైవిల్లి మఙ్గలమ్ కొణ్డు పుక్కు ఇన్ఱై కొళ్ శోతి శెమ్ తామరై కణ్ పిరాన్ ఇరున్దమై కాట్టినీర్; అన్నైమీర్ అన్ఱు తొట్టుమ్ ఇవళ్ మన్ఱైపెయ్ తాలోక్కుమ్ కణ్ణనీరినోడు మైయాన్దు నున్ఱైయుమ్ శిన్దైయళ్ అత్తిశై ఉఱ్ఱునోక్కి తొழுమ్.

(తన మృదుస్వభావముచే) శిథిలురాలైన సుందరముఖముగల (భగవద్గుణమందు) అతిచపలురాలైన యీమెను తులైవిల్లిమంగలమునకు దీసికొనిపోయి ప్రవేశించి ఆభరణములచేఁ గలిగిన తేజస్సును, ఎఱ్ఱ తామరవంటి నేత్రములనుగల స్వామి వేంచేసియున్నవిధమును జూపిరి. ఓతల్లులారా! అదిమొదలు ఈమె వర్షధారతో సమానమైన కన్నీళ్ళతో భ్రమించి (భగవద్గుణములయందు) అవగాహించుచున్న మనస్సుకలదై యాదిక్కును ఏకాగ్రముగఁజూచి యంజలి చేయును.

తా. ఓ తల్లులారా! మీరీమెను దీసికొనివెళ్ళి తులైవిల్లిమంగలమందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతిని సేవింపించినప్పటినుంచి వానిగుణములయందే మగ్నురాలై యాదిక్కునుజూచి దండము సమర్పించుచున్నది. ... ౫.

నోక్కుమ్పక్కమెల్లామ్ కరుమ్బొడు శెన్నెలోజ్గు శెన్దామరై *
వాయ్క్కుమ్తణ్ పొరునల్ వడకరై వణ్ తులైవిల్లిమజ్గలమ్ *
నోక్కునేలత్తిశైయల్లాల్ మఱునోక్కిలళ్ వైగల్ నాడొఱుమ్ *
వాయ్క్కొళ్వాశకముమ్ మణివణ్ణ నామమేయివళన్నైమీర్. ౬

నోక్కుమ్పక్కమెల్లామ్ కరుమ్బొడు శెన్నెల్ ఓజ్గు శెన్దామరై వాయ్క్కుమ్ తణ్ పొరునల్ వడకరై వణ్ తులైవిల్లిమజ్గలమ్ నోక్కు మేల్ అత్తిశైయల్లాల్ మఱు నోక్కిలళ్ వైకల్ నాడొఱుమ్ ఇవళ్ వాయ్కొళ్ వాశకముమ్ అన్నైమీర్! మణి వణ్ణ నామమే.

చూచినచోటంతయు చెరుకుతోఁగూడ ఎఱ్ఱధాన్యమును, ఉన్నతమైయున్న ఎఱ్ఱతామరయు సమృద్ధమైయున్న చల్లనైన తామ్రపర్ణియొక్క ఉత్తరతీరమందున్న సుందరమైన తులైవిల్లిమంగలమును జూచినయెడల నాదిక్కుతప్ప మఱియొక వస్తువునుజూడదు. సర్వకాలమందు సకలదినములందును ఈమె నోటితోఁజెప్పుచున్న మాటలును, ఓతల్లులారా! నీలరత్నమువంటి కాంతిగల శ్రియఃపతియొక్క తిరునామములై యే యుండును.

తా. ఓ తల్లులారా! చెరుకుతోటలచేతను, ధాన్యముపండియున్న పొలములచేతను, తామర చెరువులచేతను నిండి యతి రమణీయమై, తామ్రపర్ణినదికి నుత్తరగట్టునందున్న తులైవిల్లిమంగలమును వదలి యీమె మఱియొకదానిని జూడదు. ఆశ్రియఃపతియొక్క తిరునామములుతప్ప మఱియొకమాటను జెప్పదు. ౬

అన్నైమీరణిమామయిల్ శిఱుమానివళ్ నమ్మైక్కైవలిన్దు *
ఎన్నవార్త్తైయుమ్ కేట్కుతాళ్ తులైవిల్లిమజ్గలమెన్నల్లాల్ *

మున్నమ్నోర్ఱవిదికొలో ముకిల్ వణ్ణన్మాయజ్గొలో * అవన్
శిన్నముమ్తిరునామముమ్ ఇవళ్ వాయనకళ్ తిరున్దవే. ౭

అన్నైన్మీర్ అణి మా మయిల్ శిఱుమాన్ ఇవళ్ నమ్మై క్కై వలిన్దు తులై విల్లిమఙ్గలమెన్ఱల్లాల్ ఎన్న వార్తైయుమ్ కేట్కు ఉఱాళ్; మున్నమ్ నోర్ఱ విదికొలో ముకిల్ వణ్ణన్ మాయజ్గొలో అవన్ శిన్నముమ్ తిరునామముమ్ తిరున్ద ఇవళ్ వాయనకళ్.

ఓ తల్లులారా! అందమైన కాంతిగల నెమలివలెను చిన్నలేడివలెను నున్న యీామె మనల నతిక్రమించి తులైవిల్లిమంగలమనెడి మాటతప్ప ఏమాటలను వినుట కాశింపదు. జన్మాంతరమందు చేసిన భాగ్యమో? మేఘము వంటి కాంతిగల శ్రీకృష్ణునియొక్క యాశ్చర్య చేష్టితమో? ఆశ్రియఃపతియొక్క చిహ్నము లును తిరునామములును స్వచ్ఛమగుటకై ఈమె యొక్క నోటిలోనున్నవి.

తా. ఓ తల్లులారా! ఈమె తులైవిల్లిమంగలమనెడి మాటతప్ప మన మాటను వినదు. ఇది యీామెయొక్క జన్మాంతరమందు చేసిన పుణ్యమో? నిర్హేతుక భగవత్కృపనో తెలియలేదు. ౭

తిరున్దువేదముమ్వేళ్వియుమ్ తిరుమామకళిరున్దామ్ * మలి
న్దిరున్దువాழ் పొరునల్ వడకరై వణ్ తులైవిల్లిమఙ్గలమ్ *
కరున్దడఙ్కణ్ణికై తొழுత అన్నాళ్ తుడఙ్గిఇన్నాడొఱుమ్ * ఇరు
న్దిరున్దరవిన్దలోశన వెన్ఱెన్ఱే నైన్దిరఙ్గుమే. ౮

తిరున్దు వేతముమ్ వేళ్వియుమ్ మా తిరుమకళిరుమ్ తామ్ మలిన్దు ఇరున్దు వాழ் పొరునల్ వడకరై వణ్ తులై విల్లిమఙ్గలమ్ కరు తడమ్ కణ్ణి

సుశిక్షితమైన వేదమును యాగమును శ్లాఘ్యమైన శ్రీమహాలక్ష్మియు తాము సమృద్ధమై యుండి శోభిల్లుచున్న తిరుప్పొరునల్ నదియొక్క ఉత్తరగట్టునందున్న సుందరమైన తులైవిల్లిమంగ లమును నల్లనై విశాలమైన నేత్రములుగల

కైత్తొ ళ్ఘుత అన్నాళ్ తొడజ్గి ఇన్నాడొఱుమ్ ఇరున్దిరున్దు అరవిన్దలోచన ఎన్రెన్రే నైన్దు ఇరజ్గుమ్.

యీామె చేతులచే సేవించినది మొదలు ఇదివఱకు చిరకాలముండి అరవిందలోచనుఁడా! యని పలుమా అనుసంధించి శిథిలురాలై బాధపడుచున్నది.

తా. ఓ తల్లులారా! ఈమె తులైవిల్లిమంగలము నాశ్రయించినప్పటినుంచి శ్రియఃపతియొక్క తిరునామములనే జెప్పుచు ఖేదించుచున్నది. ... ౮

ఇరజ్గినాడొఱుమ్ వాయ్ వెరీఇ ఇవళ్ కణ్ణనీర్ కళలమర *
మరజ్గళుమిరజ్గుమ్ వక్కై మణివణ్ణవో వెన్రుకూవుమాల్ *
తురజ్గమ్ వాయ్ పిళన్దానుఱై తులైవిల్లిమజ్గలమెన్రు * తన్
కరజ్గళ్ కూప్పిత్తొళ్ఘుమ్ అవ్వూర్ త్తిరునామజ్గళ్ ఱతఱ్పినైన్ఱ యే. ౯

ఇవళ్ నాడొఱుమ్ ఇరజ్గి వాయ్ వెరీఇ కణ్ణనీర్ కళ్ అలమర మరజ్గళుమ్ ఇరజ్గుమ్వక్కై మణి వణ్ణవో ఎన్రు కూవుమ్; తురజ్గమ్ వాయ్ పిళన్దాన్ ఉఱై తులైవిల్లి మజ్గలమెన్రు అవ్వూర్ త్తిరునామమ్ కళ్ ఱతఱ్పినైన్ఱ తన్ కరజ్గళ్ కూప్పి తొళ్ఘుమ్.

ఈమె ప్రతిదినమును బాధపడుచు జల్పించి కంటినీళ్లు కాఱ్చుచుండగా వృక్షములుగూడ దయ చేయునట్లు రత్నమువంటి కాంతిగలవాఁడా! యని యఱచి పిలుచుచున్నది. గుఱ్ఱమైవచ్చిన కేశి యొక్క నోటిని జీల్చిన శ్రీకృష్ణుఁడు నిత్య వాసముఁ జేయుచున్న తులైవిల్లిమంగలమని యా దివ్యదేశముయొక్క తిరునామమును జెప్పినతరువాత తనచేతులను జోడించి సేవించును.

తా. ఈమె నేత్రములలోనుండి నీళ్ళుచు బ్రవహింపఁజేయుచు శ్రియఃపతియొక్క తిరునామములనే జెప్పుచు, ఆదివ్యదేశముయొక్క తిరునామములను జెప్పి నమస్కరించును. ౯

పిన్నై కొల్ నిలమామకళ్ కొల్ తిరుమకళ్ కొల్ పిఱన్దిట్టాళ్ *
ఎన్నమాయజ్గొలో ఇవళ్ నెడుమాలెన్ఱే నిన్ఱు కూవుమాల్ *
మున్ని వన్దవన్నిన్ఱిరున్దుఱైయుమ్ తులైవిల్లిమజ్గలమ్
శెన్నియాల్ వణజ్గుమ్ * అవ్వూర్ తిరునామమ్ కేట్పదుశిన్దైయే. ౧౦

పిన్నై కొల్ నిలమ్ మామకళ్ కొల్ తిరుమకళ్ కొల్ పిఱన్దిట్టాళ్! ఎన్న మాయజ్గొలో ఇవళ్ నెడుమాలెన్ఱే నిన్ఱు కూవుమ్; అవర్ మున్ని వన్దు నిన్ఱిరున్దు ఉఱైయుమ్ తులైవిల్లిమజ్గలమ్ శెన్నియాల్ వణజ్గుమ్; అవ్వూర్ తిరునామమ్ కేట్పతే శిన్దై.

నప్పిన్నపిరాట్టియో? భూమికి నిర్వాహకురాలై శ్లాఘ్యురాలైన భూమిప్పిరాట్టియో? శ్రీ మహాలక్ష్మియో? అవతరించెను. ఏ మాశ్చర్యమో! ఈమె సర్వేశ్వరుఁడనియే యేకాగ్రముగానుండి యఱచి పిలుచును. ఆసర్వేశ్వరుఁడు మునుపు వచ్చియుండి నిత్యవాసముఁ జేయుచున్న తులైవిల్లిమంగలమును శిరస్సుచే నమస్కరించును. ఆదివ్యదేశముయొక్క తిరునామమును వినుటయందు మనస్సుకలదై యుండును.

తా. ఈమెయొక్క భగవద్గుణానుభవమందభినివేశమును జూచినయెడల శ్రీభూనీళాదేవులలో నొకరియొక్క యవతారమై యుండవచ్చునని తోచుచున్నది. ఆదివ్యదేశముయొక్క తిరునామమును వినుటయందే ఖామె యాసక్తురాలై యుండును. ౧౦

* శిన్దైయాలుమ్ శొల్లాలుమ్ శెయ్ కైయినాలుమ్ తేవపిరానై యే *
తన్దైతాయెన్ఱడైన్ద వణ్ కురుకూరవర్ శడకోపన్ *
మున్దైయాయిరత్తుళ్ళివై తులైవిల్లిమజ్గలత్తైచ్చొన్న *
శెన్దమిழ் పత్తుమ్ వల్లార్ అడిమై శెయ్ వార్ తిరుమాలుక్కే. ౧౧

తేవపిరానైయే తన్దై
తాయెన్ఱు శిన్దైయాలుమ్ శొల్లా
లుమ్ శెయ్ కైయినాలుమ్
అడైన్ద వణ్ కురుకూరవర్
శడకోపన్ మున్దై ఆయిర
త్తుళ్ తులైవిల్లిమజ్గలత్తై
శొన్న శెమ్ తమిళ్ ఇవై
పత్తుమ్ వల్లార్ తిరుమాలు
క్కు అడిమై శెయ్ వార్.

దేవదేవుఁడైన శ్రియఃపతినే తండ్రి తల్లి యని మనస్సుచేతను వాక్కుచేతను పొందిన వారై సుందరమైన కురుకాపురిస్వామియునైన నమ్మాళ్వార్లు అనాదియైన వేదార్థమును బ్రతిపాదించెడి వేయిపాశురములలోఁ జేరిన తులైవిల్లి మంగలవిషయమై ప్రతిపాదించిన సుందరమైన (సుఖముగా నర్థమును బోధించుచున్న) ద్రావిడ రూపమైన యీ పదిపాశురముల నభ్యసించు వారు శ్రియఃపతికిఁ గైంకర్యముఁ జేయుదురు.

తా. శ్రియఃపతినే సకలవిధబంధువని మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించిన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన తులైవిల్లిమంగలవిషయమైన యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారు భగవత్కైంకర్యమును లభింతురు. ... ౧౧

షష్ఠశతకములో పంచమదశకము ముగిసెను.

ఆళ్వార్ ఎమ్బెరుమానార్ జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

షష్ఠదశకము — మాలుక్కు

అవతారిక:—భగవద్విషయములో ఈడుపడి పరాంకుశనాయకికి సర్వస్వమున్నుఁ బోయినదని తల్లి చెప్పుట. ....

* మాలుక్కు వైయమళన్ద మణాళఱ్కు *
నీలక్కరునిఱ మేకనియాయఱ్కు *
కోలచ్చెన్దామరైక్కణ్ణఱ్కు * ఎన్కొజ్గల
శేలక్కుళలి యిళన్దదుశజ్గే. ౧

మాలుక్కు వైయమ్ అళన్ద మణాళఱ్కు నీలమ్ కరు నిఱమ్ మేకనియా యఱ్కు కోలమ్ శెమ్ తామరై కణ్ణఱ్కు ఎన్ కొజ్గు అలర్ ఏలమ్ కుழలి ఇழన్దతు శఙ్గు.

శ్రితవ్యామోహముగలవాఁడై, భూమిని గొలిచిన నాయకుఁడై, స్నిగ్ధమై శ్యామమైన వర్ణముగల మేఘముయొక్క ప్రకారముగల (మేఘముతో సమానుఁడైన)వాఁడై, అందమై ఎఱ్ఱనైన పద్మమువంటి నేత్రముగలవాఁడైన శ్రియఃపతిని యాశఁబడి నాకొమార్తెయై తేనె గల పుష్పములచే నలంకరింపఁబడిన ఏలకలవలె పరిమళించుచున్న కొప్పుగల యీమె పోఁగొట్టు కొనినది కంకణమును.

తా. త్రివిక్రమావతారం బెత్తి యాచరించిన దివ్యచేష్టితములను, తిరుమేను సౌందర్యమును సేవింప నాశఁబడి కృశించిపోయిన యీమెయొక్క హస్తమందున్న కంకణములు జారిపోయినవి. ౧

శఙ్గువిల్ వాళ్ తణ్డు శక్కరక్కైయఱ్కు *
శెఙ్గనివాయ్ చ్చెయ్య తామరైక్కణ్ణఱ్కు *
కొజ్గలర్ తణ్ణన్దుழాయ్ ముడియానుక్కు ఎన్ *
మజ్గైయిழన్దదు మామైనిఱమే. ౨

శఙ్గు విల్ వాళ్ తణ్డు శక్కరమ్ కైయఱ్కు శెమ్ కని వాయ్ శెయ్య తామరై కణ్ణఱ్కు కొజ్గలర్ తణ్ అమ్ తుழాయ్ ముడియానుక్కు ఎన్ మజ్గై ఇழన్దతు 'మామై

శ్రీపాంచజన్యమును శార్ఙ్గమును నందకమును కౌమోదకిని సుదర్శనమును శ్రీహస్తమందుఁ గలవాఁడును, ఎఱ్ఱనైన దొండపండువలె నున్న యధరమును, ఎఱ్ఱనైన పద్మమువంటి నేత్రములుగలవాఁడును, తేనె వ్యాపించియున్న చల్లనై యందమైన తిరుత్తుழాయిమాలగల కిరీటముగలవాఁడు నైన శ్రియఃపతిని యాశఁబడి

నిఱమ్. నాకుమాత్రె పోఁగొట్టుకొనినది అందమైన సౌందర్యమును.

తా. శ్రియఃపతియొక్క పంచాయుధములను, కిరీటము మొదలగు దివ్యాభరణములను, అతిసుందరంబులైన నేత్రములు మొదలగు దివ్యావయవములను సేవింప నాశఁబడిన యీామెయొక్క శరీరము తెల్లపోయినది. ... 1

నిఱజ్గరియానుక్కు నీడులకుణ్డ *
తిఱమ్‌కిళర్ వాయ్ చ్చిఱుకక్కశ్వరవఱ్కు *
కఱజ్గియ శక్కరక్కైయవనుక్కు * ఎన్
పిఱజ్గిరుజ్గూన్దల్ ఇఝన్దదుపీడే. 3

కరియ నిఱత్తానుక్కు నీడులకు ఉణ్డ తిఱమ్ కిళర్ వాయ్ శిఱు కళ్వరవఱ్కు కఱజ్గియ శక్కరమ్ కైయవనుక్కు ఎన్ పిఱజ్గిరుజ్గూన్దల్ ఇఝన్దతు పీడు.

శ్యామమైన వర్ణముగలవాఁడును, విశాలమైన లోకముల నారగించినవిధమును జెప్పుచున్న (సూచనజేయుచున్న) యధరముగల బాలుఁడైన యపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాఁడును, తిరుగుచున్న సుదర్శనమును శ్రీహస్తమందుఁ గలవాఁడు నైన శ్రియఃపతిని యాశించి నిబిడమై దీర్ఘమైయున్న కేశపాశముగల నాకొమాత్రె పోఁగొట్టుకొనినది మహిమను.

తా. సకలలోకముల నారగించి వటపత్రమందుఁ బవ్వళించియున్న శ్యామసుందరుఁడైన శ్రియఃపతిని సేవింప నాశఁబడి యీామె తనమదింపును బోఁగొట్టుకొనెను. 3

పీడుడైనాన్ముకనై ప్పడైత్తానుక్కు *
మాడుడైవైయమళన్ద మణాళఱ్కు *

నాడుడై మన్నఱ్కు త్తూదు శెల్ నమ్బిక్కు * ఎన్
పాడుడై యల్ గుల్ ఇళ్ళన్దదు పణ్బే. ౪

పీడుడై నాన్ముకనై పడై త్తానుక్కు మాడుడై వైయమ్ అళన్ద మణాళఱ్కు నాడుడై మన్నర్ క్కు తూతు శెల్ నమ్బిక్కు ఎన్ పాడు ఉడై అల్ కుల్ ఇళ్ళన్దదు పణ్బు.

మహత్త్వముగల (జ్ఞానాదిపూర్ణుఁడైన) చతుర్ముఖుని సృజించినవాఁడును ధనముగల భూమిని గొలిచిన నాయకుఁడును దేశముగల రాజులైన పంచపాండవులకు దూతకృత్యము నాచరించిన పూర్ణుఁడు నైన శ్రియఃపతిని యాశించి విశాలమైన జఘనప్రదేశముగల నా కుమార్తె పోఁగొట్టుకొనినది (తన) స్వభావమును.

తా. చతుర్దశభువనములకు స్రష్టయైన బ్రహ్మను సృజించిన గొప్పవాఁడైనను ఆశ్రితార్థమై దౌత్యముఁ జేసిన యతిసులభుఁడైన శ్రియఃపతిని సేవింప నాశించి యీమె తనస్వభావమును బోఁగొట్టుకొనెను. ... ౪

పణ్ పుడై వేదమ్ పయన్దపరనుక్కు *
మణ్ పురై వైయమిడన్ద వరాకఱ్కు *
తెణ్ పునల్ పళ్ళి యెన్ తేవపిరానుక్కు * ఎన్
కణ్ పునై కోదై యిళ్ళన్దతు కత్పే. ౫

పణ్బుడై వేతమ్ పయన్ద పరనుక్కు మణ్ పురై వైయమ్ ఇడన్ద వరాకఱ్కు తెణ్ పునల్ పళ్ళి ఎమ్ తేవర్ పిరానుక్కు ఎన్

(తత్త్వప్రతిపాదన) స్వభావముగల వేదము నుపదేశించిన పరాత్పరుఁడును, మృత్తుచేత నధికమైన (కఠినమైన) భూమిని విడఁదీసిన శ్రీవరాహావతారమెత్తినవాఁడును, నిర్మలమైన మహాజలమును బడకగాఁగలవాఁడును, మనకును దేవతలకును స్వామియైనవాఁడు నైన శ్రియఃపతిని యాశ-

కణ్బనైక్కోత్తై ఇఝన్దతు కణ్ణు. బడి (చూచినవారియొక్క) నేత్రములను గప్పుచున్న (సౌందర్యముచే నాకర్షించుచున్న మాలగల నాకుమార్తె పోఁగొట్టుకొనెను జ్ఞానమును.

తా. మహాసముద్రమందు మునిగియున్న భూమిని వరాహావతారంబెత్తి యుద్ధరించియు, వేదముల నుపదేశించియు చేతనులకు మిక్కిలి యుపకారకుఁడైన శ్రియఃపతిని సేవింప నాశఁబడి యీమె యేమియుఁ దోచక భ్రమించి పోయినది. ౫

కల్పకక్కావన నల్పలతోళుక్కు *
పొఱ్చుడర్ కున్ఱన్న పూన్దణ్ముడియుక్కు *
నల్పలతామరై నాణ్మలర్ క్కైయర్ క్కు * ఎన్
విల్పురువక్కొడి తోఱ్ఱదుమెయ్యే. ౬

కల్పకక్కావన నల్పల తోళుక్కు శుడర్ పొఱ్కున్ఱన్న పూ తణ్ ముడియుక్కు నల్ పల తామరై నాణ్మలర్ క్కైయుక్కు ఎన్ విల్పురువక్కొడి తోఱ్ఱతు మెయ్. కల్పవృక్షములయొక్క తోపులవలెనున్న విలక్షణములై యనేకములైన భుజములుగలవాఁడును, ఉజ్జ్వలమైన స్వర్ణపర్వతమువలెనున్న సుందరమై యనుకూలమైన కిరీటముగలవాఁడును, అందములై యనేకములై తామరయొక్క అభినవములైన పుష్పములవంటి చేతులుగలవాఁడునైన శ్రియఃపతివిషయమై ధనుస్సువలెనున్న కనుబొమ్మలుగలదై తీగెవలెనున్న నాకుమార్తె పోఁగొట్టుకొనినది శరీరమును.

తా. శ్రియఃపతియొక్క బంగారుకొండవలె నత్యుజ్జ్వలమైన కిరీటమును, తామరసపుష్పములవంటి హస్తములను, కల్పకవృక్షములవంటి భుజములను సేవింప నాశఁబడిన యీమెయొక్క శరీరము శిథిలమయినది. ... ౬

మెయ్యమర్ పల్ కలనాన్ నన్గణిన్దానుక్కు *
పైయరవినణై ప్పళ్ళియినానుక్కు *
కైయొడుకాల్ శెయ్య కణ్ణపిరానుక్కు * ఎన్
తైయలిழన్దతు తన్నుడైచ్చాయే. 2

మెయ్ అమర్ పల్ కలన్ నన్గు అణిన్దానుక్కు పై అరవిన్ అణై పళ్ళియినానుక్కు కైయొడు కాల్ శెయ్య కణ్ణన్ పిరానుక్కు ఎన్ తైయల్ ఇழన్దతు తన్నుడై శాయ్.

తిరుమేనియందమరియున్న యనేకవిధము లైన తిరువాభరణముల నందముగా నలంకరించుకొనినవాఁడును, విశాలమైన ఫణములుగల యాదిశేషుఁ డనెడి శయ్యమీఁదఁ బవ్వళించినవాఁడును, శ్రీహస్తములతోఁగూడ శ్రీపాదములు నెఱ్ఱనైనవాఁడును, భవ్యుఁడు నైన ఉపకారకునికి నాపిల్ల పోఁగొట్టుకొనినది తనయొక్క లావణ్యమును.

తా. సకల దివ్యాభరణభూషితుఁడై క్షీరాబ్ధియందుఁ బవ్వళించియున్న శ్రియఃపతియొక్క దివ్యావయవములను స్మరించి యీమె తన శరీరలావణ్యమును ధారపోసికొనెను. 2

శాయకురున్దమ్ ఒశిత్తతమియనుక్కు *
మాయచ్చకడమ్ ఉదైత్తమణాళనుక్కు *
పేయైప్పిణమ్పడ ప్పాలుణ్ పిరానుక్కు * ఎన్
వాశక్కுழలి ఇழన్దతుమాణ్బే. 3

కురున్దమ్ శాయ ఒశిత్త తమియనుక్కు శకడమ్ మాయ ఉదైత్త మణాళనుక్కు పేయై పిణమ్ పడ పాల్ ఉణ్ పిరా

అసురరూపిమైన బండి గురిగింజవృక్షమును గ్రిందఁబడునట్లు పడఁద్రోసిన అసహాయవీరుఁడును, శకటాసురుఁడు మాయునట్లు తన్నిన నాయకుఁడును, పూతనను శవమై పడునట్లు దాని స్తన్యము నారగించిన ఉపకారకుఁడు నైన శ్రియః

నుక్కు ఎన్ వాళక్కుళలి
ఇళన్దతు మాణ్బు.

పతిని యాశ్రఁబడి పరిమళించుచున్న కొప్పుగల
దైన నాకొమార్తె పోఁగొట్టుకొనినది. సౌంద
ర్యమును.

తా. శ్రీకృష్ణునియొక్క పూతనాశకటాసురవధాది దివ్యచేష్టితముల నను
సంధించి యీమె తన స్త్రీత్వధర్మమును దారపోసికొనినది. ... ౮

మాణ్బమైకోలత్తు ఎమ్మాయక్కు అళక్కు *
శేణ్సుడర్ కున్ఱన్న శెఞ్జుడర్ మూర్తిక్కు *
కాణ్బుడైన్దోళ్ ఇత్తు ఎఙ్గాకుత్తనమ్బిక్కు * ఎన్
పూణ్బునై మెన్ ములై తోఱ్ఱదుపాత్తే. ౯

మాణ్బు అమై కోలమ్
ఎమ్మాయమ్ కు అళక్కు
శేణ్ శుడర్ కున్ఱన్న శెమ్
శుడర్ మూర్తిక్కు కాణ్
పెరు తోఱ్ఱమ్ ఎమ్ కాకు
త్తన్ నమ్బిక్కు ఎన్ పూణ్బు
నై మెన్ ములై తోఱ్ఱతు
పాఱ్ఱు.

సౌందర్య మమరియున్న అలంకారముగల
ఆశ్చర్యదివ్యచేష్టితుఁడైన పొట్టివాఁడును, ఉన్న
తమై తేజోమయమైన పర్వతమువలె నెఱ్ఱని
కాంతిగల విగ్రహముగలవాఁడును, ఎల్లరచేఁ
జూడఁదగినదై యపరిచ్ఛిన్నమైన యవతార
మహిమగల మాయొక్క చక్రవర్తితిరుమకనారు
నైన శ్రియఃపతిని యాశ్రఁబడి ఆభరణములచే
నలంకరింపఁబడిన మృదువైన స్తనములుగల నా
కొమార్తె పోఁగొట్టుకొనినది (ఆభరణ) శోభను.

తా. ఈమె వామనావతారముయొక్క రూపచేష్టితములను శ్రీరామావ
తారమహిమను ననుసంధించి తనరూపమును బోఁగొట్టుకొనెను. ... ౯

పొఱ్పామైనీణ్ముడి పూన్దణ్డుళాయక్కు *
మఱ్పొరుతోళుడై మాయప్పిరానుక్కు *

నిఱ్పనపల్లురువాయ్ నిఱ్కుమాయఱ్కు * ఎన్
కఱ్పుడైయాట్టి ఇఴన్దదుకట్టే. ౧౦

పొఱ్పు అమై నీళ్ ముడి పూ తణ్ తుఴాయఱ్కు మల్ పొరు తోళుడై మాయమ్ పిరానుక్కు నిఱ్పన పల్ ఉరువాయ్ నిఱ్కుమ్ మాయఱ్కు ఎన్ కఱ్పుడై యాట్టి ఇఴన్దదు కట్టు.

సౌందర్య మమరియున్న దీర్ఘమైన కిరీటమును స్పృహణీయమై చల్లనైన తిరుత్తుఴాయి మాలను గలవాఁడును, మల్లులతో యుద్ధముఁ జేసిన భుజములుగల ఆశ్చర్యభూతుఁడును, ఉపకారకుఁడును, జంగమస్థావరరూపములై యున్న యనేకవిధములైన వస్తువుల కంతర్యామియై యున్నవాఁడును, వానియొక్క దోషములచేత నస్పృష్టుఁడైన ఆశ్చర్యభూతుఁడునైన శ్రియఃపతిని యాశఁబడి బుద్ధిమంతురాలైన నాకుమార్తె పోఁగొట్టుకొనినది లోకమర్యాదను.

తా. మల్లయుద్ధముఁ జేసిన శ్రీకృష్ణునియొక్క భుజములను, ఆధిరాజ్య సూచకమైన తులసీమాలికను సర్వాంతరాత్మత్వమును ధ్యానించి స్త్రీలుండవలసిన లోకరీతిని వదలి స్వతంత్రురాలైనది. ౧౦

* కట్టెఴిల్ శోలై నల్ వేఙ్గడవాణనై *
కట్టెఴిల్ తెన్ కురుకూర్ చ్చడకోపన్ శొల్ *
కట్టెఴిలాయిరత్తు ఇప్పత్తుమ్వల్లవర్ *
కట్టెఴిల్ వానవర్ పోకముణ్బారే. ౧౧

కట్టు ఎఴిల్ శోలై నల్ వేఙ్గడమ్ వాణనై కట్టెఴిల్ తెన్ కురుకూర్ శడకోపన్ శొల్ కట్టెఴిల్ ఆయి

పరిమళముగల సుందరమైన తోఁపులుగల విలక్షణమైన వేంకటాద్రికి స్వామియైన శ్రియఃపతివిషయమై ప్రాకారములచే నందమై స్పృహణీయమైన కురుకాపురికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన మంచిశబ్దసందర్భముగల

రత్తు ఇప్పత్తుమ్ వల్లవర్ కట్టె ఫ్రిల్ వానవర్ భోగమ్ ఉణ్బార్.

వేయిపాశురములలోఁ జేరిన ఈపదిపాశురముల నభ్యసించువారు సంపూర్ణముగా నందమైయున్న (అప్రతిహతమైన) నిత్యసూరులయొక్క భోగము ననుభవింతురు.

తా. అతి రమణీయమైన వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతివిష యమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్య సూరులవలె మోక్షమందు నిరతిశయానందము ననుభవింతురు. ... ౧౧

షష్ఠశతకములో షష్ఠదశకము ముగిసెను.

ఆళ్వార్ ఎమ్బెరుమానార్ జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

తిరువాయ్ మొళి - షష్ఠశతకములో

సప్తమదశకము — ఉణ్ణుఞ్జోఱు

అవతారిక:—సర్వేశ్వరుఁడు ప్రత్యక్షముగవచ్చి సేవసాదింపనందున నాయికావస్థనుబొంది మోహించియున్న యాళ్వార్లనెడి పిరాట్టియొక్క సమీప మందుండి తల్లిగారు చెప్పుచున్న భగవన్నామములను విని మోహామువదలి తిరు క్కోళూరికి వేంచేసిరి. అప్పుడు తల్లిగారు ఆళ్వార్లను బడఁయందుఁ జూడక కొంతసేపు విచారించి వారి గుణములనుబట్టి మాపిల్ల తిరుక్కోళూరికే పోయిన దని నిశ్చయించి చెప్పుచున్నారు. ... ... *

* ఉణ్ణుమ్శోఱుపరుకునీర్ తిన్నుమ్వెత్తిలైయుమెల్లామ్
కణ్ణన్ * ఎమ్బెరుమానెన్రెన్రే కణ్గళ్నీర్ మల్కి *
మణ్ణినుళ్ అవన్శీర్ వళమ్మిక్కవనూర్ వినవి *
తిణ్ణమెన్నిళమాన్ పుకుమూర్ తిరుక్కోళూరే. ౧

ఉణ్ణుమ్ శోఱుమ్ పరు కుమ్ నీరుమ్ తిన్నుమ్ వెత్తి లైయుమ్ ఎల్లామ్ కణ్ణణ్ ఎమ్ పెరుమాన్ ఎన్రెన్రే కణ్గళ్ నీర్ కళ్ మల్కి మణ్ణినుళ్ అవన్ శీర్ వళమ్ మిక్కవన్ ఊర్ వినవి ఎన్ ఇళమాన్ పుకుమూర్ తిరుక్కోళూరే తిణ్ణమ్.

తినుచున్న ప్రసాదమును, పానముఁ జేయుచున్న జలమును, నములుచున్న తాంబూలమును ఇవన్నియు శ్రీకృష్ణుఁడైన మనస్వామియే యని పలుమాఱు చెప్పుచు నేత్రములలో నీరును ప్రవహింపఁజేయుచు భూమియం దా శ్రియఃపతి యొక్క కల్యాణగుణములచేతను సంపత్తుచేతను పూర్ణమైనవానియొక్క దివ్యదేశము నడుగుచు నాచిన్నది ప్రవేశించెడి దివ్యదేశము తిరుక్కోవలూరే; (ఇది) నిశ్చయము.

తా. శ్రియఃపతినే ధారక పోషక భోగ్యములుగానెంచి, మార్గమందుఁ గనుపడువారిని జూచి తిరుక్కోళూరికి మార్గమేది? అచ్చట వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క గుణంబు లెట్టివి? అని యడుగుచు నాపిల్ల తిరుక్కోళూరికే వెళ్ళినది. ఇందుకు సందియంబులేదు. ౧

ఊరుమ్నాడుములకముమ్ తన్నైప్పోల్ * అవనుడైయ
పేరుమ్తార్ గళుమేపిదత్తఱ్ఱ క్కల్లువానిడతే *
శేరునల్ వళక్కెర్ పదునత్తిరుక్కోళూర్ క్కే *
పోరుజ్గొలురైయిూర్ కొడియేఁ కొడి పూవైకళే. ౨

ఊరుమ్ నాడుమ్ ఉల కముమ్ తన్నైప్పోల్ అవ నుడైయ పేరుమ్ తార్ క ళుమ్ పితత్తఱ్ఱ వాన్ కల్లు ఇడత్తినల్ వళమ్ శేర్ పఴ నమ్ తిరుక్కోళూర్ క్కే శే రుమ్ కొడియేన్ కొడి పోయుమ్

ఊరిలోనున్న వారిని దేశమందున్న వారిని లోకమందున్నవారిని తనవలనే యా శ్రియఃపతి యొక్క తిరునామములను తిరుమాలలను జపించునట్లుచేసి అతిక్రమించుటకశక్యమైన లోకమర్యాద నతిక్రమించి విలక్షణమైన సంపద చేరియున్న కొలనులుగల తిరుక్కోళూరికే పోయిచేరినదియు పాపిష్ఠురాలైన నాయొక్క కొమార్తె

౧

కోల్ పూవైకళే ఉఱై	మైనదియు తీగెవలె నున్నదియు నైన యీామె
యాళ్.	తిరిగివచ్చునా! ఓచిలకలారా ! చెప్పుఁడు.

తా. ఓ చిలుకలారా! లోకమంతయు భగవన్నామముల ననుసంధించు నట్లుఁ జేయుచు తిరుక్కోళూరికిఁ బోయిన నాకొమార్తె తిరిగివచ్చునా? రాదా? చూచి చెప్పుఁడు. ౨

పూవై పైఙ్గిళిగళ్ పన్దుతూదై పూమ్పుట్టిల్ గళ్ *
యావైయు న్తిరుమాల్ తిరునామఙ్గళే కూవియెఴుమ్ * ఎన్
పావై పోయిని త్తణ్ పఴన త్తిరుక్కోళూర్ క్కే *
కోవై వాయ్ తుడిప్ప మఴైక్కణ్ణోడెన్ శెయ్యుఙ్గొలో. 3

పూవై పై క్కిళికళ్	నానావర్ణమైన చిలకలు పచ్చని చిలకలు
పన్దు తూతై పూ పుట్టిల్ కళ్	బంతి చిన్న పాత్రము పువ్వులుంచుకొనఁదగిన పుటి
యావైయుమ్ తిరుమాల్	కలు ఇవన్నియు శ్రియఃపతియొక్క తిరునామ
తిరునామఙ్గళే కూవి ఎఴుమ్	ములే (యగునట్లు) ఉచ్చరించి యుజ్జీవించుచున్న
ఎన్ పావై ఇని తణ్ పఴ	నాకుమార్తె దీనిపైన చల్లనైన పొలములుగల
నమ్ తిరుక్కోళూర్ క్కే	తిరుక్కోళూరికే పోయి దొండపండువలెనున్న
పోయ్ కోవై వాయ్ తుడిప్ప	యధరము స్ఫురించునట్లు వర్షమువలె ధార
మఴై కణ్ణొడు ఎన్ శెయ్యు	ధారగాఁ బ్రవహించుచున్న జలముతోనిండిన
ఙ్గొలో.	నేత్రములతోనిలిచి యేమిచేయుచున్నదో!

తా. తన విహారములనన్నింటిని వదలి శ్రియఃపతియొక్క తిరునామముల ననుసంధించుచున్న నాకొమార్తె తిరుక్కోళూరికి వెళ్ళి యచ్చట తన మనోరథమును బొందినదో? లేక పొందక యేడ్చుచున్నదో? తెలియలేదు. ... 3

కొల్లైయెన్బర్ కొలో కుణమ్మిక్కనళెన్బర్ కొలో *
శిల్లైవాయ్ ప్పెణ్డుగళ్ అయలశ్చేరియుళ్ళారుమెల్లే *

శెల్వామ్మల్ కియవర్ కిడన్ద తిరుక్కోళూర్ క్కే *
మెల్లిడైనుడఙ్గ ఇళమాన్ శెల్ల మేవిన ళే. ౪

శెల్వామ్మల్ కి అవర్ కిడన్ద తిరుక్కోళూర్ క్కే మెల్ ఇడై నుడఙ్గ ఇళమాన్ శెల్ల మేవినళ్; శిన్దై వాయ్ పెణ్డుకళ్ అయత్తేరి ఉళ్ళారుమ్ కొల్లై యెన్బర్ కొలో కుణమ్మిక్కనళ్ ఎన్బర్ కొలో ఎన్నే.

ఐశ్వర్యము సంపూర్ణమై యున్న యాసర్వేశ్వరుఁడు పవ్వళించిన తిరుక్కోళూరికే మృదువైన నడుము వణఁకునట్లు చిన్న లేడివలెనున్న (నా) బాలిక పోవుటకు నిశ్చయించినది. జగడము వేయుచున్న నోరుగల (అవ్వూరిలోనున్న) స్త్రీలును, ప్రక్కవూరిలోనున్న స్త్రీలును గుణహీనురా లనియెదరా! గుణవతి యనియెదరా! ఏమాశ్చర్యము!

తా. ఓ చిలుకలారా! తిరుక్కోళూరికి వెళ్ళిన నాపిల్లవిషయమై స్త్రీ లేమి చెప్పుచున్నారు? ఇది సిగ్గులేక లోకమర్యాద నతిక్రమించి వెళ్ళినదని చెప్పుచున్నారా? లేక, ఈమెయొక్క గుణముల నెఱింగి మంచిగుణవంతురాలని చెప్పుచున్నారా చెప్పుఁడు. ౪

మేవినైన్దునైన్దువిళైయాడలుఱాళ్ ఎన్ శిఱు
త్తేవిపోయ్ * ఇనిత్తన్ తిరుమాల్ తిరుక్కోళూర్ క్కే *
పూవియల్ పొழிలుమ్ తడముమవన్ కోయిలుఙ్గణ్డు *
ఆవియుళ్ కళిర ఎఙ్గనేయుగక్కుఙ్గొలిన్దే. ౫

మేవి నైన్దునైన్దు విళైయాడల్ ఉఱాళ్ ఎన్ శిఱుత్తేవి పోయ్ తన్ తిరుమాల్ తిరుక్కోళూరిల్ పూ ఇయల్ పొழிలుమ్ తడముమ్ అవన్

(శ్రియఃపతియొక్క తిరుకల్యాణగుణములయందు) అవగాహించి మిక్కిలి శిథిలాంతఃకరణురాలై విహరించుటకు నొల్లనిపదు నా యొక్క శ్రీమహాలక్ష్మివలెనున్న చిన్నదిపోయి తనకు స్వామియైన శ్రియఃపతియొక్క తిరు..ళూరిలో పుష్పించడమును స్వభావముగాఁగల

కోయిలుమ్ ఇని కణ్డు అవి ఉళ్ కుళిర ఇన్ఱు ఎఙ్ఙనే ఉకక్కుఙ్గాల్

తోటలను తటాకములను నాశ్రియఃపతియొక్క కోవెలను నింకమీఁదఁ జూచి హృదయములోపల చల్లపడునట్లు ఇప్పుడు ఏవిధముగ సంతోషించునో.

తా. తన విహారములనువదలి భగవద్గుణముల ననుసంధించుచున్న నా చిన్నది ఇప్పుడు తిరుక్కోళూరికి వెళ్ళి యచ్చటనున్న సకలసమృద్ధిఁ జూచి యెటుల సంతోషించుచున్నదో? ౫

ఇన్ఱెనక్కుడవాదకన్ఱ ఇళమానినిప్పోయ్ *
తెన్ఱిశై త్తిలదమనైయ తిరుక్కోళూర్ క్కే
శెన్ఱు * తన్ తిరుమాల్ తిరుక్కణ్ణుమ్ శెవ్వాయుమ్ కణ్డు *
నిన్ఱునిన్ఱునైయుమ్ నెడుఙ్కణ్ గళ్ పనిమల్ గవే. ౬

ఎనక్కు ఇన్ఱు ఉత వుతు అకన్ఱ ఇళమాన్ పోయ్ తెన్ఱిశై తిలతమనైయ తిరుక్కోళూర్ క్కే శెన్ఱు ఇని తన్ తిరుమాల్ తిరు కణ్ణుమ్ శెమ్ వాయుమ్ కణ్డు నెడు కణ్గళ్ పనిమల్ క నిన్ఱునిన్ఱు నైయుమ్.

నా కిప్పుడు సహాయముగాలేక విడిచి పోయిన చిన్నది వెళ్లి దక్షిణదిక్కుకు తిలకము వలెనున్న తిరుక్కోళూరిలోఁ బ్రవేశించి దీనితరువాత తన శ్రియఃపతియొక్క సుందరనేత్రములను నెఱ్ఱని యధరమునుఁ జూచి విశాలమైన నేత్రములలో నీళ్ళునిండునట్లు ఉండియుండి శిథిలురాలగుచున్నది.

తా. నాచిన్నది నన్నిచ్చట నొంటరిగా విడిచిపెట్టి తాను తిరుక్కోళూరికి వెళ్ళి శ్రియఃపతియొక్క యతిసుందరంబులైన దివ్యావయవములను సేవించి యానందబాష్పమును బ్రవహింపఁజేయుచు ఇప్పుడు మిక్కిలి సంతోషించుచుండును. ౬

మల్ గునీర్ కణ్ణొడు మైయులుఱ్ఱ మనత్తనళాయ్ *
అల్లునల్ పగలుమ్ నెడుమాలెన్ఱ్ అళైత్తినిప్పోయ్ *
శెల్వమ్మల్ గియవర్ కిడన్ద తిరుక్కోళూర్క్కే *
ఒల్ గియొల్ గినడన్దు ఎజ్ఞనేపుగుంగొలోశిన్దే. ౭

మల్కు నీర్ కణ్ణొడు మైయల్ ఉఱ్ఱ మనత్తన ళాయ్ నల్ అల్లుమ్ పకలుమ్ నెడుమాల్ ఎన్ఱు అళైత్తు ఇని ఒల్కి ఒల్కి నడన్దు ఒశిన్దు పోయ్ శెల్వమ్మల్కి అవర్ కిడన్ద తిరుక్కోళూర్క్కే ఎజ్ఞనే పుకుజ్గొల్.

నిండియున్న నీళ్లుగల నేత్రములతోఁగూడ భ్రమకొందిన మనస్సుగలదై యనుకూలమైన రేయింబగళ్లను (ఆశ్రితులయందు) మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాఁడా! యని పిలిచి దీనిపైన శిథిలురాలై వంగి యాడియాడి (మెల్ల మెల్లగా) నడిచి వెళ్లి సంపత్తునిండియున్న ఆశ్రియఃపతి పవ్వళించిన తిరుక్కోళూరికే యెటుల ప్రవేశించునో!

తా. శ్రియఃపతియందు మిక్కిలి వ్యామోహపడి వానినే పిలుచుచున్న నా బాలిక ఆ శ్రియఃపతి పవ్వళించియున్న తిరుక్కోళూరికి శక్తిలేక మెల్లమెల్లగా నడిచివెళ్ళి యెట్లుచేరినదో? ౭

ఒశిన్దనుణ్ణిడై మేల్ కైవైత్తు నొన్దునొన్దు *
కశిన్ద నెజ్ఞినళాయ్ కణ్ణనీర్ తుళుమ్బచ్చెల్లుంగొల్ *
ఒశిన్దవొణ్ మలరాళ్ కొழునల్ తిరుక్కోళూర్క్కే *
కశిన్ద నెజ్ఞినళాయ్ ఎమ్మైనీత్తవెమ్శారిగైయే. ౮

ఒశిన్ద ఒణ్ మలరాళ్ కొழునల్ తిరుక్కోళూర్క్కే కశిన్ద నెజ్ఞినళాయ్ ఎమ్మై నీత్త ఎజ్గారికై ఒశిన్ద నుణ్ ఇడై మేల్ కైయై వైత్తు

(సంభోగముచే) వాడియున్న అందమైన పిరాట్టికి వల్లభుఁడైన శ్రియఃపతి (పవ్వళించిన) తిరుక్కోళూరికే మనస్సుకలదై మనలను విడిచి పోయిన నాబాలిక వంగియున్న సూక్ష్మమైన నడుముమీఁదఁ జేతులనుంచుకొని మిక్కిలి కష్ట

నొన్దునొన్దు కళిన్ద నెఞ్జినళాయ్ పడి (ప్రేమచే) ఆర్ద్రచిత్తురాలై కన్నీళ్లు నిండు కణ్ణనీర్ తుళుమ్బ శెల్లుఙ్గొల్. నట్లు చేరునా?

తా. తిరుక్కోళూరిలో బవ్వళించియున్న శ్రియఃపతియందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలదై నన్నిచ్చట విడిచిపెట్టిపోయిన నాబాలిక దేనిని సహాయముగాఁ జేసికొని యింత గొప్పదూరము వెళ్లినదని యాలోచించగా ఆభక్తినే సహాయముగాఁ జేసికొని వెళ్ళినదని తోచుచున్నది. ... ౯

కారియమ్‌నల్లగళవై కాణిల్ ఎన్ కణ్ణనుక్కెన్ఱు *
ఈరియాయిరుప్పాళ్ ఇదెల్లామ్‌కిడక్కవినిప్పోయ్ *
శేరిపల్ పழிతూవియిరైప్ప త్తిరుక్కోళూర్ క్కే *
నేరిழைనడన్దాళ్ ఎమ్మైయొన్ఱుమ్‌నినైత్తిలళే. ౯

నల్ల నకళ్ కారియమ్ అవై కాణిల్ ఎన్ కణ్ణనుక్కు ఎన్ఱు ఈరియాయ్ ఇరుప్పాళ్ నేర్ ఇழை ఇతు ఎల్లామ్ కిడక్క ఇని పోయ్ శేరి పల్ పழி తూయ్ ఇరైప్ప తిరుక్కోళూర్ క్కే నడన్దాళ్ ఎమ్మై ఒన్ఱుమ్ నినైత్తిలళ్. మంచివై చేయఁబడిన యాచందనకుసుమాదులను జూచినయెడల నాకృష్ణునికి యని యార్ద్రచిత్తురాలై యున్న సుందరంబులైన దివ్యాభరణములుగల యీమె ఈవస్తువులన్నియుండగా దీనితరువాత వెళ్లి గ్రామములోనున్నవారనేకదోషములను జెప్పి ఘోషించునట్లు తిరుక్కోళూరికే వెళ్లెను. మనలను గొంచెముకూడ తలంచుచున్నదికాదు

తా. ఒక మంచివస్తువును జూచినయెడల మన శ్రీకృష్ణునికి దీనిని సమర్పించవలయునని చెప్పుచున్న నాబాలిక యిప్పుడు అవియన్నిటిని వదలి తిరుక్కోళూరికి వెళ్ళినది. లోకుల నిందను లక్ష్యపెట్టలేదు. నన్ను దలంచనుగూడలేదు. ౯

నినైక్కిలేన్ తెయ్‌వఙ్గాళ్ నెడుఙ్గణిళమానినిప్పోయ్ *
అనైత్తులగుముడైయ అరవిన్దలోచననై *

తినైత్తనైయుమ్‌విడాళ్ అవళ్ శేర్ తిరుక్కోళూర్‌క్కే *
మనైక్కువాన్ పழிయుమ్‌నినైయాళ్ శెల్లవైత్తనళే. ౧౦

తెయ్‌వఙ్గాళ్ ఎనైక్కేలే నెడు కణ్ ఇళమ్ మాన్ ఇని పోయ్ అనైత్తు ఉలకుముడైయ అరవిన్దలోశననై తినైత్తనైయుమ్ విడాళ్ అవళ్ శేర్ తిరుక్కోళూర్‌క్కే శెల్లవైత్తనళ్; మనైక్కువాన్ పழிయుమ్‌నినైయాళ్.

ఓ దేవతలారా! (ఈదుఃఖమును నేను) స్మరింపను. విశాలమైన నేత్రములుగల చిన్న లేడివలెనున్న బాలిక ఈయవస్థకంటె పైనవెళ్లి సకలలోకములను గల కమలాక్షుని యొకక్షణము కూడ విడువదు. శ్రియఃపతి చేరియున్న తిరుక్కోళూరికే వెళ్లఁదలఁచినది. కులమునకు(వచ్చెడి) గొప్ప యపవాదమును లక్ష్యపెట్టదు.

తా. ఓ దేవతలారా! నాబాలిక మనకులమునకు సంభవించెడి లోకాపవాదమునుగూడ లక్ష్యపెట్టక తిరుక్కోళూరికివెళ్ళి యొకక్షణముకూడ విడువక శ్రియఃపతిని యనుభవించుచున్నది. నన్ను విడిచిపోయిన యాదుఃఖమును నేను సహింపలేను. ౧౦

* వైత్తమానిదియామ్ మదుశూదనైయేయలఱ్ఱి *
కొత్తలర్ పొழிల్ శూழ் కురుకూర్ చ్చడకోపన్ శొన్న *
పత్తునూఱ్ఱుళిప్పత్తు అవళ్ శేర్ తిరుక్కోళూర్‌క్కే *
శిత్తమ్‌వైత్తురైప్పార్ తిగழ் పొన్నులగాళ్ వారే ౧౧

వైత్త మానిదియామ్ మతుశూదనై అలఱ్ఱి కొత్తు అలర్ పొழிల్ శూழ் కురుకూర్ శడకోపన్ శొన్న పత్తు నూఱ్ఱుళ్ ఇప్పత్తు అవళ్

స్థాపింపఁబడిన శ్లాఘ్యమైన నిధివలెనున్న మధుసూదనునే యార్తిచేఁ జపించి పూలగుత్తులు, వికసించియున్న తోటలుగల కురుకాపురికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన పదిసంఖ్యగల నూఱు (వేయి) తిరువాయ్‌మొழிలలో నీ పదిపాశురములను శ్రియఃపతి నిత్య

శేర్ తిరుక్కోళూర్ క్కే	వాసము జేయుచున్న తిరుక్కోళూరియందే
శిత్తమ్ వైత్తు ఉరైప్పార్	మనస్సు నుంచి యధ్యయనము జేయువారు
తికళ్ వాన్ ఉలకు ఆళ్వార్.	ప్రకాశించుచున్న శ్లాఘ్యమైన పరమపదము ననుభవింతురు.

తా. నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీతిరువాయ్ మొళిని తిరుక్కోళూరనెడి దివ్యదేశమందు భక్తిగలవారై యనుసంధించువారు శ్రీవైకుంఠమందు వెళ్ళి నిత్యానందము ననుభవింతురు. ౧౧

షష్ఠశతకములో సప్తమదశకము ముగిసెను.

ఆళ్వార్ ఎమ్బెరుమానార్ జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్

అష్టమదశకము — పొన్నులగు

అవతారిక:— నమ్మాళ్వార్లనెడి పిరాట్టి తిరుక్కోళూరికి వేంచేయుచున్నప్పుడు శక్తిలేక మధ్యమార్గమం దొక ఉద్యానవనములోనుండి అచ్చటనున్న పక్షులను శ్రియఃపతియొద్దకు దూతలుగఁ బంపించుచున్నది. ... *

* పొన్నులగాళీరో భువనిముళుదాళీరో *
నన్నలప్పుళ్ళినఙ్గాళ్ వినైయాట్టియేన్నానిరన్దేన్ *
మున్నులగఙ్గళెల్లామ్పడైత్త ముగిల్ వణ్ణన్ కణ్ణన్ *
ఎన్నలఙ్గొణ్డపిరాన్ఱనక్కు ఎన్నిలైమైయురైత్తే. ౧

నన్నలమ్ పుళ్ళిన (నాయందు) మిక్కిలి స్నేహముగల ఓఙ్గాళ్ వినైయాట్టియేన్ నాన్ పక్షిసమూహములారా! పాపముఁజేసిన నేను ఇరన్దేన్; మున్ ఉలకఙ్గళ్ (మిమ్ములను) యాచించితిని. మునుపు లోకముల ఎల్లామ్ పడైత్త ముకిల్ నన్నింటిని సృజించిన మేఘమువంటి కాంతిగల

వణ్ణ కణ్ణ ఎ నలమ్ కొణ్డ పిరాతనక్కు ఎనిలై మై ఉరైత్తు పో ఉలకు అళీరో పువని ముழுతు ఆళీరో.

శ్రీకృష్ణుఁడైన నాగుణముల నపహరించిన స్వామికి నాయొక్కస్థితిని జెప్పి స్పృహణీయమైన శ్రీవైకుంఠలోకము ననుభవించుఁడి. లీలావిభూతి నన్నింటిని యనుభవించుఁడి.

తా. ఓ పక్షులారా! మీరు వెళ్ళి నన్నీవిధంబున బాధపెట్టుచున్న జగత్స్రష్టయైన శ్రియఃపతికి నాయవస్థను జెప్పినయెడల మీకు నేను నిత్యవిభూతిని లీలావిభూతిని యిచ్చెదను. మీ రనుభవింపవచ్చును. ... ౧

మైయమర్ వాళ్ నెడుఙ్గణ్ మఙ్గైమార్ మున్బే *
కైయిరున్దు * నెయ్యమరిన్నడిశిల్ నిచ్చల్ పాలోడు మేవీరో *
కైయమర్ శక్కరత్తు ఎకనివాయ్ ప్పెరుమానైక్కణ్డు *
మెయ్యమర్ కాదల్ శొల్లి క్కిళిగాళ్ విరైన్దోడివన్దే. ౨

కిళికాళ్ కై అమర్ శక్కరమ్ కనివాయ్ ఎమ్బెరుమానై కణ్డు మెయ్ అమర్ కాతల్ శొల్లి విరైన్దు ఓడివన్దు మై అమర్ వాళ్ నెడుఙ్గణ్ మఙ్గైమార్ మున్బు ఎకైఇరున్దు నెయ్ అమర్ ఇన అడిశిల్ పాలోడు నిచ్చల్ మేవీరో.

ఓ చిలకలారా! శ్రీహస్తమందమరియున్న సుదర్శనముగలవాఁడును దొండపండువలెనున్న తిరువధరముగలవాఁడు నైన స్వామిని జూచి వాని తిరుమేనును (సంశ్లేషింపవలయునని) చేరియున్న (నా) ఆశను జెప్పి శీఘ్రముగ పఱుగెత్తివచ్చి కాటుక అమరియున్న సుందరమై విశాలమైన నేత్రములుగల సఖియలైన స్త్రీల ముందఱ నాచేతిమీఁదనుండి నెయ్యితోఁ బూర్ణమై భోగ్యమైన ప్రసాదమును పాలుతోఁగూడ ప్రతిదినమును భుజించుఁడి.

తా. ఓ చిలకలారా! మీరు శ్రియఃపతియొద్దకువెళ్ళి "నిన్ను సంశ్లేషింపనే నాశఁబడుచున్నాను" అని నేనుచెప్పినట్లు చెప్పి తిరిగివచ్చితిరేని మిమ్ములను

నాచేతిమీఁద నుంచుకొని నెయ్యి పాలుతోఁగూడ మధురమైన ప్రసాదము నిచ్చె దను. మీ రారగింపవచ్చును. ౩

ఓడివన్దెర్క్కుళ్ల్ మేల్ ఒళిమామలరూదీరో *
కూడియవణ్డినఙ్గాళ్ కురునాడుడై ఐవర్గట్కాయ్ *
ఆడియమానెడున్దేర్ పడై నీఱెழచ్చెఱ్ఱపిరాన్ *
శూడియతణ్ తుళపముణ్డ తూమదువాయ్గళ్ కొణ్డే. ౩

కూడియ వణ్డినఙ్గాళ్ కురునాడుడై ఐవర్ కట్కాయ్ ఆడియ మా నెడున్దేర్ పడై నీఱెழ శెఱ్ఱ పిరాన్ శూడియ తణ్ తుళపమ్ ఉణ్డ తూమతు వాయ్కళ్ కొణ్డు ఓడి వన్దు ఎన్ కుழల్ మేల్ ఒళి మా మలర్ ఊతీర్.

గుంపుగాఁ జేరియున్న ఓ తుమ్మెదసమూహములారా! కురుదేశమునకు రాజులైన పంచపాండవులకొఱకై అందముగా సంచరించుచున్న గుఱ్ఱములు జోడించిన గొప్పరథమును (సాధనముగాఁజేసికొని) సేనలను భస్మమగునట్లు చంపిన శ్రీకృష్ణుఁ డలంకరించుకొనిన చల్లనైన తులసీ మాలికలలోనున్న తేనెను భుజించిన పరిశుద్ధమైన తేనెగల నోటిగలవారై పఱుగెత్తివచ్చి నా కొప్పుమీఁదఁ బ్రకాశించుచున్న శ్లాఘ్యమైన పుష్పములమీఁదనున్న మకరందమును పానముఁ జేయుఁడు.

తా. ఓ తుమ్మెదలారా! పాండవులకు సారథ్యముఁజేసి దుర్యోధనాదులను జంపిన శ్రీకృష్ణుని వనమాలమీఁదనున్న మకరందమును ద్రాగి వానికి నామాటలను జెప్పివచ్చితి రేని నాకొప్పుమీఁదనున్న మధురమైన పుష్పమకరందమును పానముఁజేయవచ్చును. ౩

తూమదువాయ్గళ్ కొణ్డువన్దుఎన్ ముల్లైగళ్ మేల్తుమ్బిగాళ్ *
పూమదువుణ్ణచ్చెల్లిల్ వినైయేనై ప్పొయ్ శెయ్దగన్ఱ *

మామదువార్ తణ్ తుழாయ్ ముడి వానవర్ కోనైక్కణ్డు *
యామిదువోతక్కవాఱు ఎన్న వేణ్డుఙ్గణ్డీర్ నుఙ్గట్కే. ४

ఎన్ ముల్లైకళ్ మేల్ తుమ్బికాళ్ తూమతువాయ్ కళ్ కొణ్డు వన్దు పూ మతు ఉణ్ణ శెల్లిల్ వినైయేనై పొయ్ శెయ్తు అకన్ఱ మామతు వార్ తణ్ తుழாయ్ ముడి వానవర్ కోనై కణ్డు నుఙ్గట్కు యామ్ ఇతు వో తక్కవాఱు ఎన్న వేణ్డుఙ్గణ్డీర్.

నాయొక్క ముల్లపుష్పములమీఁద సంచరించుచున్న ఓ తుమ్మెదలారా! పరిశుద్ధమై మధురమైన మాటలనుజెప్పుచు వెళ్లి పుష్పాలమీఁదనున్న తేనెను భుజించుటకు వెళ్లితిరేని పాపముగల నన్ను కృత్రిమముగా (స్వప్నమువలె క్షణకాలము) సంశ్లేషించి విడిచిపోయినవాఁడై శ్లాఘ్యమైన తేనె కారుచున్న చల్లనైన తిరుత్తుழாయిని కిరీటమందుఁ గలవాఁడై నిత్యసూరులకు స్వామియైన శ్రియఃపతిని జూచి మీకు మేము ఇదియా దయకుఁ బాత్రమైనవిధము అని చెప్ప వలయును సుమండీ.

తా. ఓ తుమ్మెదలారా! మీరు మధుపానముఁ జేయ వెళ్ళినప్పుడు నన్ను క్షణమాత్రము సంశ్లేషించి విడిచిపెట్టిపోయిన శ్రియఃపతినిజూచి "నీవు స్త్రీలను బాధఁబెట్టుటయేనా" స్వభావము అని భయపడకనుండి చెప్పుఁడు. ... ४

నుఙ్గట్కుయానురైక్కేన్ వమ్మిన్ యాన్ వళర్త్తకిళిగాళ్ *
వెఙ్గణ్ పుళ్ళూర్న్దువన్దు వినైయేనై నెఞ్జఙ్గవర్న్ద *
శెఙ్గణ్ కరుముగిలై చ్చెయ్యవాయ్ చ్చెழுఙ్కఱ్పగత్తై *
ఎఙ్గుచ్చెన్ఱాగిలుఙ్గణ్డు ఇదువోతక్కవాఱెన్మినే. ౫

యాన్ వళర్త్త కిళికాళ్ వమ్మిన్ యాన్ నుఙ్గట్కు ఉరైక్కేన్ వెమ్ కణ్ పుళ్ ఊర్న్దు వన్దు వినై

నేను పెంచిన ఓ చిలకలారా! రండు. నేను మీకు (ఒకపని) చెప్పుచున్నాను. (విరోధులమీఁదఁ గోపముచే) ఎఱ్ఱనైన నేత్రములుగల గరుత్మంతుని నడిపించుకొని వచ్చి భాగ్య

మేనై నెఞ్జమ్కవర్న్ద శెజ్గణ్ కరుముకిలై శెయ్యవాయ్ శెళ్ళుఱ్కఱ్పకత్తై ఎజ్గాకిలుమ్ శెన్ఱు కణ్డు ఇతువో తక్క వాఱు ఎన్మిన్.

హీనురాలైన నాయొక్క మనస్సు నపహరించిన వాఁడును, ఎఱ్ఱని నేత్రములుగలవాఁడును, నల్లని మేఘమువంటి కాంతిగలవాఁడును, ఎఱ్ఱని యధరముగలవాఁడును, సుందరమైన కల్పవృక్షము వంటివాఁడు నైన శ్రియఃపతి నెచ్చటనైనను వెళ్ళి చూచి ఇదియా నీదయ యని చెప్పఁడు.

తా. ఓ చిలకలారా! మీకొకపనిచెప్పెదను రండు. గరుత్మంతునిమీఁద వేంచేసి వచ్చి యతిసుందరంబులైన దివ్యావయవములచే నన్ను మోహపఱిచి పోయిన శ్రియఃపతిని వెదకి గనిపెట్టి "స్త్రీలను బాధించుటయేనా ? నీదయ" అని యడుగుఁడు. ౫

ఎన్నిన్నుమాల్ మార్వర్ ఎన్కరుమ్బెరుమానెన్కణ్ణన్ *
తన్మన్నునీల్ కళ్ళల్ మేల్ తణ్డుళాయ్ నమక్కన్ఱినల్ గాన్ *
కన్మిజ్గశెన్ఱుమ్మైయార్ కళ్ళియావైత్తమాఱ్ఱమ్శొల్లి *
శెన్నిన్ గళ్ తీవినైయేన్ వళర్త్తశిఱుపూవైగళే. ౬

తీవినైయేన్ వళర్త్త శిఱు పూవైకళే! ఎన్ మిన్ను నూల్ మార్వన్ ఎన్ కరుమ్బెరుమాన్ ఎన్ కణ్ణన్ తన్ నీల్ కళ్ళల్ మేల్ మన్ను తణ్ తుళాయ్ నమక్కు అన్ఱినల్ కాన్; కన్మిన్నగశెన్ఱు ఉమ్మై యార్ కళ్ళియా వైత్త మాఱ్ఱమ్ శొల్లి శెన్నిన్గళ్.

క్రూరమైన పాపముగల నేను పెంచిన ఓ చిలకలారా! ప్రకాశించుచున్న యజ్ఞోపవీతముచే నలంకరింపఁబడిన వక్షస్థలముగలవాఁడై నాకు సేవసాదించినవాఁడును, నాకు సేవసాదించిన శ్యామవిగ్రహముగల స్వామియు, నాకు భవ్యుఁడు నైన శ్రీకృష్ణుఁడు తనయొక్క పొడవైన తిరువడికళమీఁద నమరియున్న చల్లనైన తిరుత్తుళాయిని మనలను తప్ప మఱియొకరికిఁ బ్రీతిలో నివ్వఁడు. అభ్యసించుడి యని మిమ్ములనుఁఱించి నేను చెప్పించిన మాటలను జెప్పి వెళ్లుఁడు.

తా. ఓ చిలకలారా! ఇదివఱలో నాకు నత్యంతభవ్యుఁడై చక్కఁగా సేవ సాధించుచు తాను సమర్పించుకొనియున్న తిరుత్తుళాయిని నాకుఁ బ్రసాదముగా నిచ్చి నామనోరథమును బూర్తిజేయు శ్రియఃపతినిజూచి ఇప్పుడు నన్నుడబాసి యిట్లు బాధఁబెట్టవచ్చునా యని నేనుచెప్పిన ట్లడుగుఁడు. ... 8

పూవైగళ్ పోల్ నిఱత్తన్ పుణ్డరీకఙ్గళ్ పోలుమ్కణ్ణన్ *
యావైయుమ్యావరుమాయ్ నిన్నమాయనెన్నాళ్పిప్పిరాన్ *
మావైవల్ వాయ్ పిళన్ద మదుశూదఱ్కెన్నాఞ్ఱమ్శొల్లి *
పావైగళ్ తీర్ క్కిఱ్ఱిరే విన్నైయాట్టియేన్పాళఱవే. 2

పూవైకళ్ పోల్ నిఱత్తన్ పుణ్డరీకఙ్గళ్ పోలుమ్ కణ్ణన్ యావైయుమ్ యావరుమ్ ఆయ్ నిన్న మాయన్ ఎన్నాళ్పిప్పిరాన్ మావై వల్ వాయ్ పిళన్ద మతుశూతఱ్కు ఎన్నాఞ్ఱమ్ శొల్లి పావైకళ్ వినైయాట్టియేన్ పాళఱవు తీర్ క్కిఱ్ఱిరే.

కల్లుపువ్వవంటి కాంతిగలవాఁడును, పద్మములతో సమానంబులైన నేత్రములుగలవాఁడును, సమస్తచేతనములకును సకలచేతనులకు నంతర్యామియై యున్నవాఁడును, (వానిదోషములుతెగలని) ఆశ్చర్యశక్తిగలవాఁడును, నాకు స్వామియు చక్రాయుధుఁడైన ఉపకారకుఁడును, గుఱ్ఱమైవచ్చిన కేశియొక్క క్రూరమైన నోటిని జీల్చినవాఁడు నైన మధుసూదనునికి నామాటలనుజెప్పి ఓ బొమ్మలారా! పాపముగల నాయొక్క దుఃఖమును దీర్చుదురా?

తా. ఓ బొమ్మలారా! పరమసుందరుఁడై, సకలాంతర్యామియై, సమస్తశత్రుసంహారకుఁడైన శ్రియఃపతికి నామాటనుజెప్పి మీరు నాదుఃఖమును బోఁగొట్టవలయును. 2

పాళఱవెయ్ దియున్నే వినైయేనెనైయూళినైవేన్ *
అళఱుతూవివెళ్లైకుఱుగే అరుళ్ శెయ్ దొరునాళ్ *

మాశఱునీలచ్చుడర్ముడి వానవర్ కోనైక్కణ్డు *
ఏశఱుమ్నుమ్మైయల్లాల్ మఱునోక్కిలళ్ పేర్తుమఱ్ఱే. ౮

ఆశు అఱు తూవి వెళ్లై కురుకే! విన్నై యేఱ్ఱ పాళఱవు ఎయ్తి ఇన్నే ఎన్నై యూళి నై వేఱ్? మాశఱు నీలచ్చుడర్ ముడి వానవర్ కోనైక్కణ్డు ఏశు అఱు నుమ్మై అల్లాల్ పేర్త్తు మఱ్ఱు మఱునోక్కిలళ్ ఎన్ఱు శొల్లి ఒరునాళ్ అరుళ్ శెయ్.

దోషములేని ఱెక్కలుగల తెల్లనివర్ణము గల ఓ కొంగా! పాపియైన నేను వైవర్ణ్యమును బొంది యీవిధముగా నెంతకాలము బాధఁబడెదను? దోషములేని శ్యామమైన కాంతిగల కేశపాశముఁగల నిత్యసూరులకు స్వామియైన శ్రియఃపతినిజూచి దోషములేని మిమ్ములనుదప్ప మఱియు నింకొకరిని తిరిగిచూడదు అని చెప్పి యొకదినము కృపఁజేయుము.

తా. ఓ కొంగా! నేనెంతకాల మిట్లు బాధపడెదను? గాన నీవు నాయందుఁ గృపఁజేసి శ్రియఃపతియొద్దకు వెళ్లి మఱియొకరిని జూడక నిన్నే నమ్మకొనియున్న "వీరిని నీవిట్లుపేక్షింపవచ్చునా? కటాక్షింపరాదా?" యని చెప్పుమా. ౮

పేర్తుమఱ్ఱోర్ కళైకణ్ వినైయాట్టియేనానొన్ఱిలేన్ *
నీర్త్తిరై మేలులవి ఇరై తేరుమ్పుదావినఙ్గాళ్ *
కార్త్తిరళ్ మాముగిల్ పోల్ కణ్ణన్ విణ్ణవర్ కోనైక్కణ్డు *
వార్తైగళ్ కొణ్డరుళియురై యీర్ వైగల్ వన్దిరున్దే. ౯

నీర్ తిరై మేల్ ఉలవి ఇరై తేరుమ్ పుతావినఙ్గాళ్! వినై యాట్టియేన్ నాన్ పేర్త్తు మఱ్ఱు ఓర్ కళైకణ్ ఒన్ఱు ఇలేన్; కార్

జలములయొక్క యలలమీఁద సంచరించి యాహారమును వెదకుచున్న పెద్దకొంగ పక్షి సమూహములారా! పాపిష్ఠురాలైన నేను నిన్ను దక్క వేఱైన యద్వితీయరక్షకుని యొకని గల దాసనికాను. వర్షాకాలమందుఁ జేరియున్న గొప్ప

తిరళ్ మాముకిల్ పోల్ కణ్ణన్ విణ్ణవర్ కోనై కణ్డు వార్తైకళ్ కొణ్డు అరుళి వన్దిరున్దు వైకల్ ఉరైయీర్.

మేఘమువంటి (కాంతిగలవాఁడై) ఆశ్రితభవ్యుఁడై నిత్యసూరులకు స్వామియైన శ్రియఃపతినిజూచి (వాఁడుసెప్పెడు) మాటలను దీసికొనివచ్చి (నా యందు) కృపఁజేసి ప్రీతిగలవారై యుండి ప్రతిదిన ముగు చెప్పుఁడు.

తా. ఓ పెద్దకొంగపక్షులారా! మీకంటె నన్నిప్పుడు రక్షించువా రెవ్వ రును లేరు గాన మీరు వెళ్లి శ్రియఃపతికి నామాటను జెప్పి వాఁడుసెప్పెడు బదులు మాటలను తిరిగి నాకువచ్చి చెప్పి నన్నుజ్జీవింపించుఁడు. ... ౯

వన్దిరున్దుమ్ముడైయ మణిచ్చేవలుమ్నీరుమెల్లామ్ *
అన్దరమొన్ఱుమిన్ఱి అలర్ మేలశైయుమన్నఙ్గాళ్ *
ఎన్దిరుమార్వఱ్కెన్నై ఇన్నవాఱివళ్ కాణ్మినెన్ఱు *
మన్దిరత్తొన్ఱుణర్త్తియురైయీర్ మఱుమాఱ్ఱఙ్గళే. ౧౦

వన్దు ఇరున్దు ఉమ్ముడైయ మణి శేవలుమ్ నీరుమ్ ఎల్లామ్ ఒన్ఱుమ్ అన్దరమిన్ఱి అలర్ మేల్ అశైయుమ్ అన్నఙ్గాళ్! ఎమ్ తిరు మార్వఱ్కు ఎన్నై ఇవళ్ ఇన్నవాఱు కాణ్మినెన్ఱు మన్దిరత్తు ఒన్ఱు ఉణర్త్తి మఱుమాఱ్ఱఙ్గళ్ ఉరైయీర్.

వచ్చియుండి మీయొక్క . శ్లాఘ్యమైన మొగపక్షియు మీరును మీబంధువులందరు నొక బాధయు లేక పుష్పములమీఁద సంచరించుచున్న ఓ హంసపక్షులారా! నాస్వామినియైన పిరాట్టిని వక్షస్థలమందుఁగల శ్రియఃపతికి నన్నుద్దేశించి ఈవిధముగానున్నది చూడుమని యేకాంతము దొకమాటను బోధించి బదులుమాటను జెప్పుఁడు.

తా. సపరివారముగా పుష్పములమీఁద సంచరించుచున్న ఓ హంసపక్షు లారా! మీరు శ్రియఃపతియొద్దకు వెళ్లి ఇట్లు బాధపడుచున్న యీమెను గటా

క్షింపరాదా యని చెప్పిన దానికి వాఁడేమి బదులుచెప్పునో దానిని నాకువచ్చి చెప్పుఁడు. ౧౦

* మాన్ఱిజ్గళాయ్న్దుకొణ్డు మదుశూదపిరానడిమేల్ *
నాన్ఱజ్గోళ్ పూమ్బొర్రిల్ శూర్ కురుగూర్చ్చడగోపన్ శొన్న *
తోన్ఱజ్గళాయిరత్తుళ్ ఇవైయుమోరుపత్తుమ్వల్లార్ *
ఊన్ఱిక్ కణ్ నుణ్మణల్ పోల్ ఉరుకానిఱ్పర్ నీరాయే. ౧౧

మాన్ఱజ్గళ్ ఆయ్న్దు కొణ్డు మతుశూతన పిరాన్ అడిమేల్ నాత్తమ్కొళ్ పూ పొఴ్రిల్ శూఴ్ కురుకూర్ శడకోపన్ శొన్న తోన్ఱజ్గళ్ ఆయిరత్తుళ్ ఒరు ఇవై పత్తుమ్వల్లార్ ఊన్ఱిక్షణ్ నుణ్ మణల్ పోల్ నీరాయ్ ఉరుకానిఱ్పర్.

మంచిశబ్దములను బరిశీలించుకొని మధువుని జంపిన ఉపకారకునియొక్క శ్రీపాదములవిషయమై పరిమళముగల పుష్పములుగల తోటలచేఁ జుట్టఁబడిన తిరునగరికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన అవతారరూపములైన వేయిపాశురములలో నద్వితీయములైన ఈపదిపాశురముల నభ్యసించువారు చెలమయందున్న సూక్ష్మమైన యిసుకవలె జలమై కరుగుదురు.

తా. శ్రియఃపతివిషయమై యనాదియైయున్న ద్రావిడవేదరూపమైన తిరువాయ్మొళ్రిని సాక్షాత్కరించి నమ్మాళ్వార్లు సాదించిన వేయిపాశురములలోఁ జేరిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు నమ్మాళ్వార్లవలెనే మిక్కిలిభక్తిచేఁ గరుగుదురు. ౧౧

సప్తశతకములో అష్టమదశకము ముగిసెను.

ఆళ్వార్ ఎమ్బెరుమానార్ జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీమద్వరవరమునయే నమః.

తిరువాయ్ మొழி – షష్ఠశతకములో

నవమదశకము — నీరాయ్ నిలనాయ్

అవతారిక:—ఈ తిరువాయ్ మొழிలో శ్రియఃపతియొద్దకు దూతలనుబంపి నను వాఁడు రానందున పరమపదమునందు వేంచేసియున్న వానికి వినునట్లు తానే గొప్పధ్వనిచేసి పిలుచుచున్నారు. ... ... *

* నీరాయ్ నిలనాయ్ తీయాయ్ క్కాలాయ్ నెడువానాయ్ *
శీరార్ శుడర్ కళిరణ్డాయ్ శివనాయయనానాయ్ *
కూరారాழிవెణ్శఙ్గేన్ది క్కొడియేన్పాల్
వారాయ్ * ఒరునాళ్ మణ్ణుమ్విణ్ణుమ్మగిழவే. ౧

నీరాయ్ నిలనాయ్ తీయాయ్ కాలాయ్ నెడు వాన ఆయ్ శీరార్ ఇరణ్డు శుడర్ కళాయ్ శివనాయ్ అయనానాయ్ కూర్ ఆర్ ఆழி వెణ్ శఙ్గు ఏన్ది మణ్ణుమ్ విణ్ణుమ్ మకిழ కొడియేన్పాల్ ఒరునాళ్ వారాయ్.

జలస్వరూపుఁడై భూమియై యగ్నియై గాలియై విశాలమైన ఆకాశమై (సకలకారణ స్వరూపుఁడై యాపదార్థములను సృజించి వీనికి నంతర్యామియై, ప్రకాశముతోఁ బూర్ణులై తేజో రూపులైన (చంద్రసూర్యులనెడి) యిద్దఱికి నంత ర్యామియై రుద్రాంతర్యామియై బ్రహ్మాంత ర్యామియై యున్న ఓ శ్రియఃపతీ! వాడిచేఁ బూర్ణమైన సుదర్శనమును తెల్లనైన పాంచజన్య మును ధరించి లీలావిభూతియు నిత్యవిభూతియు సంతోషించునట్లు పాపియైన నాయొద్దకు నొక దినము వేంచేయుమా!

తా. సకలకార్యకారణస్వరూపుఁడవైన ఓ శ్రియఃపతీ! నిన్ను సేవింపక నాథుఁడనైన నేను ఘోషించగా నాఘోషముచే నుభయవిభూతియు నేడుఱు

చున్నవి. అట్లదుఃఖకుండ సుఖపడునట్లు నీవు శంఖచక్రధరుఁడవై నాముందఱ వేంచేసి సేవసాదించుమా. ౧

వణ్ణుమ్‌విణ్ణుమ్‌మగిళ్ల క్కుఱళాయ్‌వలజ్గాట్టి *
మణ్ణుమ్‌విణ్ణుమ్‌కొణ్డ మాయవమ్మానే *
నణ్ణియునై నాణ్ కణ్డుగన్దుకూత్తాడ *
నణ్ణియొరునాళ్ ఞాలత్తూడేనడవాయే. ౨

మణ్ణుమ్ విణ్ణుమ్ మకిళ్ల కుఱళాయ్ వలమ్ కాట్టి మణ్ణుమ్ విణ్ణుమ్ కొణ్డ మాయమ్ అమ్మానే ఉనై నాణ్ నణ్ణి కణ్డు ఉకన్దు కూత్తాడ నణ్ణి ఒరునాళ్ ఞాలత్తూడే నడవాయ్.

భూలోకమును స్వర్గాదులు నానందించునట్లు వామనబ్రహ్మచారివై సౌందర్యమనెడు బలమును (మహాబలికి) చూపించి భూలోకమును నూర్ధ్వలోకములను స్వీకరించిన ఆశ్చర్యభూతుఁడవైన ఓ స్వామీ! నిన్ను నేను సమీపించి సేవించి సంతోషించి నర్తనముఁజేయునట్లు (నన్ను)సమీపించి యొకదినము భూమియందు సంచరించుమా.

తా. సకలలోకములను సేవించి యానందించునట్లతిసుందరమైన వామనావతారంబెత్తి తన సౌందర్యముచే మహాబలిని మోహపెట్టి సమస్తలోకముల నాక్రమించిన ఓ స్వామీ! అప్పుడు వారికి సేవసాదించినట్లు నాకిప్పుడు సేవసాదించి నన్ను సంతోషపెట్టుమా. ౨

ఞాలత్తూడేనడన్దునిన్ఱుమ్ కిడన్దిరున్దుమ్ *
శాలప్పలనాళ్ ఉగన్దోఱుయిర్‌గళ్ కాప్పానే *
కోలత్తిరుమామగళోడు ఉనై క్కూడాదే *
శాలప్పలనాళ్ అడియేనిన్నమ్‌తళర్వేనో. 3

ఉకన్దోఱు ఞాలత్తూడే నడన్దుమ్ నిన్ఱుమ్ కిడన్దుమ్ ఇరు

ప్రతి యుగమునందును భూమియందు (దండకావనమందు) సంచరించియు (శ్రావణ

న్దుమ్ శాలప్పలనాళ్ ఉయిర్ కళ్ కాప్పానే కోలమ్ తిరు మామకళోడు ఉన్నై క్కూ డాతే శాలప్పలనాళ్ అడి యేన్ ఇన్నమ్ తళర్వేనో.

వధానంతరము) నిలిచియు (సముద్రతీరమందు) పవ్వళించియు (సీతాపిరాట్టితోఁగూడ) వేంచేసి యుండియు చిరకాలము ప్రాణులను రక్షించు వాఁడా! సౌందర్యముగల పెరియపిరాట్టితోఁ గూడ నిన్ను చిరకాలము పొందక దాసుఁడనైన నేను ఇఁకను శిథిలుఁడనగుదునా?

తా. ఓ శ్రియఃపతీ! రామావతారమందు భూలోకమందు జీవకాలము వేంచేసియుండి లోకులకు పలువిధములుగా సేవసాదించి రక్షించిన నీవు పెరియ పిరాట్టితోఁగూడ వేంచేసియున్నప్పుడు ఆశ్రీత్రిని సేవింపక నేనిఁక నెంతకాలమిట్లు బాధపడవలెనో? 3

తళర్న్దుమ్ముఱిన్దుమ్ శగడవశురరుడల్ వేఱా *
పిళన్దువీయ త్తిరుక్కాలాణ్డపెరుమానే *
కిళర్న్దుపిరమన్ శివన్ ఇన్దిరన్ విణ్ణవర్ శూழ *
విళఙ్గవొరునాళ్ కాణవారాయ్ విణ్మీదే.

శకడవశురర్ ఉడల్ తళర్న్దుమ్ ముఱిన్దుమ్ వేఱా పిళన్దు వీయ తిరుక్కాల్ ఆణ్డ పెరుమానే కిళర్న్దు పిరమన్ శివన్ ఇన్దిరన్ విణ్ణవర్ శూழ విళఙ్గ ఒరునాళ్ విణ్ మీతు కాణ వారాయ్.

శకటాసురునియొక్క యవయవము శిథిలమై విఱిగియు వేఱువేఱుగా బద్ధలై నశించునట్లు శ్రీపాదమును బరిపాలించిన ఓ స్వామీ! (నిన్ను సేవింపవలయునని) ఉద్యోగించి బ్రహ్మయు రుద్రుఁడును ఇంద్రుఁడును దేవతలును చుట్టుకొని స్తుతించగా (ఆకాశమంత) ప్రకాశించునట్లు ఒక దినము భూలోకమందు (నేను) సేవించునట్లు వేంచేయుము.

తా. ఓ స్వామీ! నీవు శకటాసురుని శ్రీపాదముతోఁ దన్ని సంహరించినప్పు డాయాశ్చర్యమునుజూచి దేవతలు గుంపుగా నాకాశమందు నిలిచి

స్తుతించునట్లు వారికి సేవసాధించిన విధంబున నాకిప్పు డొకదినము సేవ సాధించుమా. ౪

విణ్మీదిరుప్పాయ్ మలై మేల్ నిఱ్పాయ్ కడల్ శేర్ప్పాయ్ *
మణ్మీదుళ్లాయ్ ఇవత్తుళ్ ఎజ్ఞుమ్మఱైన్దుఱై వాయ్ *
ఎణ్మీదియన్ద పుఱవణ్డత్తాయ్ ఎనదావి *
ఉణ్మీదాడి ఉరుక్కాట్టాదేయొళిప్పాయో. ౫

విణ్ మీతు ఇరుప్పాయ్ మలై మేల్ నిఱ్పాయ్ కడల్ శేర్ప్పాయ్ మణ్ మీతు ఉళ్లాయ్ ఇవత్తుళ్ ఎజ్ఞుమ్ మఱైన్దుఱైవాయ్ ఎణ్ మీతు ఇయన్ద పుఱమ్ అణ్డత్తాయ్ ఎనతు ఆవి ఉణ్మీతాడి ఉరుక్కాట్టాతే ఒళిప్పాయో.

పరమపదమందు వేంచేసియున్నవాఁడవై వేంకటాద్రియందు నిలిచినవాఁడవై క్షీరాబ్ధియందుఁ బవ్వళించినవాఁడవై భూలోకమందు సంచరించువాఁడవై ఈపదార్థములయందు నంతట మఱిగియుండి వాసముఁ జేయువాఁడవై సంఖ్యలకు పైనున్న (అసంఖ్యేయములైన) బైటనున్న అండములలో నున్నవాఁడవైన నీవు నాయాత్మకు లోపలను బైటను సంచరించి (నీ) తిరుమేనును గనుపఱచక నే దాచుకొనెదవా?

తా. సమస్తవస్తువులయందును వ్యాపించియున్న నీవు నాలోపలనుండియు నాకుఁ గనుపడకపోయినయెడల దానిని నేనెట్లు సహింతును? ... ౫

పాఴోరడివైత్తదర్కీఴ్ ప్పరవై నిలమెల్లామ్
తాయ్ * ఓరడియాల్ ఎల్లావులగున్దడవన్ద
మాయోన్ * ఉన్నైక్కాణ్బాన్ వరున్దియెనై నాళుమ్ *
తీయోడుడన్ శేర్ మెழுగాయ్ ఉలగిల్ తిరివేనో. ౬

ఓరడి పాయ్ వైత్తు అతన్కీఴ్ పరవై నిలమెల్లామ్

ఒక శ్రీపాదమునంతట వ్యాపించునట్లుంచి యాతిరువడిక్రిందనున్న సముద్రముచేఁ జుట్టఁబడిన

కాయ్ ఓరడియాల్ ఉలకు
ఎల్లామ్ తడవన్ద మాయోనే!
ఉన్నై క్కాణ్బాన్ ఎనై
నాళుమ్ వరున్ది త్తీయోడు
ఉడన్ శేర్ మెழுకాయ్
ఉలకిల్ తిరివేనో.

భూమియంతను గొలిచి మఱియొక తిరువడిచేత నూర్ధ్వలోకముల నన్నింటిని స్పర్శించిన ఆశ్చర్యభూతుఁడా! నిన్ను సేవించుటకై యెల్లప్పుడును బాధపడి యగ్నితోఁగూడ చేరిన మైనమువలె లోకమందు తిరుగుదునా!

తా. ఓ శ్రియఃపతీ! సకలలోకములను గొలిచి యోగ్యులనియు నయోగ్యులనియుఁ జూడక సమస్తప్రాణులను నీ తిరువడికళచే స్పృశించి యుజ్జీవింపఁజేసిన నీ యపారకారుణ్యమును దలంచి నిన్ను సేవింప నాశపడి నశింపకుండను నిట్లు బాధపడుచున్నాను. ౯

ఉలగిల్ తిరియుమ్ కరుమగదియాయ్ ఉలగుమాయ్ *
ఉలగుక్కే ఓరుయిరుమానాయ్ పుఱవణ్డత్తు *
అలగిల్ పొలిన్ద తిశై పత్తాయవరువేయో *
అలగిల్ పొలిన్ద ఱివిలేనుక్కరుళాయే. ౧౦

ఉలకిల్ తిరియుమ్ కరుమమ్ కతి అయ్ ఉలకమ్ ఆయ్ ఉలకుక్కు ఓరుయిరుమ్ ఆనాయ్ పుఱవణ్డత్తు అలకిల్ పొలిన్ద పత్తు తిశై ఆయ అరువే అలకిల్ పొలిన్ద ఱివిలేనుక్కు అరుళాయ్ ఓ.

లోకమందు నడుచుచున్న (చేయుచున్న) పుణ్యపాపరూపములైన కర్మములనెడి ఉపాయములకు ఫలప్రదుఁడవై, ఆకర్మముల ననుష్ఠించుచున్న యధికారులకుఁ బ్రవర్తకుఁడవై, లోకములకు నొకయాత్మయై యున్నవాఁడవై, అండమున కవతల సంఖ్యయందుఁ బూర్ణులై (అసంఖ్యేయులై) పది దిక్కులయందును వ్యాప్తులై యున్న యాత్మలకు నిర్వాహకుఁడవై యున్న శ్రియఃపతీ! అసంఖ్యేయములైన యజ్ఞానములు గల నాకు కృపఁజేయుమా. ఓ అని ఆర్తధ్వని.

తా. పుణ్యపాపములకును, సకలప్రాణులకును నీవే నిర్వాహకుఁడవై యుండగా నిన్నతిక్రమించి నేనేసాధనముననుష్ఠించి నిన్నుబొందెదను ? 2

అఱివిలేనుక్కడుళాయ్ అఱివారుయిరానాయ్ *
వెఱికొళ్ శోదిమూర్త్తి అడియేన్నెడుమాలే *
కిఱిశెయ్ దెన్నైప్పుఱత్తిట్టు ఇన్నమ్ కెడుప్పాయో *
పిఱిదొన్ఱఱియావడియేన్ ఆవితిగైక్కవే. 3

అఱివార్ ఉయిరానాయ్ వెఱికొళ్ శోది మూర్త్తి అడియేన నెడుమాలే! అఱివిలేనుక్క అరుళాయ్ పిఱితు ఒన్ఱు అఱియా అడియేన ఆవి తిగైక్క కిఱి శెయ్తు ఎన్నై పుఱత్తు ఇట్టు ఇన్నమ్ కెడుప్పాయో.

జ్ఞానవంతులను నీ కాత్మగాఁగలవాఁడవై పరిమళించుచున్న తేజోమయమైన విగ్రహము గలవాఁడవై దాసునియందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాఁడవై యున్న ఓ శ్రియఃపతీ! బుద్ధిహీనుఁడనైన నాకుఁ గృపఁజేయుమా. నిన్ను దక్క వేఱైన ఒక ఉపాయమునెఱుఁగని దాసుని యొక్క మనస్సు భ్రమించునట్లు ఏదో యొక యుపాయముఁజేసి నన్ను బాహ్యవిషయ(సంసార)ముందు బడఁద్రోసి ఇంకను చెడగొట్టెదవో ?

తా. ఓ శ్రియఃపతీ! నీ వింతకాలమువఱకు నన్ను బరిగ్రహింపనందువ నేదో యొకయుపాయముచేత న న్నింకను సంసారమునందుఁ బడఁద్రోసెదవో యేమో యని భయపడుచున్నాను. 3

ఆవితిగైక్క ఐవర్కుమైక్కుమ్శెయ్ తిన్నుమ్ *
పావియేనైప్పలనీకాట్టిప్పడుప్పాయో *
తావివైయమ్కొణ్డ తడన్దామరైకట్కే *
కూవిక్కొళ్ళుమ్కాలమ్ ఇన్నమ్కుఱుగాదో. 4

ఆవి తిక్కైక్క ఐవర్ కుమైక్కుమ్ శిఱు ఇన్బమ్ పల కాట్టి పావియేనై పడుప్పాయో? వైయమ్ తావి కొణ్డ తడమ్ తామరైకట్కు కూవిక్కొళ్ళుమ్ కాలమ్ ఇన్నమ్ కుఱుకాతో.

మనస్సు అల్లాడునట్లును పంచేంద్రియములు బాధించునట్లును అల్పములైన సుఖముల ననేకములను జూపించి నీవు పాపిష్ఠుఁడనైన నన్ను బాధించెదవా? భూమిని గొలిచి స్వీకరించిన విశాలములైన శ్రీపాదపద్మములయందుఁ బిలుచుకొనఁదగిన కాల మిఁకను సమీపింపదా?

తా. ఎంత గొప్ప జితేంద్రియునిగూడ వ్యాకులపఱచి చెడఁగొట్టఁదగిన క్షుద్ర సుఖములుగల యీసంసారమందు నన్నిదివఱకు నుంచి మిక్కిలి బాధపెట్టితివి. నీ తిరువడికళయందు నన్ను జేర్చుకొనఁదగిన కాల మెప్పుడు దగ్గఱవచ్చునో తెలియలేదు. ... ... *

కుఱుగానీళా ఇఱుదికూడావెనైయూఴి *
శిఱుగాపెరుగా అళవిలిన్బమ్ శేర్న్దాలుమ్ *
మఱుకాలిన్ఱిమాయోయ్ ఉనక్కేయాళాగుమ్ *
శిఱుకాలత్తైయుఱుమో అన్దో తెరియిలే. ౧౦

కుఱుకా నీళా ఇఱుతి కూడా ఎనై యూఴి శిఱుకా పెరుకా అళవిల్ ఇన్బమ్ శేర్న్దాలుమ్ మాయోయ్! తెరియిల్ మఱుకాల్ ఇన్ఱి ఉనక్కే ఆళాకుమ్ శిఱు కాలత్తై అన్దో ఉఱుమో.

హ్రస్వము కానిదియు దీర్ఘము కానిదియు నాశము లేనిదియు నెల్లప్పుడును కృశించునదియు స్థూలము కానిదియు నవధిలేనిదియునైన కైవల్యానుభవసుఖమును బొందినను ఆశ్చర్యభూతుఁడా! విచారించినయెడల మఱియొకప్పుడు లేకనే నీకే దాసుఁడై చేసెడి కైంకర్యమునకుఁ దగిన క్షణకాలమునకు అయ్యో! ఒప్పగునా?

తా॥ వృద్ధిక్షయాదిదోషము లేమియులేని యాత్మానుభవమనియెడి కైవల్య సుఖమును బొందినను నాసుఖము నీ కైంకర్యసుఖముతో నెంతమాత్రము నొప్పదు. ౧౦

* తెరిదల్ నినైదల్ ఎణ్ణలాగా త్తిరుమాలుక్కు *
ఉరియతొణ్డర్‌తొణ్డర్ తొణ్డన్‌శడగోపన్ *
తెరియచ్చొన్న ఓరాయిరత్తుళిప్పత్తు *
ఉరియతొణ్డరాక్కుమ్ ఉలగముణ్డాఱ్కే. ౧౧

తెరితల్ నినైతల్ ఎణ్ణల్ ఆకా తిరుమాలుక్కు ఉరియ తొణ్డర్ తొణ్డర్ తొణ్డన్ శడకోపన్ తెరియ శొన్న ఓర్ ఆయిరత్తుళ్ ఇప్పత్తు ఉలకము ఉణ్డాఱ్కు ఉరియతొణ్డర్ ఆక్కుమ్.

శాస్త్రజ్ఞానముచేతను మననముచేతను ధ్యానముచేతను పరిచ్ఛేదించుట కశక్యుండైన శ్రియఃపతికి నసాధారణులైన దాసులైనవారికి దాసభూతులైనవారికి దాసులైన నమ్మాళ్వార్లు (భగవద్గుణములు) విశదములగునట్లు సాదించిన యద్వితీయములైన వేయిపాశురములలో నీ పది పాశురములును (అనుసంధించువారిని) జగద్రక్షకుండైన శ్రియఃపతికి అనన్యశేషులుగఁ జేయును.

తా॥ శ్రవణాదులచేఁ దెలిసికొనుట కశక్యుఁడైన శ్రియఃపతికి చరమావధి దాసులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు భగవంతుని కత్యంతభక్తు లగుదురు. ౧౧

షష్ఠశతకములో నవమదశకము ముగిసెను.

ఆళ్వార్ ఎమ్పెరుమానార్ జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తిరువాయ్ మొழி – షష్ఠశతకములో

దశమదశకము — ఉలగముణ్డ

అవతారిక:—ఈవిధంబున పరమపదమందు వినునట్లు తనబాధను ఘోషించిచెప్పినను శ్రియఃపతి రానందున దీనికి ప్రపత్తితప్ప మఱియొక యుపాయములేదని నిశ్చయించి తిరువేంగడముడైయాన్ తిరువడికళయందు పిరాట్టిని పురుషకారముగాఁ జేసికొని ప్రపత్తిచేయుచున్నారు. ... *

* ఉలకముణ్డపెరువాయా ఉలప్పిల్ కీర్తియమ్మానే *
నిలవుమ్శుడర్ శూழ్ఒళిమూర్త్తి నెడియాయడియేనారుయిరే *
తిలదములగుక్కాయ్ నిన్ఱ తిరువేఙ్గడత్తెమ్బెరుమానే *
కులతొల్లడియేనునపాదమ్ కూడుమాఱుకూఱాయే. ౧

ఉలకమ్ ఉణ్డ పెరు వాయా! ఉలప్పు ఇల్ కీర్త్తి అమ్మానే! నిలవుమ్ శుడర్ శూழ் ఒళి మూర్త్తి నెడియాయ్! అడియేన్ ఆరుయిరే! ఉలకుక్కు తిలతమాయ్ నిన్ఱ తిరు వేఙ్గడత్తు ఎమ్బెరుమానే! కులమ్ తొల్ అడియేన్ ఉన పాతమ్ కూడుమాఱు కూఱాయ్.

లోకముల నారగించిన పెద్దనోరుగలవాఁడా! అవధిలేని యశస్సుగల ఓ స్వామీ! నిత్యమై తేజస్సుచేత వ్యాప్తమై తేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాఁడా! గొప్పమహిమగలవాఁడా! దాసుఁడనైన నాకుఁ బూర్ణమైన ప్రాణభూతుఁడా! లోకములకుఁ దిలకస్వరూపమైయున్న వేంకటాద్రిలో వేంచేసియున్న నా స్వామీ! కులక్రమాగతమై యనాదియైన దాస్యముగల నేను నీతిరువడికళను జేరువిధమును జెప్పుమా.

తా. నిరవధిక తేజోమయవిగ్రహుఁడవై, అనంతకల్యాణగుణాకరుఁడవై, సకల జగద్రక్షకుఁడవై భూలోకమున కలంకారభూతమైన తిరుమలయందు వేంచేసి

యున్న ఓ స్వామీ! నీ తిరువడికళను నేనేవిధముచేఁ బొందెదనో! ఆయుపాయ
మును నాకుఁ జెప్పుమా. ౧

కూఱాయ్ నీఱాయ్ నిలనాకిక్కొడువల్లశురర్ కులమెల్లామ్ *
శీఱావెఱియుమ్ తిరునేమివలవా తెయ్వక్కోమానే *
శేఱార్ శునై త్తామరై శెన్దీమలరుమ్ తిరువేఙ్గడత్తానే *
ఆఱావన్బిలడియేన్ ఉన్నడి శేర్ వణ్ణమరుళాయే. ౨

కొడు వల్ అశురర్ కులమెల్లామ్ కూఱాయ్ నీఱాయ్ నిలనాకి శీఱా ఎఱియుమ్ తిరు నేమి వలవా! తెయ్వమ్ కోమానే! శేఱు ఆర్ శునై తామరై శెమ్ తీ మలరుమ్ తిరువేఙ్గడత్తానే! ఆఱా అన్బిల్ అడియేన్ ఉన్ అడి శేర్ వణ్ణమ్ అరుళాయ్.

క్రూరులై బలిష్ఠులైన యసురులయొక్క వంశమంతయు తునకలై భస్మమై నేలమై (మన్నై - నిశ్శేషమై) పోవునట్లు కోపగించి జ్వలించుచున్న సుదర్శనము దక్షిణహస్తమందు గలవాఁడా! నిత్యసూరులకు నాయకుఁడా! బురదచేఁ బూర్ణమైన చెలమనీళ్ళయందలి తామరసపుష్పము ఎఱ్ఱని నిప్పువలె (కాంతిగలదై) వికసించుచున్న వేంకటాచలమునకు స్వామియైనవాఁడా! అపరిచ్ఛిన్నమైన (నీ విషయమైన) స్నేహముతో నున్న (స్నేహము గల) దాసుండనైన నేను నీయొక్క శ్రీపాదములను జేరువిధమును గృపఁజేయుమా.

తా. శత్రుసంహారకులైన సుదర్శనాళ్వార్లను శ్రీహస్తమందు ధరించి, అతి రమణీయమైన వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓ శ్రియఃపతీ! నాపాపములను బోఁగొట్టి నీభక్తుఁడనైన నన్ను నీతిరువడికళయందుఁ జేర్చుకొనుమా. ౨

వణ్ణమరుళ్ కొళణిమేగవణ్ణా మాయవమ్మానే *
ఎణ్ణమ్పుగున్దతిత్తిక్కుమముదే ఇమైయోరదిపతియే *

తెణ్ణలరువిమణిపొ౯ముత్తలైక్కుమ్ తిరువేఙ్గడత్తానే *
అణ్ణలేఉన్నడిశేర అడియేఱ్కావావెన్నాయే. ౩

వణ్ణమ్ మరుళ్ కొళ్ అణి మేకమ్ వణ్ణా మాయమ్ అమ్మానే! ఎణ్ణమ్ పుకున్దు తిత్తిక్కుమ్ అముదే! ఇమైయోర్ అతిపతియే! తెళ్ నల్ అరువి మణి పొ౯ ముత్తు అలైక్కుమ్ తిరువేఙ్గడత్తానే! అణ్ణలే! ఉ౯ అడి శేర అడియేఱ్కు ఆ ఆ ఎన్నాయ్.

కాంతిచేత మోహింపఁజేసెడి శ్లాఘ్యమైన మేఘమువంటి కాంతిగలవాఁడా! ఆశ్చర్యచేష్టితములు గలవాఁడవై నాకు స్వామియైనవాఁడా! (నా) మనస్సులోఁ బ్రవేశించి తీయగానున్న అమృతమువంటివాఁడా! నిత్యసూరులకు స్వామియైనవాఁడా! నిర్మలమై శ్లాఘ్యమైన కొండకాలవలు రత్నములను బంగారమును ముత్యములను తీరమందు గుంపుగాఁ జేర్చుచున్న వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓ స్వామీ! నీ శ్రీపాదములను బొందునట్లు దాసునికి అయ్యో! అయ్యో! అని కనికరించుమా.

తా. నిత్యసూరిసేవ్యుఁడవై యతి సుందరంబులైన దివ్యరూపచేష్టితములు గలవాఁడవై తిరుమలయందు వేంచేసి నన్ను దాసునిగాఁ జేకొని నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించియున్న ఓ శ్రియఃపతీ! ఈసంసారమందుండి బాధపడుచున్న నన్ననుగ్రహించి నీ శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొనుమా. ... ౩

ఆవావెన్నాదులగత్తైయలైక్కుమ్ అశురర్ వాణాళ్ మేల్ *
తీవాయ్ వాళిమழைపొழிన్దశిలైయా తిరుమామగళ్ కేళ్వా
తేవా * శురర్గళ్ మునిక్కణఙ్గళ్ విరుమ్బుమ్ తిరువేఙ్గడత్తానే *
పూవార్ కழల్గళరువినైయేఁ పొరున్దుమాఱుపుణరాయే. ౪

ఉలకత్తై ఆఆ ఎన్నాతు అలైక్కుమ్ అశురర్ వాణాళ్ మేల్ తీవాయ్ వాళి మழை

లోకములను అయ్యో! అయ్యో! అని కనికరింపక బాధించుచున్న యసురులయొక్క జీవితకాలముమీఁద నిప్పును ముఖమందుగల

పొఱ్ఱిన్ద శిలై యా! తిరుమా మకళ్ కేళ్వా! తేవా! శురర్ కళ్ ముని కణజ్గళ్ విరు మ్బుమ్ తిరువేజ్గడత్తానే! పూ అర్ కళ్ఱల్ కళ్ అరు వినై యేఁ పొరున్దుమాఱు పుణ రాయ్.

బాణములయొక్క వర్షమును గురిపించుచున్న ధనుస్సుగలవాఁడా! పెరియపిరాట్టికి వల్లభుఁడా! ఉజ్జ్వలస్వరూపుఁడా! దేవతలును ఋషులును సమూహములుగనుండి నమస్కరించుచున్న ఓ వేంకటాచలపతీ! పుష్పములతో సమానములైన (నీ) పాదములను క్రూరమైన పాపముగల నేను పొందెడివిధమును సంకల్పించుమా.

తా. విరోధులను నశింపఁజేసి భక్తజనులాశ్రయించునట్లు వేంకటాద్రి యందు వేంచేసియున్న ఓ శ్రియఃపతీ! నాపాపములనుఁ బోగొట్టి నీపాదములఁ యందుఁ జేరునట్లు సంకల్పించుమా. ౪

పుణరానిన్ఱ మర మేఴ్ అన్ఱెయ్ దవొరువిల్ వలవావో *
పుణరేయ్ నిన్ఱ మరమిరణ్డిన్ నడువేపోనముతల్ వావో *
తిణరార్ మేగ మెనక్కళిఱు శేరుమ్ తిరువేజ్గడత్తానే *
తిణరార్ శార్ జ్గత్తునపాదమ్ శేర్వ్వదడియే నెన్నాళే. ౫

పుణరా నిన్ఱ మరమ్ ఏఴు అన్ఱు ఎయ్ త ఒరు విల్ వలవా ఓ! పుణర్ ఏయ్ నిన్ఱ ఇరణ్డు మరత్తిన్ నడువే పోన ముతల్వా ఓ! తిణర్ అర్ మేక మెన కళిఱు శేరుమ్ తిరు వేజ్గడత్తానే! తిణర్ అర్ శార్జ్గమ్ ఉనపాతమ్ అడియేఁ శేర్వ్వతు ఎన్నాళ్ ఓ ఓ.

గుంపుగాఁ జేరియున్న సాలవృక్షముల నేడింటిని యప్పుడు కొట్టిన యద్వితీయుఁడవైన ధనుర్ధరుఁడా! చేరికను బొందియున్న రెండు మద్దివృక్షములయొక్క నడుమన వెళ్ళిన జగత్కారణుఁడా! దట్టమైయున్న మేఘములవలె నున్న యేనుఁగులు చేరియున్న వేంకటాచలమునకు స్వామీ! బలముచేఁ బూర్ణమైన ధనస్సుగల నీయొక్క తిరువడిగళను దాసుఁడనైన నేను పొందుట ఎప్పుడు? అయ్యో!

తా. ఒకవరుసగా లేకుండ గుబురుగా బుట్టియున్న సాలవృక్షముల నేడింటిని యొక బాణముచే గొట్టిన శూరుడవైన వేంకటాచలపతీ! నే నీసంసార దుఃఖమును వదలి నీతిరువడికళ నెప్పుడు చేరెదనో? ... ౫.

ఎన్నా శేనామ్మణ్ణళన్ద ఇణై త్తామరై గళ్ కాణ్బదఱ్కెన్ఱు *
ఎన్నాళుమ్నిన్ఱి మైయోర్ గళేత్తి ఇఱైఞ్జియినమినమాయ్ *
మెయ్ న్నా మనత్తాల్ వళిపాడు శెయ్యుమ్ తిరువేఙ్గడత్తానే *
మెయ్ న్నా నెయ్ దియెన్నాళ్ ఉన్నడిక్కళడియేన్ మేవువదే. ౬

మణ్ అళన్ద తామరై కళ్ ఇణై నామ్ కాణ్బ తఱ్కు ఎన్నాళేమ్ ఎన్ఱు ఇమైయోర్ కళ్ ఎన్నాళుమ్ నిన్ఱు ఏత్తి ఇఱైఞ్జి ఇనమిన మాయ్ మెయ్ నా మన త్తాల్ వళిపాడు శెయ్యుమ్ తిరువేఙ్గడత్తానే అడియేన్ నాన్ మెయ్ ఎయ్ తి ఉన్ అడిక్కళ్ మేవువతు ఎన్నాళ్.

భూమిని గొలిచిన శ్రీపాదపద్మములను రెండింటిని మనము సేవించుట ఏదినము సంభవించునో? యని నిత్యసూరు లెల్లప్పుడును చేరియుండి స్తుతించి యాశ్రయించి గుంపులుగుంపులుగా శరీరవాఙ్మనస్సులచేత కైంకర్యముచేయుచున్న ఓ వేంకటాచలపతీ! దాసుడనైన నేను యథార్థముగా (ప్రత్యక్షముగ) పొంది నీ శ్రీపాదములందమరియుండుట యెప్పుడో?

తా. త్రివిక్రమావతారమందు లోకములను గొలిచిన నీ శ్రీపాదములను సేవింప నాశపడి నిత్యసూరులువచ్చి మనోవాక్కాయములచే గైంకర్యముఁ జేయునట్లు వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓ శ్రియఃపతీ! నీ శ్రీపాదములను నే నెప్పుడు ప్రత్యక్షముగా సేవించెదనో? ౬

అడియేన్ మేవియమర్ గిన్ఱవముదే ఇమైయోరదిపతియే *
కొడియావడుపుళ్ళుడైయానే కోలక్కనివాయ్ పెరుమానే *

శెడియార్ విన్నైగళ్ తీర్ మరున్దే తిరువేఙ్గడత్తెమ్బెరుమానే *
నొడియార్ పొழுదుమునపాదమ్ కాణనోలాదాళ్ త్తేనే. 2

అడియేన్ మేవి అమర్కిన్ఱ అముతే ఇమైయోర్ అతిపతియే! అడు పుళ్ కొడియా ఉడైయానే! కోలమ్ కని వాయ్ పెరుమానే శెడి ఆర్ విన్నైకళ్ తీర్ మరున్దే తిరువేఙ్గడత్తు ఎమ్బెరుమానే! ఉన పాతమ్ కాణనోలాతు నొడి. ఆర్ పొழுతుమ్ అళ్ త్తేన్.

దాసుఁడనైన నేను సమీపించి నిరంతరానుభవముఁ జేయుచున్న యమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడా! నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుఁడా! (శత్రువులను) నశింపఁజేయుచున్న గరుత్మంతుని ధ్వజముగాఁ గలవాఁడా! సుందరమై పండువలెనున్న యధరముగల గొప్పవాఁడా! పాపములచేఁ గలిగిన దుఃఖములను దీర్చెడి ఔషధమువంటివాఁడా! వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న మనస్వామీ! నీతిరువడికళను సేవించుటకుఁ దగిన పుణ్యముఁ జేయక (ఉండినను) కలతోఁ జేరిన ఒకక్షణమును (నిన్ను సేవింపక) సహించియుండలేను.

తా. నిత్యసూరి నిర్వాహకుఁడవై, సకల శత్రువులను నాశ్రితపాపములను నశింపఁజేయువాఁడవై, వేంకటాద్రియందు వేంచేసియుండి నాకుఁ బరమభోగ్యుఁడవైయున్న ఓ శ్రియఃపతీ! నిన్నుఁబొందుటకు నేనొక సాధనానుష్ఠానముఁ జేసినవారివలె నిన్నుసేవింప మిక్కిలి త్వరపడుచున్నాను. ... 2

నోలాదాళ్ త్తేనునపాదమ్ కాణవెన్ఱునుణ్ణుణర్విల్ *
నీలార్ కణ్డత్తమ్మానుమ్ నిఱైనాన్ముగనుమిన్దిరనుమ్ *
శేలేయ్ కణ్ణార్ పలర్ శూழ்విరుమ్బుమ్ తిరువేఙ్గడత్తానే *
మాలాయ్ మయక్కియడియేన్పాల్ వన్దాయ్ పోలేవారాయే. 3

ఉనపాతమ్ కాణ నోలాతు అళ్ త్తేన్ ఎన్ఱు నుణ్ణు

నీ శ్రీపాదములను సేవించుటకు భాగ్యముఁ జేయకయుండియు నిన్ను వదలియుండలేను; అని

ణర్విల్ నీల్ ఆర్ కణ్ణమ్ అమ్మానుమ్ నిత్రై నాన్ముక నుమ్ ఇన్దిరనుమ్ శేలేయ్ కణ్ణార్ పలర్ శూழ విరుమ్బుమ్ తిరువేఙ్గడత్తానే! మాలాయ్ మయక్కి వన్దాయ్ పోలే అడియేన్పాల్ వారాయ్.

చెప్పి సూక్ష్మమైన బుద్ధిగల నీలవర్ణముచేఁ బూర్ణమైన కంఠముగల ప్రధానుఁడైన రుద్రుఁడును జ్ఞానపూర్తిగల చతుర్ముఖుఁడును ఇంద్రుఁడును మత్స్యముతోఁబోలిన నేత్రములుగల (సరస్వతి పార్వతి మొదలగు) అనేకస్త్రీలతోఁగూడఁ జుట్టఁబడినవారై ప్రీతితో నాశ్రయించుచున్న ఓ వేంకటాద్రినాథుఁడా! శ్యామవర్ణముగల కృష్ణుఁడై మోహపఱచి (వసుదేవాదులముందఱ) వేంచేసినట్లు నాముందఱ వేంచేయుమా.

తా. ఓ శ్రియఃపతీ! సాధనానుష్ఠానముఁ జేయని నేనుమాత్రమే గాక సాధనాంతరపరులై జ్ఞానవంతులై సమర్థులైయున్న బ్రహ్మరుద్రేంద్రాదులుగూడ నైచ్యానుసంధానముఁ జేయుచు తమతమస్త్రీలతోఁగూడ వచ్చి యాశ్రయించునట్లు వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న నీవు కృష్ణావతారమందు వసుదేవాదులకువచ్చి సేవసాదించినట్లు నాముందఱ వేంచేసి సేవసాదించుము. ౨

వన్దాయ్ పోలేవారాదాయ్ వారాదాయ్ పోల్ వరువానే *
శెన్దామరైక్కణ్ శెఙ్గనివాయ్ నాల్ తోళము దేవనదుయిరే *
శిన్దామణిగళ్ పగరల్లైప్పగల్ శెయ్ తిరువేఙ్గడత్తానే *
అన్దో! వడియేనున పాదమ్ అగలకిల్లేనిత్తైయుమే. ౯

వన్దాయ్ పోలే వారాతాయ్ వారాతాయ్ పోల్ వరువానే! శెమ్ తామరై కణ్ శెమ్ కని వాయ్ నాల్ తోళ్

(అభక్తులకు) వచ్చినవాఁడు (సులభుఁడు) వలెనుండి రానివాఁడును (దుర్లభుఁడును) (భక్తులకు) రానివాఁడు (అసులభుఁడు) వలెనుండి వచ్చుచున్నవాఁడును (సులభుఁడును) ఎఱ్ఱని పద్మము వలెనున్న నేత్రములను, ఎఱ్ఱని దొండపండువలె

అముతే! ఎనదు ఉయిరే! శిన్దా మణికళ్ పకర్ అల్లై పకల్ శెయ్ తిరువేఙ్గడత్తానే! అన్దో ఉన పాతమ్ అడియేన్ ఇఱై యుమ్ అకల కిల్లేన్.

నున్న యధరమును, నాలుగు భుజములనుగల భోగ్యభూతుఁడా! నాకు ప్రాణభూతుఁడా! తలం చినదాని నివ్వఁదగిన చింతామణులయొక్క కాంతి రాత్రిని దినమువలె చేయుచున్న తిరుమల యందు వేంచేసియున్న ఓ శ్రియఃపతీ! అయ్యో! నీ శ్రీపాదములను దాసుఁడనైన నేను క్షణ మాత్రముగూడ నెడబాసి యుండలేను.

తా. భక్తులకు సులభుఁడవై యభక్తులకు దుర్లభుఁడవై యతిరమణీయంబులైన దివ్యావయవములుగలవాఁడవై రాత్రిగూడ దినమువలె ప్రకాశించునట్లు మంచి తేజస్సుగల రత్నములచే నిండియున్న వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓ స్వామీ! నీ శ్రీపాదములను వదలి నేనొక క్షణముగూడ నుండలేను.

* అగలకిల్లేనిఱైయుమెన్ఱు అలర్ మేల్ మఙ్గైయుఱై మార్పా *
నిగరిల్ పుగళాయులగమూన్ఱుడైయాయ్ ఎన్నైయాళ్వానే *
నిగరిలమరర్ మునిక్కణఙ్గళ్ విరుమ్బుమ్ తిరువేఙ్గడత్తానే *
పుగలొన్ఱిల్లావడియేన్ ఉన్నడిక్కీళమర్న్దు పుగున్దేనే. ౧౦

ఒకక్షణముగూడ విశ్లేషించియుండుటకు

ఇఱైయుమ్ అకల కిల్లేన్ ఎన్ఱు అలర్ మఙ్గై ఉఱై మార్పా నికరిల్ పుకళాయ్ ఉలకమ్ మూన్ఱుడైయాయ్ ఎన్నై ఆళ్వానే నికరిల్ అమరర్ముని గణఙ్గళ్ విరుమ్బుమ్ తిరువేంగడత్తానే!

సమర్థురాలుకాను అని పుష్పముమీఁద వాసముఁ జేయుచున్న (నిరతిశయభోగ్యురాలైన) పెరియ పిరాట్టి నిత్యవాసముఁ జేయుచున్న వక్షస్థలముగల వాఁడవై, ఒప్పులేని యశస్సుగలవాఁడవై, మూఁడులోకములను (తనకు శేష్యములై) కల వాఁడవై, నన్ను బరిపాలించువాఁడవై, ఒప్పు లేని నిత్యసూరులును ఋషుల సమూహములును

పుకల్ ఒన్ఱు ఇల్లా అడియేన్
ఉన్ అడి కీழ் అమర్న్దు
పుకున్దేన్.

నాశపడి యాశ్రయించుచున్న తిరుమలయందు వేంచేసియున్న ఓ స్వామీ! ఉపాయము ఒకటియులేని దాసుఁడనైన నేను నీ శ్రీపాదముల క్రింద నమరియున్న వాఁడనై ప్రవేశించితిని.

తా. సౌందర్య సౌగంధ్య మార్దవాదిగుణములచే నిరతిశయభోగ్యురాలైన పెరియపిరాట్టికూడ క్షణకాలము విశ్లేషించియుండలేక నెల్లప్పుఁడును నీవక్షస్థల మందు నిత్యవాసముఁ జేయునట్లు నిరతిశయభోగ్యభూతుఁడవై, నిరుపమానంబులైన వాత్సల్యాది కల్యాణగుణములుగలవాఁడవై, సకలజగద్రక్షకుఁడవై, నిత్యసూరిసేవ్యుఁడవై, వేంకటాద్రియం దత్యంతసులభుఁడవై వేంచేసియున్న ఓ శ్రీమన్నారాయణుఁడా! నేను సకలోపాయములను వదలి నీ తిరువడికళనే యుపాయముగానమ్మి యాశ్రయించితిని:—ఈపాశురము ద్వయార్థప్రతిపాదకమని పూర్వాచార్యులు నిర్వహించుదురు. ౧౦

అడిక్కీழ్ అమర్న్దుపుగున్దుఅడియీర్ వాழ్ మినెన్ఱెన్ఱరుళ్ కొడుక్కుమ్ *
పడిక్కేழ్ ఇల్లాప్పెరుమానై ప్పழనక్కురుగూర్ చ్చడగోపన్ *
ముడివ్పిల్ శొన్న వాయిరత్తు త్తిరువేఙ్గడత్తుక్కివై పత్తుమ్ *
పిడిత్తార్ పిడిత్తార్ వీఱ్ ఱిరున్దు పెరియవానుళ్ నిలావువరే. ౧౧

అడియీర్! అడిక్కీழ్
అమర్న్దు పుగున్దు వాழ్ మిన్
ఎన్ఱెన్ఱు అరుళ్ కొడుక్కుమ్
పడి కేழ్ ఇల్లా పెరుమానై
పழనమ్ కురుకూర్ శడగోపన్
ముడివ్పిల్ శొన్న ఆయిరత్తు
తిరు వేఙ్గడత్తుక్కు ఇవై

ఓ భక్తులారా! శ్రీపాదములక్రింద (అనన్యప్రయోజనులై) యమరియుండి ప్రవేశించి యుజ్జీవించుఁడని యుపదేశించి కృపఁజేయుచున్న విధమునసో కుప్పలేని సర్వేశ్వరు నుద్దేశించి పొలములచే సమృద్ధమైన కురుకాపురికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు (తమదుఃఖమును) నశింపఁజేయుటకై ప్రసాదించిన వేయిపాశురములలోఁ జేరిన తిరుమలను బ్రతిపాదించుచున్న యీ పదిపాశుర

పత్తుమ్ పిడిత్తార్ పిడిత్తార్ పెరియ వానుళ్ వీఱ్ఱిరున్దు నిలావువర్.

ములను నాశ్రయించినవారిని (అభ్యసించిన వారిని) నాశ్రయించినవారు గొప్పమహిమగల పరమపదమునందు విలక్షణులై యుండి నిత్యానుభవముఁ జేయుదురు.

తా. ఓ భక్తులారా! మీరు శ్రీపాదముల నాశ్రయించి యుజ్జీవించుఁడని తన శ్రీహస్తముచేఁ దిరువడికళను జూపుచు నుపదేశించుచున్న నిరవధికదయావంతుఁడైన తిరువేంగడముడైయాను విషయమై నమ్మాఴ్వార్లు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారును వారి నాశ్రయించువారును శ్రీవైకుంఠమందు వెళ్ళి నిత్యానందము ననుభవింతురు. ౧౧

షష్ఠశతకములో దశమదశకము ముగిసెను.

ఆఴ్వార్ ఎమ్బెరుమానార్ జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

తిరువాయ్ మొఴి టీకలో
ఆఱవపది ముగిసెను.

కీ. శే. గొల్లపూడి రంగనాయకులు శెట్టి

తిరువాయ్ మొళ్ళి టీక ముద్రణమునకు.

రూ. ౧౨౫ ఉపకరించినవారు.

వీరి కుటుంబమునకు నిత్యశ్రీః.

శ్రీమతేరామానుజాయ నమః

నాలాయిర దివ్యప్రబంధ టీక ప్రకటన

మన శ్రీవైష్ణవ సంప్రదాయ ప్రవర్తకులైన ఆళ్వార్లు సాయించిన ద్రావిడవేద మనబడు నాలాయిర దివ్యప్రబంధములకు సంపూర్తిగా ఆంధ్ర టీకా తాత్పర్యము అచ్చువేయబడుచున్నదనే విషయము సుప్రసిద్ధమేగదా. మొదటిసహస్రమునకు టీక ముద్రణము సంపూర్తి అయినది. తర్వాత తిరువాయ్ మొళి ప్రారంభించి ౬ శతకముల టీక సంపూర్తి అయినది. క్రమేణ ప్రతిమాసమునకు ఒక శతకమునకు టీక ప్రచురింపబడుచున్నది. దీనికి ప్రత్యేకమూల్యము లేదు. ३० రూ. మొత్తముగా చెల్లించువార్లకు సకల దివ్యప్రబంధ టీకలు లభ్యమగును.

మొదటి సహస్రములో ప్రచురింపబడిన దివ్యప్రబంధములు

(టీకా తాత్పర్యసహితము)

౧. తిరుప్పల్లాండు. ౨. పెరియాళ్వార్ తిరుమొళి ४४० పాశురములు.
3. తిరుప్పావ. ४. నాచ్చియార్ తిరుమొళి.
౫. పెరుమాళ్ తిరుమొళి. ౬. తిరుచ్చంద విరుత్తము.
౭. తిరుమాల. ౮. తిరుప్పళ్ళి యెళుచ్చి.
౯. అమలనాదిపిరాన్. ౧౦. కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తాంబు.

ఇట్లు,

P. B. ANNANGARACHARYA;
L. Kancheepuram.